

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Diplomová práce

2020

Bc. Radka Kotrcová

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Diplomová práce

**RECEPCE DIVADLA MALÝCH FOREM PLUTO
V PERIODICÍCH
RADKA KOTRCOVÁ**

Plzeň 2020

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Katedra filozofie

Studijní program Humanitní studia

Studijní obor Evropská kulturní studia

Diplomová práce

RECEPCE DIVADLA MALÝCH FOREM PLUTO

V PERIODICÍCH

Bc. Radka Kotrcová

Vedoucí práce:

PhDr. Ivona Mišterová, Ph.D.

Katedra filozofie

Fakulta filozofická Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2020

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2020

.....

1	ÚVOD	1
1.1	Zhodnocení použitých pramenů a literatury	3
2	POČÁTKY A SOUČASNOST STÁLÉHO ČESKÉHO PLZEŇSKÉHO DIVADLA	5
3	DIVADLO PLUTO, TROCHU JINÉ DIVADLO MALÝCH FOREM	10
3.1	Historie kabaretu a šantánového divadla	12
3.2	Divadla malých forem	15
3.2.1	Divadlo Alfa v Plzni v letech 1961–1966.....	21
4	DIVADLO PLUTO—OD POČÁTKŮ DO SOUČASNOSTI	26
4.1	Divadlo Pluto	27
4.2	Repertoár divadla Pluto v letech 1999—2001	29
4.3	Repertoár divadla Pluto od roku 2002.....	32
4.4	Repertoár divadla Pluto v letech 2003-2020	32
4.5	Další činnost divadla Pluto.....	45
4.5.1	Dramatické studio pro děti.....	45
4.5.2	Minifestival Česky hezky	46
4.5.3	Klub přátel Divadla Pluto.....	49
5	RECEPCE DIVADLA MALÝCH FOREM PLUTO V PERIODICÍCH	50
5.1	Recenze představení divadla Pluto	51
5.2	Hosté Divadla Pluto.....	53
5.3	Rozhovory s herci Divadla Pluto	54
5.4	Divadlo Pluto – úspěchy a problémy divadel malých forem..	58
6	ZÁVĚR	63
7	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY A PRAMENŮ	67
7.1	Seznam článků na téma divadlo Pluto uveřejněných v periodických v období září 1999 —duben 2019	69
7.2	Elektronické zdroje	78
7.3	Další zdroje	80
8	RESUMÉ	84
9	PŘÍLOHY	86
9.1	Příloha č. 1 – Divadlo J. K. Tyla v Plzni	86
9.2	Příloha č. 2 - Socha Josefa Kajetána Tyla z boční strany divadla.....	87
9.3	Příloha č. 3 – Divadlo Dialog	88
9.4	Příloha č. 4 – Budova bývalého divadla Alfa v Plzni.....	89

9.5 Příloha č. 5 – seznam protagonistů Divadla Pluto v roce 2019	90
9.6 Příloha č. 6 – Lochotínský pavilón – první působiště divadla Pluto	91
9.7 Příloha č. 7 – Měšťanská Beseda – druhé působiště divadla Pluto	92
9.8 Příloha č. 8 – OD Centrum Doubravka – současné působiště divadla Pluto	93
9.9 Příloha č. 9 - Plakát s mottem Divadla Pluto	94
9.10 Příloha č. 10 – zakladatelka a principálka divadla Pluto Jindřiška Kikinčuková	95
9.11 Příloha č. 11 – Diplom o absolvování letního soustředění Dramstudia a diplom o absolvování Zpěvstudia	96
9.12 Příloha č. 12 – Představení Švejkyjády 1. aneb poslušně hlásím	97

1 ÚVOD

Plzeňské divadlo malých forem Pluto¹ oslavilo v dubnu 2019 dvacetileté výročí své existence. Jeho specifikem je, že se jedná o jedinou soukromou stálou profesionální divadelní scénu v západočeském regionu. Divadlo Pluto je svým repertoárem zaměřeno na rozličné žánry komedie, které jsou často doplněny hudebními a pěveckými výstupy z oblasti operetní, muzikálové či písničkářské. Za své dvacetileté působení uvedlo Divadlo Pluto dvacet devět premiér. V jeho repertoáru lze nalézt kabaretní vystoupení, komedie klasiků i současných autorů včetně zpěvoher, muzikálů a operet. Je až s podivem, že se dosud žádná publikace nevěnovala v ucelené míře ani historii plzeňského Divadla Pluto, ani jeho repertoáru a uměleckému souboru, jehož téměř všichni kmenoví členové v divadle působí celé dvě dekády jeho existence. Pro upřesnění je nutno uvést, že počátky Divadla Pluto a jeho repertoár do roku 2015 zčásti zmapovala bakalářská práce *Divadlo Pluto – ojedinělé kabaretní divadlo* autorky Michaely Kačmárové², která byla obhájena na Fakultě pedagogické, ZČU v Plzni v roce 2015. Cílem této diplomové práce je tuto mezeru v uceleném výzkumu divadelnictví alespoň částečně vyplnit.

Dvacetiletá cesta Divadla Pluto nebyla jednoduchá, neboť po celou dobu jeho existence se mu nepodařilo získat stálou dotaci od města Plzně, která by mu umožnila rozvinout jeho činnost. Abychom však byli zcela objektivní, je třeba dodat, že několik příležitostných dotací v průběhu své existence divadlo získalo, avšak představovaly jen zlomek finančních prostředků, které by bylo nutné získat. Financování a přirozeně existence

---

¹ Divadlo nese název Pluto Divadlo komedie, v diplomové práci bude užíván i zkrácený název Divadlo Pluto.

² Kačmárová, Michaela. *Divadlo Pluto – ojedinělé kabaretní divadlo*. Bakalářská práce, Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta pedagogická, Katedra českého jazyka a literatury, 2015.

tohoto kulturního zařízení se potýká od počátku s celou řadou problémů. Na svého sponzora Pluto stále čeká.

Při rekapitulaci dvacetileté existence Pluta Jindřiška Kikinčuková, principálka divadla, s optimismem sobě vlastním uvedla: *„Co je pro mě Pluto? Posledních 20 let života. To je pro mě Pluto. Pluto je život. Pluto bojuje s penězma [sic], se zázemím a finanční nejistotou, a od toho se odvíjí i plány – co bude dál. Já věřím, že dál budeme existovat a že ta dvacítká, která tam má tu nulu, nám napovídá, že vše je v kruhu, kde stále něco začíná a něco končí. A co bude za 10 let – kdoví? Já jen doufám, že pořád budeme těšit diváky a budeme se mít rádi, protože věřím, že když se lidi mají rádi a jde jim o jednu věc, kterou dělají s chutí, tak není o čem diskutovat a mají pro co být.“³*

Hlavním cílem této diplomové práce bude jednak zmapování historie divadla od jeho založení a počátků existence až do současnosti s ohledem na jeho repertoár, publikum a složení divadelního souboru, jehož jádro zůstalo, od založení až do současnosti téměř neměnné, a dále pak podrobné zmapování publikovaných článků zveřejněných v periodících, sestavení jejich uceleného seznamu, který bude zařazen do přílohy této práce. Pozornost bude rovněž věnována ohlasu repertoáru a činnosti Divadla Pluto v periodících. Práce se zaměří také na možnosti dalšího vývoje divadla, tj. zda má šanci konkurovat velkým zavedeným divadlům, zda má co nabídnout a zda je schopné si najít své publikum. V této souvislosti bude zjištěno, jakým způsobem se Divadlo Pluto etablovalo do plzeňské divácké veřejnosti.

Metoda práce bude deskriptivní, využívající zejména popis historie a současnosti Divadla Pluto a dále sběr a analýza dat získaných z dostupných periodik a také propagačních a reklamních materiálů, které se repertoárem Divadla Pluto od roku 1999 zabývaly. První část diplomové

---

³ Čtvrtletník *Plutoviny*. duben 2019, č. 10, Pluto, 2019.

práce se bude zabývat teoretickými základy, které nastiňují informace o vzniku českého divadla ve městě Plzni, jenž sahá do roku 1902 a dále ucelenější informace o divadlech malých forem působících v České republice.

Druhá část diplomové práce bude zaměřena na historii Divadla Pluto od jeho počátků do současnosti, dále se soustředí na jeho bohatý repertoár, a to jednak v kontextu uvedených premiér, jednak prostřednictvím článků v periodících, které nabízejí obraz recepce zkoumaných inscenací. Dále budou zmíněni hosté, kteří často v jednotlivých představením účinkovali a svojí přítomností jednotlivá nastudování zatraktivnili.

Divadlo Pluto se mimo své stálé divadelní činnosti zabývá také aktivitami, které upevňují jeho status a povědomí u široké veřejnosti. Principálka Jindřiška Kikinčuková založila Klub diváků divadla Pluto a dále vede Dramstudio a pořádá minifestival Česky hezky.

1.1 Zhodnocení použitých pramenů a literatury

První část diplomové práce představí teoretický rámec zvoleného tématu, tj. historii a současnost českého plzeňského divadla, charakteristiku divadel malých forem v České republice, mezi které divadlo Pluto svým pojetím a repertoárem patří.

Literatura, jež se věnuje plzeňskému divadlu, kterou jsem z důvodu velké obsažnosti ohraničila rokem 1902, kdy bylo slavnostně otevřeno Městské divadlo v Plzni, je relativně dostupná. Využila jsem především publikace Jana Procházky: *Sto let českého divadla v Plzni*, Mojmíra Weimanna: *Plzeň a divadlo. Události – příběhy – osobnosti*, Viktora Viktory: *Divadlo Josefa Kajetána Tyla 1965-2015* a Ivony Mišterové: *Angloamerické drama na plzeňských scénách* (viz seznam použité literatury). Charakteristice a pojmosloví divadla malých forem se věnují například využitě publikace Bohuslava Blažka: *Divadlo v proměně civilizace*,

Vladimíra Justa: *Proměny malých scén*. Konkrétní historii a osobnostem divadel malých forem v Čechách se věnují například publikace – Jiřího Suchého a Lukáše Berného: *Semafor. Šedesát let v jednom představení*, Pavla Bára *Hudební divadlo Karlín* a Jana Müllera a Petra Prajzlera: *Divadlo v Alfě 1960-1966 aneb nenaplněný sen o „plzeňském Semaforu“*.

Z hlediska dostupnosti pramenů o činnosti divadla Pluto je nutno podotknout, že mimo již citovanou bakalářskou práci Michaely Kačmárové dosud nebyla vydaná žádná publikace, která by uceleně zmapovala historii a repertoár tohoto ojedinělého divadla malých jevištních forem v Plzni. Stěžejní informace jsem z tohoto důvodu získala především z webových stránek divadla Pluto a čtvrtletníku *Plutoviny*, který vydává Divadlo Pluto a z programů jednotlivých představení. Dále bych chtěla uvést, že divadlo Pluto k výročí svého dvacetiletého působení vydalo v roce 2018 CD s názvem „*Tajemství divadla Pluto*“, na nahrávce jsou autentické výpovědi členů souboru divadla (Jindřišky Kikinčukové, Pavla Kikinčuka, Zdeňka Trošky, Lukáše Langmajera, Radima Uzla, Radka Zimy, Přemysla Kubišty, Antonína Procházky, Kamily Kikinčukové, Pavly Bečkové, Táni Krchovové, Dalibora Tolaše, Miloslava Krejsy a dalších).

Z důvodu zmapování všech ohlasů činnosti divadla Pluto včetně recenzí divadelních představení, jsem prostřednictvím rešerše vyhledala všechny dostupné články o divadle Pluto, které byly od jeho vzniku v roce 1999 do roku 2019 vydány. Seznam těchto článků je uveden v příloze této diplomové práce. Seznam obsahuje celkem více než osm desítek článků z různých periodik, například z *Plzeňského deníku*, *Plzeňského kulturního přehledu a Mladé fronty Dnes*, plzeňského vydání. Články se zabývají především hodnocením uvedených divadelních představení, informacemi o hostech divadla Pluto, kteří se zúčastnili premiér divadelních představení a některé obsahují rozhovory s protagonisty divadla Pluto. Hlavním recenzentem repertoáru divadla Pluto, který zveřejňuje své recenze na stránkách *Plzeňského deníku*, je Jiří Šantora, jenž je rovněž autorem

publikace *Divadelní návraty* věnující se sto jedenácti osobnostem, které vzpomínají na plzeňské divadelní angažmá.

2 POČÁTKY A SOUČASNOST STÁLÉHO ČESKÉHO PLZEŇSKÉHO DIVADLA

Z důvodu uceleného pohledu na plzeňské divadelnictví se bude tato kapitola věnovat počátkům a současnosti stálé divadelní scény ve městě Plzni.

Nejstarší zpráva o českém divadelním představení v Plzni pochází z roku 1582, kdy ve městě uvedl svoji česky psanou hru *O vzkříšení Páně* jezuitský kazatel a misionář Mikuláš Salius. V jeho tvorbě jde o jistou výjimku, protože jezuitská dramata byla psána výhradně latinsky.⁴

Ještě na začátku devatenáctého století dominovalo v provinciální Plzni německé divadlo.⁵ České divadlo se v Plzni hraje od roku 1818, kdy do města začaly přijíždět kočovné divadelní společnosti. Stálé české divadlo znamenalo v 19. století pro město Plzeň plnost divadelního života a bylo atributem celistvosti národní kultury a národní existence.⁶ Velkou zásluhu na zrodu českého divadla v Plzni měl vlastenecký kněz a buditel Josef Vojtěch Sedláček, který byl profesorem na gymnáziu a filozofickém ústavu U sv. Anny.⁷ České divadlo se hrálo v rytířské síni německého domu na náměstí Republiky, ve velké síni radnice, v hostinci U Zlatého orla, U Arcivévodý Ferdinanda a U Bílé růže. Tyto místnosti přestaly kapacitně stačit a vznikla myšlenka na stavbu divadelní budovy. Samostatná budova existovala v Plzni od roku 1832, byla postavena podle návrhů Lorenza Sachettiho na rohu současné Riegrovy ulice a Sadů Pětatřicátníků. Od roku 1890, kdy měla Plzeň již 50 221 obyvatel, již budova potřebám města nestačila. Pro německou

---

⁴ Viktora, Viktor. *Divadlo Josefa Kajetána Tyla 1965-2015*. s. 9.

⁵ Procházka, Jan. *Sto let českého divadla v Plzni (1865-1965)*. s. 9.

⁶ Tamtéž s. 29.

⁷ Mišterová, Ivona. *Angloamerické drama na plzeňských scénách*. s. 13.

menšinu bylo vybudováno v roce 1869 německé divadlo v Goethově ulici (tzv. Malé divadlo), v němž se hrálo až do roku 1965, kdy opereta a činohra přešla do Komorního divadla, vytvořeného adaptací stávajícího kinosálu. Během pouhých 70 let si rozmach kulturního života ve městě vyžádal výstavbu tří divadelních budov (1832, 1869, 1902). Od roku 1869 se v Plzni hraje divadlo souběžně ve dvou divadelních budovách.⁸

Historie současného plzeňského divadla začala výstavbou nového městského divadla v Plzni, a to stavbou divadelní budovy v lednu 1899⁹. Objekt divadla byl situován na svažité parcele nad tzv. rybníčkem na okraji Smetanových sadů v centru Plzně. Jeho projektantem byl architekt Antonín Balšánek. Stavba byla zkolaudována 3. září 1902. Budova byla vystavěna v neorenesančním stylu a počítala s kapacitou 1150 diváků. Divadelní opona byla dílem plzeňského malíře Augustina Němejce, zdobil ji alegorický výjev *Plzeň vítá uměny na prahu nového divadla*, zasazený do krajinné scenérie s hradem Radyní, s lokálně charakteristickými postavami v lidových krojích včetně slavného plzeňského dudáka Kaňáka. V pásu nad výjevem byl uveden Tylův citát: „*Všecky naše kroky musí vésti láska k národu a jeho štěstí.*“¹⁰ Ředitelem městského divadla byl jmenován Vendelín Budil, jehož smlouva byla uzavřena na šest let a zaručovala mu 400 korun měsíčně. Vendelín Budil k tomu uvedl: „*Já znaje poměry divadelní v Plzni předobře, uskrovnil jsem schválně své požadavky na míru nejnížší, aby gáže ředitele nepřevyšovala snad gáži předních operních sil...*“¹¹ V současnosti tzv. Velké divadlo, které bylo vnímané bylo ve svých počátcích jako druhá česká stálá scéna, bylo slavnostně otevřeno 27. září 1902 představením Smetanovy *Libuše*.¹²

---

⁸ *Divadlo J. K. Tyla* [online]. Dostupné z <www.djkt.eu/historie-divadelnictvi-v-plzni> [cit. 2.2.2020].

⁹ Viz Příloha č. 9.1.

¹⁰ Kolektiv autorů. *Dějiny města Plzně 2*. s. 758-760.

¹¹ Spalová, Olga. *Sága rodu Budilova*. s. 227.

¹² Kolektiv autorů, *Dějiny města Plzně 2* s. 758-760.

Patronem plzeňského divadla se stal Josef Kajetán Tyl¹³ – herec, literát, dramatik, žurnalista a jedna z nejvýznamnějších osobností českého národního obrození. Tyl působil jako dramaturg českých her ve Stavovském divadle v Praze, v roce 1848 musel opustit z politických důvodů Prahu a kočoval s divadelní společností po českém venkově, naposledy vystoupil 22. dubna 1856 v Českých Budějovicích. Přes Vodňany a Blatnou doputoval již ve velmi vážném stavu do Plzně, ubytoval se zde v domě 169/3 v současné Prešovské ulici (dříve Říšská). Nemocný Josef Kajetán Tyl zemřel v Plzni dne 11. července 1856, jeho pohřeb se v Plzni proměnil v mohutnou vlasteneckou manifestaci, sborově se zpívala kramářská píseň z jeho frašky Fidlovačka *Kde domov můj*, která se později stala českou hymnou. Tylův hrob na Mikulášském hřbitově v Plzni ozdobil Anděl míru, který byl pietně opraven a na své původní místo se vrátil v roce 2011, v roce 155. výročí Tylovy smrti.¹⁴

V současnosti tvoří Divadlo J. K. Tyla čtyři umělecké soubory – opera, činohra, muzikál a balet. Tyto soubory nastudují přibližně 500 činoherních, operních, operetních, muzikálových a baletních představení ročně¹⁵. Divadlo J. K. Tyla uvádí repertoár světových divadelních scén, původní novinky a české premiéry her zahraničních autorů. Divadlo J. K. Tyla také uvádí operní, symfonické, operetní a muzikálové koncerty a pokračuje v tradici nedělních koncertních matiné. V současné době je kapacita budovy Velkého divadla 444 míst¹⁶. Plzeňské Divadlo J. K. Tyla tvoří, jak bylo výše uvedeno, tři scény – Velké divadlo, Nová scéna a Malá scéna (prostor pro komorní a klubová představení).

Dne 2. září 2014 byl zahájen provoz a slavnostní otevření Nového divadla v Plzni. Projekt této budovy byl zpracovaný architektonickou a projekční kanceláří Helika a vychází z původního návrhu portugalské architektonické kanceláře Contemporanea Lda, autorem projektu je

---

¹³ Viz Příloha č. 9.2.

¹⁴ Weimann, Mojmír. *Plzeň a divadlo. Události-příběhy-osobnosti*. s. 10.

¹⁵ *Divadlo J.K. Tyla* [online]. Dostupné z <www.djkt.eu/historie-divadelnictvi-v-plzni>[cit. 2.2.2020].

¹⁶ Tamtéž.

architekt Vladimír Kružík.¹⁷ V areálu Nového divadla se nachází Nová scéna a Malá scéna.

Kromě Divadla J. K. Tyla působí v současnosti v Plzni i další divadelní soubory, které provozují vlastní stálou scénu. Na Klatovské třídě v Plzni je budova Divadla DIALOG, které sdružuje 13 divadelních souborů – AMCETH, Divadlo JakoHost, Divadlo MAEBH, exLudvíci, Chlupatej kaktus, Klenba, Orákulum, Propadlo, Spodina, Théta, Výskum, Zrcadlo a Žumbera. Jedná se o otevřenou studiovou scénu, na níž působí více divadelních souborů různého zaměření, se svébytnou dramaturgií a tvůrčí autonomií. Divadlo Dialog je méně formální alternativou plzeňské divadelní kultury, s kapacitou 66-80 diváků.¹⁸

Plzeň je rovněž městem s dlouhou a slavnou loutkářskou tradicí, která je spojená se jmény lidového loutkáře Karla Nováka a Josefa Skupy a Jiřího Trnky. V letech 1930—1943 zde mělo základnu první profesionální loutkové divadlo v Čechách – Plzeňské loutkové divadlo prof. J. Skupy, které po válce přesídlilo do Prahy. Historie loutkářství v Západních Čechách se začala rozvíjet znovu v roce 1951, kdy zahájilo činnost Krajské oblastní loutkové divadlo v Karlových Varech, roku 1963 však bylo rozpuštěno a část souboru odešla do Plzně. V čele s Bedřichem Svatoněm a místní kabaretní scénou a pod názvem Divadlo v Alfě, zahájila provoz divadla malých forem zaměřená především na mládež. Zvolenou koncepci se divadlu nepodařilo plně realizovat, takže ukončilo svoji činnost v roce 1966 (viz níže). Došlo k reorganizaci divadla a vzniklo Divadlo dětí, které pod vedením herce a režiséra Ladislava Dvořáka nastolilo program loutkového divadla určeného převážně dětem. V souboru převažovali loutkoherci, souběžně zde také působila i autonomní činoherní skupina vedená Janou Klatovskou, která využívala i dětských herců. V současné

---

¹⁷ Viktora, Viktor. *Divadlo Josefa Kajetána Tyla 1965-2015*. s. 43.

¹⁸ *Divadlo Dialog* [online]. Dostupné z <<https://www.divadlodialog.cz/o-nas/>> [cit. 18.2.2020].

době má divadlo budovu v Plzni na Rokycanské třídě 7. Provoz v této budově byl zahájen 12. dubna 1992, divadlo nese název Divadlo Alfa.¹⁹

Na plzeňské scéně působili i současní a minulí protagonisté divadla Pluto, sama principálka Jindřiška Kikinčuková (1954), byla v angažmá Divadla J. K. Tyla v letech 1980—1999 jako sólistka operety a v letech 1991—1999 jako dramaturgyně.²⁰ Jindřiška Kikinčuková je rovněž autorkou publikace *Sklenka vína u Jarina aneb nevázně vážně o J. O. Karlovi a plzeňské operetě*, ve které vzpomíná na Jaromíra Otto Karla zvaného Jarin, sólistu operety plzeňského divadla.²¹

Jindřiška Kikinčuková v rozhovoru s Jiřím Šantorou, viz citováno dále, jmenovala i další zakladatele divadla Pluto, kteří byli v minulosti v angažmá Divadla J. K. Tyla v Plzni.

Pavel Kikinčuk (1959), byl v angažmá Divadla J. K. Tyla²² od roku 1983 do roku 1999. Za dobu svého působení ztvárnil 70 rolí, například Viktora Emanuela Champsboisy v *Brouku v hlavě*, Tofola v *Poprasku na laguně*, Jindřicha ve hře Antonína Procházky *S tvou dcerou ne* a další.

Přemysl Kubišta (1955), byl v angažmá Divadla J. K. Tyla jako sólista operety v letech 1987—1999, jeho první premiérou v plzeňském divadle byla titulní role v Offenbachově *Orfeovi v podsvětí*.²³

Ivo Pavelka (1937), působil od začátku 70. let dvacátého století jako dirigent orchestru operety Divadla J. K. Tyla²⁴, poté byl v letech 1977-1980 šéfem souboru muzikálu a operety zdejšího divadla, dále jako dirigent zde

---

¹⁹ *Divadlo Alfa* [online]. Dostupné z < <http://www.divadloalfa.cz/index.php/cz/o-divadle/historie-divadla> > [cit. 15.3.2020].

²⁰ Šantora, Jiří. *Divadelní návraty. 111 osobností vzpomíná na plzeňské angažmá*. s. 181-182.

²¹ Crhová, Jindřiška. *Sklenka vína u Jarina aneb nevázně vážně o J. O. Karlovi a plzeňské operetě*. s. 4.

²² Caltová, Marie. *Divadlo J. K. Tyla v Plzni 1976-1985*. strany nečíslovány.

²³ Tamtéž.

²⁴ Caltová, Marie. *Divadlo J. K. Tyla v Plzni 1976-1985*. strany nečíslovány.

působil až do roku 1999. V současné době působí jako dirigent Plzeňského smyčcového orchestru.

Eva Pavelková (1952), byla sólistkou operety Divadla J. K. Tyla v letech 1979—1999²⁵, odehrála na scénách plzeňského divadla velké role českého i světového operetního repertoáru, zpívala operetní árie v *Zemí úsměvů*, *Vinobraní*, *Polské krvi*, *Orfeu v podsvětí*, *Čardášové princezně* a dalších. V současné době vystupuje také mimo jiné za doprovodu Plzeňského smyčcového orchestru.

3 DIVADLO PLUTO, TROCHU JINÉ DIVADLO MALÝCH FOREM

Divadlo Pluto je profesionální scéna malých forem komedie, respektive tato charakteristika je uvedena na internetových stránkách Divadla Pluto²⁶. V současné době má divadlo název „Pluto Divadlo komedie“, avšak na začátku své existence se nazývalo „Kabaretní a šantánové c. k. Divadlo Pluto²⁷“. Ke změně názvu došlo z důvodu vývoje repertoáru, který začal více směřovat k divadlu malých forem, i když tradice stolové úpravy hlediště z doby starých šantánů a kabaretů zůstala zachována.

Plzeňské divadlo Pluto se zrodilo na základě myšlenky jeho zakladatelky a současné principálky Jindřišky Kikinčukové, která společně se svým hereckým kolegou Přemyslem Kubištou po odchodu z divadla J. K. Tyla realizovala svoji myšlenku z konce osmdesátých let vzniklou při jejím setkání s Josefem Koenigsmarkem²⁸. Je třeba zopakovat, že u zrodu divadla stáli i další osobnosti, tj. Pavel Kikinčuk a Ivo a Eva Pavelkovi.

---

²⁵ Tamtéž.

²⁶ *Divadlo Pluto*. [online]. Dostupné z < <https://www.divadlo-pluto.cz/> www.divadlo-pluto.cz<<https://www.divadlo-pluto.cz/>> [cit. 1.2.2020].

²⁷ Zkratka c. k. v názvu divadla znamenala buď s nadsázkou císařsko královské nebo Crhová Kikinčuková dle obou příjmení principálky.

²⁸ Josef Koenigsmark (1. 1. 1916 – 16. 1. 1993) byl plzeňský kabaretiér, prozaik, dramatik a básník. Je autorem skečů, humoresek, libret, rozhlasových her, písní pro kabarety, povídek, reportáží a sci-fi povídek. Jeho scénické práce jsou založené na lidovém humoru. In: Müller, Jan, Prajzler, Petr. *Divadlo v Alfě 1960-1966 aneb nenaplnění sen o plzeňském Semaforu*. s. 11.

Josef Koenigsmark byl iniciátorem vzniku divadla malých forem Alfa (viz samostatná podkapitola), které působilo v Plzni v šedesátých letech minulého století, ale jehož existence neměla bohužel vzhledem k tehdejšímu režimu vhodné podmínky ke svému dalšímu rozvoji, a tak po krátkém působení ve své původní podobě zaniklo. Jindřiška Kikinčuková na začátku své nové herecké a zároveň manažerské cesty ve vlastním Divadle Pluto o tomto všestranném umělci, uvedla, že to byl právě on, kdo ji přivedl na nápad založit kabaretní divadlo. *„Na dráhu, kterou nyní nastupuji, měl velký vliv starý pan Josef Koenigsmark. Když jsme v Plzni uváděli jeho Kondelíka, a já se s ním setkávala při přípravě programu, vyprávěl mi o svém snu založit v Plzni satirickou kabaretní scénu. Ten sen se mu nesplnil, a tak, snad abych si znovu potvrdila, že všechno špatné je pro něco dobré, na něj navazuji a zkouším to se šantánem. Společně s mým manželem Pavlem Kikinčukem, s Přemkem Kubištou, Evou a Ivo Pavelkovými jsme vytvořili šantánové divadlo v Lochotínském pavilonku a když vidím ten rozchechtaný sál, je mi moc hezky, protože cítím, že pokud divadlo má své diváky a dokáže je bavit, má svůj smysl, ať se hraje kdekoliv.“*²⁹

Jindřiška Kikinčuková spolu se svými jmenovanými hereckými kolegy založila v září 1999 netradiční divadlo, které se od počátku své existence snažilo o obnovení kabaretního žánru a chtělo spojit divadelní představení s možností konzumace tradičních pochutin a plzeňského piva, což byl jistě nápad, který měl velkou šanci uspět jak u Plzeňanů, tak i návštěvníků západočeské metropole. Tematikou kabaretu, tj. okolnostmi jeho vzniku ve Francii na počátku 20. století a jeho proniknutím do dalších evropských zemí a také do českých zemí, se bude podrobněji zabývat další kapitola této diplomové práce. Vzhledem k tomu, že Kabaretní a šantánové c. k. Divadlo Pluto jeho zakladatelé později přejmenovali na Pluto Divadlo komedie a jeho repertoár se stal žánrově pestřejším, je nutné se zabývat i

---

²⁹ Šantora, Jiří. *Divadelní návraty. 111 osobností vzpomíná na plzeňské angažmá.* s. 182.

konceptem divadla malých forem, které v podstatě odpovídá současnému repertoáru Divadla Pluto.

3.1 Historie kabaretu a šantánového divadla

Kabaret neboli krčma byl lokál na pařížském Montmartu, kde se od sedmdesátých let 19. století bavily hravé a veselé skupinky rozličných umělců. Jednalo se o improvizovanou a současně také inteligentní zábavu. Touto formou zábavy si proslulý pařížský kabaret Chat Noir získal svoji bohatou klientelu a podobné podniky začaly vznikat i na dalších místech Paříže. Kabaret Chat Noir umožnil, aby se hudba a poezie staly prostředkem, který zajistí komunikaci mezi interpretem a divákem.³⁰ Vzrůstající obliba pařížských kabaretů vyvolala odezvu i v Německu. Takto vznikly v roce 1901 literární kabarety Überbrettl a Schlall und Rauch v Berlíně a Elf Scharfrichter a o dva roky později Simplicissimus v Mnichově.³¹ V kabaretu vznikl volný verš, který poskytl umělcům možnost reagovat na ohlas publika, tvořit a improvizovat přímo na scéně, upřesnil Josef Balbín³².

Josef Kotek v publikaci *Smích červené sedmy* upřesňuje: „Kolem roku 1910 začalo i u nás být slovo kabaret zaklínacím synonymem pro veselé programové pásmo, střídající sled drobných pódiových forem od vtipné literární satiry a parodie přes námětově i textově výrazné kabaretní písně, šansony a kuplety až po pantomimu, atraktivní taneční výstupy a humorně nebo i vážně pointované dramatické jednoaktovky. Touto mnohostí žánrů, forem a témat, lehkostí jejich jakoby improvizálního uplatňování, současně však i vyhraněně uměleckým přístupem se kabaret také radikálně lišil od prostoduchosti předcházejícímu šantánu.“³³

---

³⁰ Balbín, Josef. *Kniha o kabaretu*. s. 468.

³¹ Kazda, Jaromír, Kotek, Josef. *Smích červené sedmy*. s. 9.

³² Balbín, Josef. *Kniha o kabaretu*. s. 468.

³³ Kazda, Jaromír, Kotek, Josef. *Smích červené sedmy*. s. 11.

Počátky českého kabaretu jsou svázány s Červenou sedmou, jejíž vznik inicioval posluchač právnické fakulty, Jiří Červený. Zpočátku byla Červená sedma jen amatérským sdružením. Tvůrčí i herecko-pěvecký kádr Červené sedmy se vytvářel kolem několika osobností českého kabaretu, tj. Jiřího Červeného, uměleckého vedoucího a hlavního autora, Karla Ballinga, písničkáře a satirika, Eduarda Basse, konferenciéra a textaře, Jiřího Drémána, písničkáře, satirika a výtvarníka a Františka Hvíždálka, kabaretního umělce, později se k souboru přidaly i ženy – zpěvačky a sólové tanečnice.³⁴

V následujícím období, tj. ve dvacátých letech 20. století se v Praze objevila celá řada kabaretů. Kabaret se v té době stal platformou intelektuálů, kteří jej využívali k prezentování nekonformních názorů a také divadelních postojů, nešlo tedy jen o zábavu, ale o určitý pohled na svět, který vznikl v opozici proti konformnímu divadlu.³⁵

Na počátku 20. století vznikl v Praze kabaret Rokoko, který byl ve svých začátcích, tj. v letech 1915—1923 „divadélkem“ oscilujícím svým repertoárem mezi divadlem a kabaretem. Na začátku jeho provozu stál Jan Červený, vlastník Rokoka, který prvním ředitelem podniku jmenoval Karla Hašlera. Kabaret Rokoko zahájil svoji činnost 25. prosince 1915. Hašlerovou zásluhou podnik prosperoval i v době krátce poválečné. Od roku 1916 v karlínském varieté získal Karel Hašler kromě varietní licence i povolení k provozování divadelních představení Rokokem v jeho počátcích prošly všechny významné osobnosti českého kabaretu. Divadlo působilo v suterénu nově postavené budovy na místě někdejšího Aerenthalského paláce na Václavském náměstí. Karel Hašler usiloval o vytvoření velkoměstské kabaretní scény s mezinárodním programem. Vedle českých kabaretiérů například Ference Futuristy nebo Vlasy Buriana angažoval i německé umělce. Karel Hašler však sám v pořadech neúčinkoval. Za Hašlerova ročního vedení bylo Rokoko typickým

---

³⁴ Tamtéž. s. 12-13.

³⁵ Kolektiv autorů. *100 let divadla Rokoko*. s. 9-10.

kabaretem, programy se skládaly ze šansonů, skečů, parodických výstupů a jednoaktových her, jako například *Náměsíčná*, různého ladění – sentimentálních, dráždivě pikantních, komických či satirických. V prosinci roku 1916 se stal ředitelem Eduard Bass, který vedl Rokoko pouze jeden rok, ale za toto krátké období výrazně divadlo pozměnil. Ukončil spolupráci se zahraničními interprety a angažoval členy Červené sedmy, se kterou dříve spolupracoval. Červená sedma v Rokoku velmi úspěšně působila až do konce první světové války. Eduard Bass se na produkci Rokoka podílel jako autor, duchaplný konferenciér a schopný zpěvák.³⁶ Rokoko se tak postupně odklánělo od klasického kabaretu směrem ke kabaretnímu divadlu.

V roce 1926 bylo v Rokoku stolové zařízení a od devatenácti hodin se podávaly večeře, program o mnoha částech začínal o hodinu později. Stolové uspořádání bylo i v uměleckých kabaretech zcela běžné, měla je také Červená sedma i slavný Chat Noir v Paříži, stejně tak i mnichovský, berlínský a vídeňský kabaret.³⁷

Kromě Rokoka vznikl již na přelomu 70. a 80. let 19. století v Praze například podnik varietního a kabaretního typu Théâtre Variété (dnešní Hudební divadlo Karlín), jeho hlediště pojalo až dva tisíce diváků, v přízemí se nacházely restaurační stoly se židlemi, kde byli diváci během večera obsluhováni personálem místní restaurace.³⁸

Lze tedy konstatovat, že Divadlo Pluto tak svojí tvorbou navazuje na tradici českých kabaretů a zároveň na tvorbu malých divadel z přelomu 50. a 60. let 20. století, kdy repertoár tvořila často kabaretní představení, lidové divadlo, zpěvoherní představení a často byl jejich program založen na vlastní autorské tvorbě.

---

³⁶ *Česká divadelní encyklopedie* [online]. Dostupné z <www.encyklopedie.idu.cz> [cit. 2.4.2020].

³⁷ Kolektiv autorů. *100 let divadla Rokoko*. s. 20-33.

³⁸ Bár, Pavel. *Hudební divadlo Karlín*. s. 18-24.

3.2 Divadla malých forem

Divadlo malých forem neboli malá scéna je svým charakterem netradiční divadlo. Herci na malé scéně jsou v nejužším kontaktu s divákem, „*dýchají jeho rytmem a poslouchají jeho hlas*“³⁹. Je nutné zde více spoléhat na improvizaci a spontánní herectví, které se vyznačuje přehráváním a podehráváním, klauniádou a komediantstvím. Herec neboli komediant zde nachází své pravé uplatnění. Takováto podívaná je živá a pestrá a diváci jsou zcela vtahováni a přitahováni do děje na jevišti.

V českém prostředí začala divadla malých forem vznikat zejména v 50. a 60. letech 20. století v Praze. Důvodem byl rozvoj nových hudebních žánrů a potřeba mladých autorů prezentovat svá díla mimo velká divadla, která se zabývala uváděním klasických divadelních žánrů. Například Pavel Bár hovoří o tom, že „...*na přelomu 50. a 60 let vstoupil do československé kultury fenomén studiových divadel, obvykle nazývaných malá divadla.*“⁴⁰ Autor dále pokračuje: „*Malá divadla konce 50. a 60. let navázala svojí tvorbou, spojující písničky do delších pásem nebo více či méně ucelených představení kabaretního nebo revuálního typu, na mnohaletou tradici lidového divadla, zpěvoherních arén, kabaretů...*“⁴¹ Od roku 1955 začala na jevišti pražského Divadla estrády a satiry, které později změnilo název na Divadlo ABC (od roku 1957), vystupovat herecko–autorská dvojice Jan Werich a Miroslav Horníček. Díky těmto osobnostem se na jeviště znovu vrátil přirozený humor, písně, předscény s aktuálními komentáři a improvizace. Vyjadřovací prostředky a krásný český jazyk obou protagonistů působily v tehdy ztuhlém československém divadelním systému příjemným osvěžujícím účinkem. Jejich vystoupení navázala na předválečnou tradici Osvobozeného divadla, Červené sedmy a literárních kabaretů a byla zároveň velmi inspirativní pro mladé umělce

³⁹ Just, Vladimír. *Proměny malých scén.* s. 5-7.

⁴⁰ Bár, Pavel. *Od operety k muzikálu.* s. 179.

⁴¹ Bár, Pavel. *Od operety k muzikálu.* s. 195.

nastupující generace.⁴² Bylo to právě komediální divadlo, parodické a znesvěcující, které se stalo alternativní formou oficiálnímu a reprezentativnímu, a uspokojovalo tak nezbytnou lidskou potřebu smát se, pobavit se, odreagovat vlastní tísnivé pocity a znesvětit posvátné. Formou nového typu divadla, se do tehdy zkostnatělého československého divadla přísně svazujícími direktivami 40. a 50. let, začal na divadelní jeviště vracet ztracený „svobodný duch“.

V Čechách je typickým příkladem divadla malých forem pražské divadlo Semafor (sedm malých forem), které oslavilo v loňském roce šedesáté výročí své existence. Samotné divadlo Semafor vzniklo až v roce 1959. Původně se divadlo mělo jmenovat Dimafor Divadlo malých forem, ale před první premiérou byl vybrán název Semafor. Sedm malých forem tvořily podle autorů názvu divadla Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra následující umělecké formy – hudební komedie, divadlo poezie, loutky, dětský kabaret, experimentální film, výstavy a koncerty.⁴³ Repertoár Semaforu doplňovaly v období let 1965–1968 autorské pořady Miroslava Horníčka, který byl v divadle v angažmá. Jednalo se o *Hovory přes rampu*, *Recitál Hegerová – Horníček* a *Pokušitel*. V druhé polovině šedesátých let nejčastěji představení režírovali Jan Roháč a Jiří Menzel. Nejúspěšnější inscenací tohoto období se stala básnická parafráze Erbenovy *Kytice* Jiřího Suchého, která doznala 600 repríz. V období normalizace byli do vedení divadla dosazováni noví lidé Dagmar Kubová a Oldřich Dvořák. Semafor byl v letech 1980-1990 administrativně připojen k Hudebnímu divadlu Karlín. Vliv Jiřího Suchého byl v 70. letech velmi omezený, jeho texty byly staré cenzurovány a nové zakazovány. Herecká dvojice Jiří Suchý a Josef Dvořák se rozpadla před ukončením uvádění představení *Kytice*. Josef Dvořák vytvořil vlastní hereckou skupinu, do které patřily herečky Uršula Kluková a Jana Paulová a uváděl vlastní pořady. Tyto pořady cílily na široké spektrum publika a neměly svojí lidovou zábavou nic společného

---

⁴² Tamtéž, s. 179.

⁴³ Suchý, Jiří, Berný Lukáš. *Semafor. Šedesát let v jednom představení*. s. 14.

s původní poetikou Jiřího Suchého. Zatímco Suchého poetická komika navazovala na intelektuální klauniády Jiřího Voskovce a Jana Wericha, Dvořákův excentrický projev připomínal spíše groteskní komiky jako byli Vlasta Burian, Ferenc Futurista nebo Jiřího Štercla. V letech 1967 – 1990 působila v Semaforu paralelně generačně mladší skupina Miloslava Šimka a Jiřího Grossmannna, která představovala osobitou variantu autorského text appealového divadla. Uváděla například inscenace *Besídka žáků zvláštní školy*, *Návštěvní den I-III*, *Othello odpadá aneb Večer u kulečníku*, *Zavěste prosím*, *volá Semafor*. Po předčasné Grossmannově smrti v roce 1971 našel Miloslav Šimek pro své absurdní, satiricky stále střízlivější dialogy dočasné partnery v Ludku Sobotovi a Petru Nárožném. Většinu představení v té době až do své smrti v roce 1980 režíroval Janko Roháč. Od poloviny 80. let se Miloslav Šimek zkoušel ve velmi estrádním pojetí vrátit k formě, kterou úspěšně produkoval v jevištním partnerství s Jiřím Grossmannem formou textu (povídka, skeč, píseň) s novým partnerem Jiřím Krampolem například v pořadech *Besídka bývalých žáků zvláštní školy*. Po sametové revoluci se Jiří Suchý s oběma skupinami rozešel, neboť Josef Dvořák založil Divadlo Josefa Dvořáka a Miloslav Šimek Divadlo Jiřího Grossmanna a stal se ředitelem samostatného divadla Semafor. Působíště divadla ve Stýblově pasáži bylo pro havarijní stav v roce 1993 uzavřeno a v důsledku restituce objektu Semaforu, tak ztratilo definitivně svoji scénu. Od této doby hostovalo v sezóně 1993/94 v divadle Komédie a od sezóny 1995/96 hraje v malém sále karlínského divadla v tak zvaném Karlínku. To se spolu s poklesem popularity Semaforu po roce 1989 odrazilo i ve snížené návštěvnosti po třicet let nejnavštěvovanějšího divadla v České republice. Nejvýznamnějšími inscenacemi 90. let byly pokusy o komorní muzikál, který dal prostor pohybově, mimicky, pěvecky i herecky tvárnému umění Jitky Molavcové. V roce 1994 se do Semaforu vrátil jako režisér Ladislav Smoljak. Členy

divadelního souboru byly například Václav Kopta, Jiří Datel Novotný, Tomáš Trapl a další.⁴⁴

Dále je třeba jmenovat divadlo Rokoko (viz výše), jehož historie sahá až do roku 1915. V roce 1957 byla znovuobnovena činnost tohoto divadla malých forem v někdejší slavném kabaretu v podzemí Paláce Rokoko uprostřed Václavského náměstí v Praze díky skupině divadelníků soustředěných kolem mladého režiséra Darka Vostřela, který se stal posléze dlouholetým ředitelem divadla Rokoko. Obnovený pravidelný provoz Rokoka zahájila 15. prosince 1957 estrádní komedie *Ostrov krále Leopolda* humoristického spisovatele Achille Gregora. V této estrádě vystoupili, například Josef Hlinomaz jako celník Leopold Král a sovětský bavič, herec a konferenciér Boris Brunov. Hudebně doprovázel orchestr Ladislava Bezubky se zpěvačkou Helenou Loubalovou.⁴⁵ Rokoko od počátku předčilo ostatní malá pražská i mimopražská divadla interpretační profesionalitou, hereckou, pěveckou i taneční zkušeností a technikou, ale chyběl mu nezaměnitelný rukopis a výrazná autorská výpověď. Za celou dobu existence Rokoko nedokázalo najít, snad s výjimkou Jiřího Supa vhodného autora ani vlastní autorsko-interpretační styl. Eklektičnost, která byla charakteristická pro počáteční roky působení, která se skládala z různorodých scének, dialogů, monologů a hudebních vystoupení, které ovšem nevznikly výhradně pro toto divadlo například v této práci níže jmenované velmi úspěšné představení *Bapopo – Babička povídá pohádky*, dále *Tarfuffe*, *Botičo*, zůstala typickým znakem i dramaturgicky ambicióznějších inscenací. Ty sice přinesly například v herectví, choreografii, ve zpěvu a v hudebním aranžmá motivující snahu po dokonalosti, ale někdy ještě více ukázaly na odvozenost jevištních postupů, figury podle Miroslava Horníčka a Jana Wericha, přejaté písně ze Semaforu a podobně. Inscenace dramaticky ucelenějších textů až na výjimky postrádaly schopnost oslovit generačně spřízněné publikum (*Do*

---

⁴⁴ Česká divadelní encyklopedie [online]. Dostupné z <www.encyklopedie.idu.cz> [cit. 6.4.2020].

⁴⁵ Kolektiv autorů. *100 let divadla Rokoko*. s. 64-67.

toho, do toho!, *Robot Emil*, *Cesta kolem mé lebky*, *Drak je drak*, *Muž, který přišel do jiného stavu*, *Hrdina nemá milovat aneb Napoleon Bonaparte*. Vyskytly se ale také dramaturgické objevy a inscenační počiny, například jemně anekdotická reflexe terezínského ghetta autora, satirika Karla Švenka *Poslední cyklista*. Nebo také groteskní vystižení současných společenských deformací včetně zárodečných podob totalitarismu (*Kristýna*, *Velký milenec*, *Trosečníci*, *Filozof a blázen*). Dramaturgická rozdvojenost (kabaretní skládačky a pokusy o celovečerní dramatický tvar) byla od poloviny 60. let přeměněna do zcela komerční podoby. Estrádní *Rokokokoktejl*y a recitály zpěváků jako například *Vzpomínky zůstanou*, *Natáčky s Pavlínou*, *Jak jsem vynalezl Olympic*, *Nepůjdeme do kláštera* a jiné se střídaly s krotkým humorem celovečerních opusů ku příkladu *Šibeničky aneb nižší škola zločinu*, *Komorní vražda*, *Kat a jeho mydlář* a pokusů o muzikály jako například *Pan Pickwick*. Velký ohlas také zaznamenala Dietlova vlasteneco-sentimentální adaptace Jiráskovy *Filosofské historie*. V roce vedl divadlo Václav Vodička, v té době převážila definitivně forma recitálů s občasným hereckým podbarvením a Rokoko se talo stagionou pořadů hvězd populární hudby. Divadelní soubor byl zrušen ke 30. červnu 1974, do konce roku bylo divadlo v likvidaci a od 1. ledna 1975 pod správu Městských divadel pražských.⁴⁶

Pro komplexní přehled divadel malých forem, která vznikla v šedesátých letech v Praze, je třeba také uvést také divadlo Apollo a divadlo Paravan.

Divadlo Apollo založil roku 1965 textař a scénárista Jiří Štáidl. Dramaturgicky navázalo na Štáidlův pořad *Ondráš podotýká* (Semafor 1963) využíváním módních trendů beatové hudby. Divadlo zahájilo svoji činnost komponovaným pásmem *Pout' pro dva*. Členy souboru byli zpěváci Karel Gott, Karel Hála, Pavlína Filipovská a Yvonne Přenosilová, později například Petr Spálený, Jiří Štědroň, Helena Blehárová, Vlasta Kahovcová

---

⁴⁶ *Česká divadelní encyklopedie* [online]. Dostupné z <www.encyklopedie.idu.cz> [cit. 6.4.2020].

a Sally Sellingová. Soubor plný hvězd měl záhy problémy s návštěvností, což byl jeden z hlavních důvodů zániku divadla, které bylo zrušeno 31. července 1968.⁴⁷ Divadlo Apollo v pokusech o formování divadelního tvaru dramaturgicky i režijně ztroskotávalo. Texty Jiřího Štáidla se ukázaly jevištně málo inspirativní. Herecký projev činil interpretům pop-music nemalé problémy. Angažování komiků Lubomíra Kostelky a Václava Štekla, kteří měli divadelně klaunskými výstupy sjednocovat písňové bloky, nepřineslo žádoucí výsledek. Problematická byla i otázka adresáta inscenací, kterými byli početní fanoušci Karla Gotta, Karla Hály nebo Petra Spáleného a ti přijímali jevištní a dramatické prvky jako cosi přebytečného. Obecenstvo malých scén shledávalo pořady divadelně málo nápaditými.

Divadlo Paravan bylo pražské divadlo malých forem, jež vzniklo v roce 1959 a zaniklo v roce 1965. Vzniklo z podnětu několika literátů, herců a hudebníků, z literátů se jednalo o Jiřího R. Picka a Milana Schulze. Divadlo Paravan je možné charakterizovat jako literární kabaret kombinovaný s dobovou divadelní revue s důrazem na satiru, parodii, persifláž (díla zesměšňující své předlohy), recesistický a absurdní humor, který často komentoval právě aktuální společenské dění. Po hudební stránce se jednalo o směs složenou z poeticky laděných divadelních písní, šansonu, kabaretních kupletů, českého trampského folku a písničkářství. Divadlo v roce 1965 zaniklo z ekonomických i uměleckých důvodů.⁴⁸ K zániku divadla přispěly neshody mezi členy souboru, jejichž umělecké názory se rozešly. Na kabaretně-satirickou poetiku Paravanu navázal Jiří R. Pick v autorském *Kabaretu Au*. Tradici jevištního šansonu a kupletu, kultivovanou zpívajícími herci, rozvíjela od přelomu 60. a 70. let skupina Šanson.⁴⁹

Tvorba a činnost divadel malých forem stála na zcela jiných základech a principech než velké, oficiální scény činohry a muzikálu, do

---

⁴⁷ *Divadlo Apollo* [online]. Dostupné z <www.divadlo.apollo.com> [cit. 10.2.2020].

⁴⁸ *Český hudební slovník osob a institucí* [online]. Dostupné z <www.ceskyhudebnislovník.cz> [cit. 6.4.2020].

⁴⁹ *Česká divadelní encyklopedie* [online]. Dostupné z <www.encyklopedie.idu.cz> [cit. 6.4.2020].

světa hudebně zábavního divadla se vracely starší postupy a zároveň se uplatňovaly i nové vlastní impulzy.⁵⁰

3.2.1 Divadlo Alfa v Plzni v letech 1961–1966

V městě Plzni nemá divadlo malých forem příliš bohatou tradici. Za zmínku však stojí, že v letech 1961–1966 působilo na dnešní Americké třídě, divadlo Alfa, které uvádělo na své scéně malé jevištní formy, tak jako je v Praze provozovalo například divadlo Semafor nebo Rokoko. Historicky zajímavá budova tehdejšího divadla se nachází v bloku, který je ohraničený ulicemi Americká, Jungmannova a Smetanovy sady. Tento dům postavil v roce 1874 plzeňský stavitel Ferdinand Stelzer jako koncertní a taneční sál hotelu U císaře rakouského (po roce 1918 Hotel Waldek, v současné době Hotel Slovan). Jmenovaná budova společně s hotelem prošla roku 1890 rekonstrukcí, po které byly přilehlé objekty propojeny a v suterénních prostorech byla zřízena vinárna. Od roku 1912 zde bylo kino Elektra a konaly se zde koncerty a plesy, v roce 1913 zde za velké účasti proběhla významný sportovní událost, utkání v řecko-římském zápase mezi tehdejším Gustavem Frištenským a Jiřím Lurichem. V období první světové války zde byl zřízen vojenský lazaret a po válce zde byl obnoven provoz kina. Kino skončilo v roce 1949 a od té doby nebylo budova využívána. Na konci padesátých let bylo v Plzni málo prostorů pro kulturu, ať se jednalo o kina, divadla nebo kulturní sály. Z tohoto důvodu bylo na počátku roku 1959 rozhodnuto provést rekonstrukci budovy bývalého kina Alfa a zřídit zde víceúčelový divadelní sál s možností využívání jak pro divadelní účely, tak i pro kino a ke konání různorodých kulturních pořadů, mělo se jednat o vybudování multifunkční budovy. Hlavním organizátorem této změny byl v té době Park kultury a oddechu města Plzně, který byl majitelem této budovy. Koncem roku 1959 začala rekonstrukce a úpravy trvaly celý další rok. Současně s rekonstrukcí objektu probíhaly i přípravy prostor pro divadelní provoz. Na základě v té době vzrůstající oblíbenosti a

---

⁵⁰ Bár, Pavel. *Od operety k muzikálu*. s. 195.

popularity divadel malých scén, které také v důsledku mírného politického uvolnění v kulturní oblasti, vznikla na Krajském národním výboru v Plzni myšlenka, že tento typ divadla by mohl mít sídlo v nově zrekonstruované Alfě. Po ukončení hlavních staveních prací v vznikl v Alfě divadelní sál s kapacitou 640 diváků⁵¹.

Plzeňské divadlo Alfa působilo jen krátkou dobu. Divadlo vzniklo jako činoherní divadelní zařízení Parku kultury a oddechu v Plzni. Na jaře roku 1961 byl pověřen rolí uměleckého ředitele již dříve zmíněný Josef Koenigsmark.⁵² Josef Koenigsmark byl tvůrčí osobností uměleckého souboru divadla Alfa, uznávaný literát, prozaik, básník, překladatel, který se narodil 1. ledna 1916 v Plzni, kde vystudoval reálné gymnázium a poté Právnickou fakultu Univerzity Karlovy. Tu absolvoval v roce 1939, ale z důvodu uzavření vysokých škol za druhé světové války, získal titul JUDr. až v roce 1945. Pracoval v různých profesích. Mimo jiné se věnoval také umělecké tvorbě. Největší ohlas vzbudil jeho první již výše zmíněný pořad *Bapopo (Babička povídá pohádky, s J. R. Pickem)*, který parodoval a současně aktualizoval klasické pohádky. Inscenaci uvedlo divadlo Rokoko v roce 1959 s velkým diváckým úspěchem. Za hudebními čísly pásma *Bapopo*, včetně poté velice populární písně *Malé kotě* stály vůdčí osobnosti budoucího Semaforu. Pásmo *Bapopo* bylo divácky velmi úspěšné představení, které se na repertoáru Rokoka udrželo déle než tři roky a zaznamenalo 319 repríz, což byl rekordní počet v historii Rokoka.⁵³ Od padesátých let Josef Koenigsmark pro divadlo také upravoval cizí předlohy (muzikály *Cirkus Humberto, Limonádový Joe, Otec Kondelík a ženich Vejvara*). V roce 1961 se stal Josef Koenigsmark uměleckým vedoucím divadla Alfa a začal psát původní texty k divadelním hrám a kabaretům, které byly určeny výlučně pro tamější uvedení. V letech 1961-1963 napsal

---

⁵¹ Müller, Jan, Prajzler, Petr. *Divadlo v Albě 1960-1966 aneb nenaplněný sen o „plzeňském Semaforu“*. s. 4-6.

⁵² Müller, Jan, Prajzler, Petr. *Divadlo v Albě 1960-1966 aneb nenaplněný sen o „plzeňském Semaforu“*. s. 7-9.

⁵³ Kolektiv autorů. *100 let divadla Rokoko*. s. 68-69.

celkem šest původních her či kabaretů⁵⁴, k těmto hrám psal nejen scénáře, ale spolupracoval i na písňových textech, mimo to se podílel na úpravě her v Alfě. Dalšími osobnostmi divadla byly Jana Klatovská, herečka s režisérským nadáním, Josef Roubalík, Josef Šulc, Jana Postlerová, Rudolf Horák, Světlana Gluščenková, Jiří Fuchs, Helena Aubrechtová a Drahomíra Heyduková.⁵⁵

Divadlo Alfa mělo být původně divadlem typu Laterna magika, což byl typ multimediálního divadla, které bylo s velkým mezinárodním ohlasem poprvé předvedeno na Světové výstavě Expo 58 v Bruselu⁵⁶. Jednalo se o československý patent, u jehož zrodu byli režisér Alfréd Radok a scénárista Josef Svoboda. Principem Laterny Magiky je kombinace jevištního vystoupení živého herce nebo tanečníka v kombinaci se zvukem a filmovým obrazem. Tento systém využívá několika prostorově rozmístěných promítacích ploch pro film nebo diapozitivy a je zajištěn originálním několika plátňovým systémem zvaným Polyekran. Laterna magika používá také triky přechodů herců z plátna na scénu, což je jeden z hlavních znaků této formy divadla. Nafilmovaný výsek obrazu je tak v souladu s pohybem živého herce kdekoli ve skutečném prostoru jeviště. Používá i kombinaci živého či reprodukováného zvuku. Principy laterny magiky ovlivnily dobovou inscenační praxi a i divadelní kulturu šedesátých let dvacátého století.

Po skončení výstavy v Bruselu bylo pro účely programu Laterny Magiky přebudováno kino Moskva v Paláci Adria v Praze, v němž bylo nainstalováno technické zařízení dovezené z Bruselu⁵⁷. Druhá dosud nepoužitá záložní aparatura vyrobená také pro výstavu v Bruselu byla nainstalována v plzeňské Alfě. Ovšem záhy se zjistilo, že chod aparatury

---

⁵⁴ *Dědeček v oleji, Plzeň je krásná, Rozvod z rozumu, Kdo to udělal? DĚPOPO (Dědeček povídá pohádky) a Rukavičky pana Tartuffa.*

⁵⁵ Müller, Jan, Prajzler, Petr. *Divadlo v Albě 1960-1966 aneb nenaplněný sen o „plzeňském Semaforu“*. s. 10-13.

⁵⁶ Tamtéž. s. 10-13.

⁵⁷ Tamtéž. s. 11-13.

nemůže být zprovozněn, neboť přívod elektrické energie byl špatně dimenzovaný a nedostačoval náročnému provozu Laterny Magiky⁵⁸. Přesto byly plány na další rekonstrukci objektu velmi významné a smělé. Ještě v květnu 1960 mělo dojít k probourání budovy v Jungmannově ulici, tak, aby diváci procházeli do divadla z méně frekventované ulice. Návštěvník by tak mohl projít do dvora hotelu Slovan, který měl v plánu rekonstrukci dvora na zahradní úpravu, později se plánovalo, že zde vznikne pasáž. Ze dvora měl být nový reprezentativní vchod do budovy divadla, ale tyto plány se díky jejich finanční náročnosti neuskutečnily. Po dokončení hlavních staveních prací v budově Alfy byl zahájen provoz divadla, a to dne 13. února 1960 slavnostním provedením Smetanovy symfonické básně *Má vlast*, za řízení Antonína Devátého, hrál symfonický orchestr Československého rozhlasu v Plzni. Alfa byla slavnostně otevřena a provoz začal. V průběhu roku 1960 zde proběhlo několik přednášek, promítání filmů a několik estrád. Například 2. dubna 1960 zde hostoval soubor Státního divadla v Karlíně v pásmu *To není apríl*. Na konci roku 1960 se v Alfě zde uskutečnila premiéra satirického pásma scének, monologů, dialogů a písniček s názvem *Město obráceno*, které napsal spoluzakladatel výše zmíněného pražského divadla Paravan spisovatel a satirik J. R. Pick.⁵⁹ V této hře představil nově vzniklý amatérský herecký soubor při Parku kultury a oddechu, jmenovitě herci – Božena Rešlová, Zdeněk Peroutka, Karel Sedláček, Jana Jánská, Iva Holmanová, Karel Kohout, Jan Kotnauer, režisér Josef Koenigsmark, poradce Miroslav Horníček, výprava Josef Jícha, hudební skladatel Miroslav Raichl, hudební doprovod měla rytmická skupina řízená Lubošem Rožněm. V tomto kabaretním vystoupení byla pro umocnění vizuálních dojmů prvně vyzkoušena Laterna magika, která byla pojmenována jako bruselské divadelní vybavení. Filmové natáčení pro ni provedl kameraman Karel Zeman, jmenovec slavného režiséra animovaných filmů. Děj jmenovaného kabaretu diváky zavedl do fantazijního města Obráceno, kde se vše děje

---

⁵⁸ Tamtéž. s. 12.

⁵⁹ Tamtéž. s. 13.

zdánlivě zcela opačně. Ve skutečnosti jednotlivé situace slouží autorovi ke kritice pokrytectví, lži, falše, necitlivosti, snobství a dalších špatných vlastností. Divák měl možnost poznat, co je důvodem neobratnosti mladíka. Publikum se rovněž dozvídá, že v brzké době bude v Plzni podzemní metro a poté je možno nahlédnout do budoucnosti, ve které bude vláda přejata roboty. V následujícím roce vznikla v Alfě tradice nedělních dopoledních dětských představení. Tyto inscenace pro dětského diváka vedl člen Divadla J. K. Tyla v Plzni Rudolf Kutílek, který představoval postavu Kuťáska. Kabarety se podle této postavy nazývaly *Kuťáskovo dopoledne*, pořad měl premiéru 5. 3. 1961. Následně byla uvedena další premiéra tentokrát literárně hudebního pásma z díla Jaroslava Ježka s názvem *Tmavomodrý svět*, v režii Rudolfa Kutílka, který společně s hereckým kolegou Jaroslavem Heydukem vytvořil titulní roli dvojice, která provádí diváky úryvky dialogů Voskovce a Wericha a především písničkami Jaroslava Ježka. Hudební doprovod obstarali klavíristé Jan O. Karel a Jiří Karásek. Autorem tohoto vtipného pásma byl opět Josef Koenigsmark. Téhož roku 1961 byla v premiéře uvedena scénická báseň Karla Hynka Máchy *Máj*. Na scéně Algy se vystřídaly další estrády, například *Vykouzlená harmonika*, *Když se dva setkají*, *Včera neděle byla*, *Parkování zakázáno*, *To nechce klid*, *Májová estráda*, *I kaktus kvete*, nebo další pořad s názvem *Z domoviny*. V té době šlo o tzv. náhradní program, protože stálé divadlo v Alfě zatím nefungovalo. To se však rychle změnilo, když se uměleckým ředitelem stal již výše jmenovaný Josef Koenigsmak.⁶⁰ Ředitel Koenigsmak se věnoval kromě psaní textů her a kabaretů také režii a rovněž zodpovídal za celý chod divadla. V divadle Alfa se měly uvádět různé žánry malých jevištních scén, mimo satirického divadla se také počítalo i s divadlem poezie a také představeními pro děti. Následoval nábor herců, zpěváků a hudebníků do nově se vytvářejícího souboru.

---

⁶⁰ Tamtéž s. 9-13.

Přestože divadlo dle všeho vykázalo slibný začátek, který byla divadelní sezóna 1961–1962. Neměla jeho existence dlouhého trvání a zaniklo záhy v roce 1966. Důvodem jeho zániku byla ekonomická situace a také komplikovaná situace herců v divadelním souboru, kteří měli rozdílné názory na další směřování divadla. Divadlo Alfa mělo v budoucnosti směřovat svým repertoárem pouze k dětskému divákovi, což znamenalo konec experimentování s malými divadelními formami, které už v divadle od počátku roku 1966 prakticky neexistovaly. Také vedení kulturního odboru Krajského národního výboru v Plzni mělo v plánu vybudovat v Alfě stálou profesionální loutkovou scénu. Oproti tomu členové divadla měli názor, že Alfa by měla být spíš činoherní. Posledním pořadem divadla malých forem Alfa byl hudební pořad *Karolina si pouští plyn*, který jako hosté uváděli Eduard Pergner a Jana Beránková. Toto představení se hrálo jen párkrát a bylo ukončeno z důvodu údajných politických narážek Eduarda Pergnera. Zánik divadla Alfa byl neodvratný. Ministerstvo kultury tehdy trvalo na tom, že v Plzni musí být divadlo pro děti.

Od začátku divadelní sezóny 1966–1967 dostalo Divadlo Alfa nový název Divadlo dětí. Z původních členů divadla zůstaly jen Jana Halířová a Miloslava Svatoňová a někteří další herci, kteří se přeškolili na loutkoherce.⁶¹

4 DIVADLO PLUTO—OD POČÁTKŮ DO SOUČASNOSTI

Čtvrtá kapitola diplomové práce bude mít praktický charakter, bude zaměřena na výzkum historie Divadla Pluto od jeho počátků do současnosti a dále na jeho repertoár. V této souvislosti budou uvedeny všechny odehrané premiéry do dubna 2019 s uvedením data konání a se

---

⁶¹ Müller, Jan, Prajzler, Petr. *Divadlo v Albě 1960-1966 aneb nenaplněný sen o „plzeňském Semaforu“*. s. 116-118.

zmínkou o hlavních protagonistech každé inscenace. Pozornost bude dále věnována recepci představení v dostupných regionálních periodících.

Repertoár bude analyzován z hlediska žánrů, které divadlo představuje, následně budou zmíněni hosté, kteří často v jednotlivých představeních účinkovali a s velkou pravděpodobností zvýšili návštěvnost představení.

Divadlo Pluto se zabývá také činnostmi, které upevňují jeho status a povědomí u široké veřejnosti. Principálka založila Klub diváků divadla Pluto a dále vede Dramstudio a Zpěvstudio a pořádá pravidelně minifestival Česky hezky. Těmto doplňkovým činnostem bude věnována samostatná podkapitola.

4.1 Divadlo Pluto

„**Humor je sůl života, zavítej k nám do Pluta**“, tak zní motto divadla⁶².

Jak bylo již uvedeno, Divadlo Pluto je profesionální scéna malých forem. Svoji domovskou scénu má od roku 2002 v Obchodním centru Doubravka v Plzni. Roční návštěvnost je více než patnáct tisíc diváků. Divadlo si našlo své diváky a příznivce pro svůj žánrově a stylově zajímavý druh zábavy včetně stolové úpravy hlediště s možností konzumace občerstvení⁶³.

Vzhledem k žánrové rozličnosti repertoáru Divadla Pluto je typové zařazení tohoto divadla poněkud komplikované. Samotná principálka v začátcích hovořila o šantánovém a kabaretním divadle, což se odrazilo v jeho názvu. Později bylo divadlo přejmenováno na Pluto Divadlo komedie, neboť zakladatelka divadla i herecký soubor cítili, že repertoár se za dobu existence scény posunul směrem k netradičnímu divadlu. Divadlo

---

⁶² Viz Příloha č. 9.9.

⁶³ *Divadlo Pluto* [online]. <Dostupné z <https://www.divadlo-pluto.cz/> www.divadlo-pluto.cz> [cit. 1.2.2020].

Pluto v průběhu své dvacetileté existence směřuje spíše k multižánrovému a netradičnímu divadlu, respektive více k žánrům, které nabízí divadla malých forem.

Dobré divadlo bezpochyby tvoří herci. Bohuslav Blažek herectví komentuje takto: „*Hrát! Tedy znázorňovat svými pohyby a řečí někoho jiného.*“⁶⁴ a dále dodává o herci samotném: „*Měl by umět utěšovat smutné a rozteskňovat ty, kdo unikají do jalového veselí. Měl by umět být ve svých nápadech dráždivě nevypočitatelný...*“⁶⁵ Soubor divadla je tvořen profesionálními herci i zpěváky. Mimo principálky Jindřišky Kikinčukové zůstali členy souboru od vzniku divadla Pluto do současnosti také jeho zakládající členové – Pavel Kikinčuk a Přemysl Kubišta. Manželé Pavelkovi již v divadle Pluto nehrají, neboť se věnují jiným uměleckým aktivitám. Ivo Pavelka je v současnosti dirigentem Plzeňského orchestrálního sdružení, jehož členkou je rovněž jeho manželka Eva Pavelková. Seznam současných členů divadelního souboru je uveden v příloze.⁶⁶

Mimořádným hostem představení *Uzloviny* je MUDr. Radim Uzel který v tomto rovněž představení rovněž hraje. Nedílnou součástí Divadla Pluto je jeho fanclub [sic] – Spolek Klubu přátel Divadla Pluto, který byl založen diváky, aby usnadnili divadlu existenci a umožnili mu požádat kurzy Dramstudia a Zpěvstudia. Spolek pořádá vzdělávací kurzy a zábavné večery s hosty a také květnový minifestival *Česky hezky*. Na počest stých narozenin herce a plzeňského rodáka Miroslava Horníčka pořádal spolek v listopadu 2018 minifestival Horníčková humoru *A co divadlo, pane Horníčku?*.

Repertoár Divadla Pluto zahrnuje od doby vzniku v roce 1999 různé žánry, tj. komedii, muzikál, operetu, kabaret, lze tedy říci, že nároky na herce jsou značné. Spektrum jejich uměleckého záběru musí být od hereckého umění, přes zpěv až po taneční vystoupení. Je všeobecně

---

⁶⁴ Blažek, Bohumil. *Divadlo v proměně civilizace*. s. 28-29.

⁶⁵ Tamtéž. s. 28-29.

⁶⁶ Viz Příloha č. 9.5.

známo, že kvalitní divadlo dělá herec. V případě Divadla Pluto se jedná o stabilní herecký soubor, jehož téměř všichni zakládající členové jsou s Divadlem Pluto spjati až do současnosti.

Do roku 2019 uvedlo divadlo již dvacet devět divadelních premiér. Každý rok tedy představilo alespoň jednu premiéru. První čtyři představení byla uvedena v premiéře na scéně Lochotínského pavilónku. Páté představení *Seřezat abdonka aneb Jak se válčí na pavlači 2* bylo uvedeno v premiéře v Měšťanské Besedě v Plzni. Od šesté do dvacáté deváté premiéry má již Divadlo Pluto stálou scénu v Plzni, na Doubravce, v obchodním centru.

4.2 Repertoár divadla Pluto v letech 1999—2001

První dva roky působilo Divadlo Pluto jako agentura Pluto, od 15. ledna 2001 vzniklo Šantánové a kabaretní

c. k. Divadlo Pluto“. V těchto letech sídlilo divadlo v Lochotínském pavilónku⁶⁷ a odehrálo zde čtyři úspěšná představení. Existenci divadla však v roce 2001 narušila havárie kanalizace a divadlo bylo nuceno se přestěhovat. Dočasně se uchýlilo do malého sálu Měšťanské besedy⁶⁸, viz níže.

Až se trefila aneb jak se válčí na Pavlači

Jedná se o kultovní představení divadla Pluto, kterým v roce 1999, zahájilo svoji existenci. Principálka Jindřiška Kikinčuková, uvedla, že tak se nazývala její první dramaturgie libovolného literárního útvaru, kterou vytvořila v rámci studia oboru dramaturgie na DAMU. Nebyla to náhoda,

---

⁶⁷ Viz Příloha č. 9.6.

⁶⁸ Viz Příloha č. 9.7.

že si vybrala soudničky⁶⁹ Františka Němce⁷⁰. Ještě při studiu na konzervatoři dostala zadání k hereckému ztvárnění, kterým byla právě soudnička *Až se trefila*, která pojednává o dvou pánech, kterak si v hospodě u piva vyměňují své zkušenosti s létajícím nádobím, až jednoho dne pan Heroun do pivnice nedorazí, protože se paní Herounová trefila.⁷¹

Premiéra kabaretu na motivy Němcových soudniček se uskutečnila 6. dubna 1999 v Lochotínském pavilónku. Manžele Tůtatovy ztvárnili Jindřiška a Pavel Kikinčukovi a manžele Herounovy Jitka a Přemysl Kubištovi. Hudební doprovod vytvořili M. B. Karpíšek a J. Stach.

Dva muži v šachu

Dva muži v šachu byla původně komedie Miroslava Horníčka *A La Lysistrata o válce a lásce v Itálii 18. století*. Premiéra představení Divadla Pluto se konala 10. listopadu 1999. Jedná se o úsměvnou divadelní konverzační hru, líčící zápas dvou mužů s velkou ctí, tajemstvím a pýchou, přátelstvím i nepřátelstvím. Příběh o válce a lásce odehrávající se v dávné Itálii s písničkami Josefa Grubera. Do hlavních rolí Jindřiška Kikinčuková v Lochotínském pavilónku, kam byla hra přesunuta z divadla Kruh, obsadila Jitku Kubištovou, Ivo Pavelku a Pavla Kikinčuka. Premiéra se uskutečnila v Lochotínském pavilónku, kam byla inscenace přesunuta z divadla Kruh.⁷²

Švejkyjády 1. aneb poslušně hlásím

---

⁶⁹ Soudnička je žánr umělecké publicistiky zaznamenávající fejetonisticky nadlehčeným způsobem průběh soudního řízení. Její rozsah je nevelký, často má humorné zabarvení. Referenty ze soudních síní se v některých případech stávali významní umělci, jejich soudničky docílily mnohdy takových kvalit, že byly vydány knižně. Zakladatelem české soudničky je František Šimeček, který tímto žánrem vyplňoval soudní rubriku Národních listů v 70. letech 19. století. Po něm se tomuto žánru věnovali J. Arbes, R. Těsnohlídek, Fr. Němec, K. Poláček ad. In: Pavera, Libor, Všeticka, František. *Lexikon literárních pojmů*. s. 85.

⁷⁰ František Němec – český spisovatel, novinář, básník a autor soudniček (1899-1968). In: Pavera, Libor, Všeticka, František. *Lexikon literárních pojmů*. s. 85.

⁷¹ Němec, František. *Až se trefila aneb jak se válčí na pavlači*. Program představení. Plzeň: Divadlo Pluto, 1999.

⁷² Horníček, Miroslav. *Dva muži v šachu*. Program představení. Plzeň: Divadlo Pluto, 1999.

*Švejkyjady 1. aneb poslušně hlásím*⁷³ vznikly na motivy Haškova nejslavnějšího románu. Divadelní představení napsala principálka Divadla Pluto Jindřiška Kikinčuková. Jedná se o kabaret s dobovými písničkami. Premiéra představení se uskutečnila 29. května 2000. Hostem na premiéře *Švejkyjad* byl literární vědec Radko Pytlík, který je znalcem Jaroslava Haška a jeho dobrého vojáka Švejka. Do hlavní role Josefa Švejka byl obsazen Přemysl Kubišta. Představení doprovázely dobové šlágry v podání Milana Benedikta Karpíška. Pavel Kikinčuk ztvárnil dvojroli: postavu tajného policisty Brettschneidera a současně feldkuráta Katze.⁷⁴

Letem světem s kabaretem

Poslední uvedená premiéra před stěhováním divadla do jeho dalšího dočasného působiště se téměř příznačně nazývala *Letem světem s kabaretem*. Jak sám název napovídá, jedná se o směsici šlágrů a scének uváděných v kabaretech. Premiéra se konala 20. května 2001. Představení vzniklo na motivy různých scének, monologů či jednoaktovek francouzského, rakouského a českého kabaretu.⁷⁵ V představení vystupovali – Pavel a Jindřiška Kikinčukovi, Jitka a Přemysl Kubištovi za hudebního doprovodu Milana Benedikta Karpíška. Ve hře byla zakomponována netradiční scénka, kterou napsali manželé Kikinčukovi společně, s tematikou „moudrých mimin“, která již rozumí životu. Jedná se o komediální scénku, kterou manželé Kikinčukovi napsali sami sobě tzv. „na tělo“, aby pobavili plzeňské publikum. Představení *Letem světem s kabaretem* zůstalo na scéně Divadla Pluto do současnosti, obnovená premiéra tohoto představení byla uvedena dne 7. dubna 2019. Nově provází představením, které obsahuje aktuální kabaretní scénky a melodie,

---

⁷³ Viz Příloha č. 9.12.

⁷⁴ Kikinčuková, Jindřiška. *Švejkyjady 1. aneb poslušně hlásím*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2000.

⁷⁵ Kikinčuková, Jindřiška. *Letem světem kabaretem*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2001.

Jiří Bláha. V hlavních rolích účinkují: Pavel Kikinčuk, Jitka a Přemysl Kubištovi, Pavla Bečková a další.⁷⁶

Bohužel, jak bylo již naznačeno, jednalo se o poslední představení v Lochotínském pavilónku, neboť došlo k havárii kanalizace a Divadlo Pluto bylo nuceno se vystěhovat. Po tomto představení bylo třeba najít pro divadlo nové zázemí.

4.3 Repertoár divadla Pluto od roku 2002

V roce 2002 se Divadlo Pluto na krátkou dobu přestěhovalo do budovy Měšťanské Besedy v Plzni, v Kopeckého sadech.

Seřezat Abdonka aneb Jak se válčí na pavlači 2

Premiéra představení *Seřezat Abdonka aneb Jak se válčí na pavlači 2* byla uvedena 3. června 2002 v Měšťanské Besedě. Jedná se o pokračování kabaretu *Až se trefila* na motivy soudniček Františka Němce. Toto představení, které napsala opět Jindřiška Kikinčuková a pojednává o rodičích a učitelích. Jedná se o humorné scénky ze života rodičovského, které vhodně doplňují veselé písně pražského lidu v podání hudebního doprovodu Milana Benedikta Karpíška.⁷⁷

4.4 Repertoár divadla Pluto v letech 2003-2020

Divadlo Pluto se po havárii v Lochotínském pavilónku ocitlo ve velmi složité situaci a hledalo své nové působiště, velice krátce působilo ve zmíněné Měšťanské Besedě v Plzni. Koncem roku 2002 přišla nabídka nové lokace od Jana Opatrného⁷⁸, který měl v pronájmu prostory bývalého kulturního sálu v OD Centrum na Doubravce v Plzni. V září 2003 zahájilo

---

⁷⁶ Kikinčuková, Jindřiška. *Letem světem kabaretem*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2019.

⁷⁷ Němec, František, Kikinčuková, Jindřiška. *Seřezat Abdonka aneb Jak se válčí na pavlači*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2002.

⁷⁸ Kačmárová, Michaela. *Divadlo Pluto – ojedinělé kabaretní divadlo*. Bakalářská práce, Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta pedagogická, Katedra českého jazyka a literatury, 2015.

divadlo svoji pátou sezónu již ve svém novém působišti, kde zůstalo do současnosti.

Hrom do putyk a ženských

Premiéra představení *Hrom do putyk a ženských* se konala 29. září 2003 v OD Centrum na Doubravce v Plzni. Tento kabaret vznikl na motivy Boccacciova *Dekameronu* a *Canterburských povídek* Geoffrey Chaucera s písňovými texty Josefa Grubera. Název kabaretu vychází z verše balady Françoise Villona. Kabaret diváky přivádí do doby renesance, nechybí šermířské scény, dobová hudba a zpěv. Představení se obdobně jako jeho zdroje skládá z jednotlivých příběhů, které napsala principálka na míru hercům divadla Pluto. V představení hrají: Pavel Kikinčuk (Kikin Koumes), Přemysl Kubišta (Pišta z Kubišovic), Jindřiška Kikinčuková (Principálka z Crhu), Jitka Kubištová (Jitka Kytka) a další.⁷⁹

Pozor, Babinský! Aneb Václave, ty jsi kanón!

Premiéra představení se konala 26. dubna 2004. Jednalo se o komediální parodii z loupežnického prostředí z pera Josefa Koenigsmarka, písničky pro toto představení složil Milan Benedikt Karpíšek. V představení hrají: Pavel Kikinčuk, Miloslav Krejsa, Jindřiška Kikinčuková, Jitka Kubištová a další.⁸⁰ Jedná se o společenskou satyru, která má pobavit a také dát možnost k zamyšlení.

Hašlerkyjády aneb Hašler v kabaretu

---

⁷⁹ Kikinčuková, Jindřiška. *Hrom do putyk a ženských*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2003.

⁸⁰ Koenigsmark, Josef, Kikinčuková, Jindřiška. *Pozor, Babinský! Aneb Václave, ty jsi kanón!* Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2004.

Hašlerovské téma mělo v divadle Pluto premiéru 1. prosince 2004, divadlo si tímto představením připomnělo 125. výročí narození Karla Hašlera. Karel Hašler (1879—1941) patřil k významným českým umělcům přelomu 19. a 20. století. Jeho písničky spojené nejen se starou Prahou jsou dodnes známé. Jeho životní osud byl bohužel tragický, neboť zemřel na následky mučení v koncentračním táboře Mauthausen 22. prosince 1941.⁸¹

Uzloviny aneb Manželské sexyhrátky

Premiéra nastudování se sugestivním názvem *Uzloviny aneb Manželské sexyhrátky* se uskutečnila 31. ledna 2005. Jedná se o komedii na téma manželství a sex. Hostem tohoto představení byl český odborník, gynekolog a sexuolog MUDr. Radim Uzel, který v představení hraje sám sebe. V představení vystupovali také Lucie Šternerová, Jitka Kubištová a Přemysl Kubišta.⁸²

Vražda v koupelně aneb Namydlené historky 1

Komedie Oldřicha Dudka byla poprvé uvedena 8. června 2005. Dramatizaci Dudkových povídek uskutečnila Jindřiška Kikinčuková. Celým představením provází koupelnový duch v podání Pavla Kikinčuka, který spojuje děj tří povídek. Představitelem hlavní mužské role manžela, fotografa Rudly je Zdeněk Maryška v alternaci s Vítězslavem Podrazilem, vizážistku Sabinu hraje Jindřiška Kikinčuková, Rudlovu manželku Alici ztvárňuje Lucie Černá.⁸³ V dalších reprízách představení nahradil výše uvedené představitele fotografa Rudly, plzeňský herec Bronislav Kotiš.

---

⁸¹ Kikinčuková, Jindřiška. *Hašlekkýjady aneb Hašler v kabaretu*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2004.

⁸² Kikinčuková, Jindřiška. *Uzloviny aneb Manželské sexyhrátky*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2005.

⁸³ Dudek, Oldřich, Kikinčuková, Jindřiška. *Vražda v koupelně aneb Namydlené historky 1*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2005.

Oldřich Dudek ke svým *Koupebným historkám* dodává: „Mám doma vanu s whirlpoolem. Pokaždé, když ležím se zavřenýma očima v bublající a šumějící vodě – mám šťastný pocit, že jsem vyzrál na cestovní kanceláře, které nás lákají k moři. A navíc – žádné múzy, žádná zemětřesení, žádná vlna tsunami a žádní teroristé – zkrátka malá česká slast v malé české koupelně. Tak kam bych jezdil...“⁸⁴

Lucerna zeleného Rudolfa aneb Namydlené historky 2

Jedná se o volné pokračování představení *Vraždy v koupelně*, zpracované podle povídek Oldřicha Dudka. Opět je zde hlavním protagonistou koupelňový duch v podání Pavla Kikinčuka. Také v tomto případě zvolili inscenátoři koncept tří navazujících povídek. Premiéra představení byla uvedena 12. dubna. 2006.⁸⁵

Návrat Odyssea aneb Paráda papá Offenbacha

Premiéra představení byla uvedena 19. března 2007. Jedná se o uvedení francouzské operety v kabaretu Pluto. „*Variace zapomenuté operety o hrdinovi, co dokázal povznést lež až na Olymp.*“⁸⁶ Autorem textů na hudbu Jacqua Offenbacha je Milan Benedikt Karpíšek. V představení hrají: Dalibor Tolaš, Bronislav Kotiš, Přemysl a Jitka Kubišovi, Kamila Kikinčuková, Miloslav Krejsa a další. Hudební doprovod obstaraly Věra Müllerová a Ivana Janečková⁸⁷

Muzikál je, když...

---

⁸⁴ Dudek, Oldřich, Kikinčuková, Jindřiška. *Vraždy v koupelně aneb Namydlené historky 1*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2005.

⁸⁵ Dudek, Oldřich, Kikinčuková, Jindřiška. *Lucerna zeleného Rudolfa aneb Namydlené historky 2*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2006.

⁸⁶ Kikinčuková, Jindřiška. *Návrat Odyssea*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2007.

⁸⁷ Kikinčuková, Jindřiška. *Návrat Odyssea*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2007.

Představení uvedené v únoru 2008, mělo původně název *Pod závojem opereta, pod cylindrem muzikál*. Jednalo se o pořad, který byl později ve zkrácené verzi od 24. ledna 2010 uváděn pod výše uvedeným názvem. Představení bylo složeno z operetních a muzikálových melodií a jeho záměrem bylo přiblížit tyto hudební žánry divákům.⁸⁸

Mejdan manželek šílených aneb Manželství je kabaret

Představení o manželském životě nazíraném očima žen bylo uvedeno v premiéře 13. března 2009. Specifické role manžela v pěti podobách se zhostil Brotislav Kotiš. Další úlohy ztvárnily například Pavla Bečková, Jindřiška Kikinčuková a další.⁸⁹

Královna operety aneb Zlaté stíny Mařenky Zieglerové

Premiéra představení, které vzniklo na počest pěvkyně Marie Zieglerové s nejslavnějšími nápěvy z operet Florimonda Hervého, Franze Lehára, Emmericha Kálmána a dalších, byla uvedena 26. října 2009. Scénář k představení napsala Jindřiška Kikinčuková na motivy románu Adolfa Brandala o životě a herecké kariéře slavné české herečky a divadelní subrety s názvem *Zlaté stíny Marie Zieglerové*. Představení nastudovali: Jitka Kubištová, Ivana Malatová, Kateřina Vinická, Kamila Kikinčuková, Přemysl Kubišta, Miloslav Krejsa a další.⁹⁰

Kalba manželů šílených aneb Manželství je kabaret 2

---

⁸⁸ Kikinčuková, Jindřiška. *Muzikál je, když...* Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2008, 2010.

⁸⁹ Kikinčuková, Jindřiška. *Mejdan manželek šílených aneb Manželství je kabaret*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2008.

⁹⁰ Brandald, Adolf, Kikinčuková, Jindřiška. *Královna operety aneb Zlaté stíny Mařenky Zieglerové*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2009.

Komedie z manželského soužití měla svoji premiéru 9. a 21. června 2010. Scénář na námět Jindřišky Kikinčukové napsal Oldřich Dudek. *„Příběh je prostý. Eda Picák, kterého v prvním díle odváží se žlučníkovým záchvatem do nemocnice, potkává v lázních dva další „žlučníkáře“ [,] a tak začne jejich kamarádství, které trvá i po návratu domů...Pány spojují jejich trable se žlučníkem. Dr. Eduarda Picáka – primáře gynekologie, trápí žlučník díky alkoholu a povolání. Didie Baudelaira – rodilého Francouze a učitele francouzštiny, trápí žlučník pro jeho chronickou žárlivost na svou mladou ženu. Přemysla Pečeně – bývalého operního pěvce a majitele hospody „U mlsného pantáty“, zase trápí žlučník pro jeho „žrací vášeň“. Jak se ukáže během jejich „kalení“ [,] jsou i horší trable než je žlučník...“⁹¹*, komentovala děj komedie principálka.

Písně byly opatřeny texty Milana Benedikta Karpíška. V představení hrají: Miloslav Krejsa, Veronika Nová, Bronislav Kotiš a Pavla Bečková, manželé Kubištovi, Kamila Kikinčuková a další.

Švejkyjády 2 aneb Poslušně hlásím, že jsem opět zde

Další verze úspěšného švejkovského tématu podle scénáře Jindřišky Kikinčukové byla poprvé uvedena 1. prosince 2010. Úlohu dobrého vojáka Švejka opětovně ztvárnil Přemysl Kubišta. Dále hráli Miloslav Krejsa, Jindřiška Kikinčuková, Jitka Kubištová a další. Kompletní hudební podkres, včetně aranžmá písní a textů zkomponoval Milan Benedikt Karpíšek. Scénu a kostýmy vytvořila Jindřiška Kikinčuková.⁹²

Hrajeme tuš! Pro Nituš!

---

⁹¹ Dudek, Oldřich, Kikinčuková, Jindřiška. *Kalba manželů šílených aneb Manželství je kabaret 2*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2010.

⁹² Kikinčuková, Jindřiška. *Švejkyjády 2 aneb Poslušně hlásím, že jsem opět zde*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2010.

Toto představení je věnováno památce předčasně zemřelého člena divadla Pluto Ladislava Beneše. Scénář představení na základě předladu operety *Mamzelle Nitouche* z pera Oldřicha Nového napsala Jindřiška Kikinčuková. Hudební aranžmá a texty na hudbu Florimonda Hervého složil Milan Benedikt Karpíšek. Premiéra představení byla uvedena 7. a 12. prosince 2011. V představení vystoupili Kamila Kikinčuková, Jitka Kubištová, Pavla Bečková, Bronislav Kotiš, Přemysl Kubišta, Pavel Kikinčuk a další.⁹³

Paparazzi aneb Intimní život bulvárního fotografa

Jedná se o komedii Oldřicha Dudka s písněmi Petra Zemana. Hra se opět zabývá nestárnoucím tématem vztahů muže a ženy. Premiéra představení byla uvedena 19. prosince 2012. V hlavní roli Heřmana Ludvíka, bulvárního fotografa, smolaře a žárlivce se poprvé na scéně Divadla Pluto představil mladý herec Lukáš Langmajer.⁹⁴

Nejkrásnější válka

Jedná se muzikál na námět antické komedie *Lysistrata*, který napsal kreslíř, karikaturista a humorista Vladimír Renčín, hudbu složil Jindřich Brabec a texty k písním napsala Hana Čiháková. Multifunkční úlohy dramaturgyně, scénáristky a kostýmní výtvarnice se zhostila Jindřiška Kikinčuková. V muzikálu, který měl premiéru v dubnu v roce 2014, kdy divadlo oslavilo své patnáctileté působení, vystoupili Pavel Kikinčuk, Bronislav Kotiš, Kamila Kikinčuková, Dalibor Tolaš, Pavla Bečková, Přemysl Kubišta, Kateřina Vinická a další.⁹⁵

---

⁹³ Kikinčuková, Jindřiška. *Hrajeme tuš! Pro Nituš!* Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2010.

⁹⁴ Kikinčuková, Jindřiška. *Paparazzi aneb Intimní život bulvárního fotografa*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2012.

⁹⁵ Renčín, Vladimír, Kikinčuková, Jindřiška. *Nejkrásnější válka*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2014.

Klíče na neděli

Jedná se o první komedii autora, herce a režiséra Antonína Procházky z roku 1988. Premiéra komedie *Klíče na neděli* v Divadle Pluto byla uvedena 1. a 6. dubna 2015. Divadelní představení režíroval Pavel Kikinčuk a v hereckých rolích se představili: Lukáš Langmajer, Pavla Bečková, Bronislav Kotiš, Jitka Kubištová, Jindřiška Kikinčuková a další.⁹⁶

Klíče na neděli je „ztreštěná“ komedie o setkání dvou manželských párů na nepovedeném večírku. Prozradí se, že všichni čtyři nejsou příliš spokojeni s tím, čeho v životě dosáhli, a jejich manželské soužití trpí stereotypem. V opilosti se partneři prohodí, vymění si klíče od bytů a po kratičké radosti z něčeho nového se z této záměny vznikne kolotoč potíží. Ze Švýcarska přijede bohatá tetička. Na oběd přijde nepříjemná tchyně. Podvedený manžel přijde potrestat nevěru své ženy. Manželka vlivného funkcionáře přijde zachraňovat svoji propadající dceru. Vrší se trapasy a nedorozumění. Hrdinové jsou fyzicky i duševně týráni, dostávají se do choulostivých situací a zatouží po jediném, dostat se zase domů ke svému zákonitému partnerovi. Nakonec jsou šťastni, i když nic nezískali.

Pletky Strausovy operetky

Operetní revue k příležitosti 190. výročí narození rakouského komponisty Johanna Strausse mladšího. Poprvé byla uvedena dne 15. dubna 2015. Jako host v představení vystoupila mladá sopranistka Michaela Šrůmová. Michaela Šrůmová je operní sólistka, která pochází z Prahy a vystudovala sólový operní zpěv na Pražské státní konzervatoři pod vedením Olgy Jirákové, po studiích se úspěšně zúčastnila Mezinárodní pěvecké soutěže Emmy Destinnové v Českých Budějovicích.

---

⁹⁶ Procházka, Antonín. *Klíče na neděli*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2015.

Hostovala v Divadle J. K. Tyla v Plzni v nastudování opery Otto Nikolaie *Veselé paničky windsorské* v roli Anny. Účinkovala například ve Švédsku, Francii, Německu, Egyptě, Slovensku nebo Polsku a je pravidelným hostem na hudebních festivalech v Čechách. Pravidelně hostuje v operách Národního divadla v Praze a v pražském Studiu Ypsilon. Vídeňská opereta patří k jejím velmi oblíbeným a vyhledávaným žánrům.⁹⁷

Vraždy a něžnosti

Premiéra představení, které napsal Antonín Procházka, byla uvedena 9. a 11. května 2016. Jedná se o zpracování další Procházkovy komedie, kterou režíroval Pavel Kikinčuk a dramatizovala Jindřiška Kikinčuková. V představení hrají – Lukáš Langmajer (Evžen), Kamila Kikinčuková (Gutrun, Ing. Silná), Jiří Bláha (Willibald a Dr. Včela), Bronislav Kotiš (Lumír), Karel Zima (Viktor) a další.⁹⁸

Autor komedie Antonín Procházka se pochvalně vyjádřil o herci Pavlu Kikinčukovi a současně pronesl přání Divadlu Pluto: *„Když jsem se dozvěděl, že po Klíčích na neděli chce Pavel Kikinčuk v Divadle Pluto uvést Vraždy a něžnosti, tak mě napadlo ono tradiční, že pachatel se vrací na místo činu. Zkrátka Pavel si uvědomil, že nejvíc vynikal v mých komediích. V ostatních divadelních, televizních i filmových kracích je celkem dobrý, ale postavy, které někdo psal pro něj s láskou, na tělo a se znalostí jeho grimas, je jen jeden člověk na světě. Při vší skromnosti jsem to já. Doufám, že zapomene všechny režijní poznámky, které jsem mu při našem prvním provedení Vražd a něžností před dvaceti lety dal a secvičí tento humorný horor podle svého. Přeji Divadlu Pluto hodně repríz. Jsem na tom totiž hmotně zainteresován.“*⁹⁹

---

⁹⁷ Kikinčuková, Jindřiška: *Pletky Sraussovy operetky*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2015.

⁹⁸ Procházka, Antonín. *Vraždy a něžnosti*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2016.

⁹⁹ Tamtéž.

Revizor aneb Gogol v Plutu

Premiéra představení byla uvedena 7. a 14. listopadu 2016. Jedná se o adaptaci komedie Nikolaje Vasiljeviče Gogola v překladu Zdeňka Mahlera. Komedii režíroval Pavel Kikinčuk, dramaturgie se zhostila Jindřika Kikinčuková. Pavel Kikinčuk nastudoval roli Ivana Chlestakova, Bronislav Kotiš vystoupil v roli Antona Skvoznika-Dmuchanovskiho, Jindřiška Kikinčuková se představila v roli Anna Andrejevny, Zuzka Velichová v roli Máši Antonovny, v roli statkáře Bobčinského účinkoval Miloslav Krejsa a další.¹⁰⁰

K námětu na komedii *Revizor* se Gogol dostal díky svému přátelství s Puškinem, který mu jednou při náhodném setkání vyprávěl, jaký vzbudil rozruch, když ho v jednom malém městě omylem považovali za vysokého úředníka na inspekci. Petrohradská premiéra Gogolova *Revizora* roku 1836 rozbouřila veřejné mínění, přičemž elitou a plejádou úředníků byla zatracována, ale středními vrstvami, a především studenty byla oslavována jako mistrovské umělecké dílo, které si bez skrupulí vzalo na paškál zlořády tehdejších vládnoucích úředníků i maloměšťácké snobské společnosti.¹⁰¹

My Fair Lady

Premiéra představení byla uvedena 27. března 2017. Jedná se o adaptaci hry George Bernarda Shawa *Pygmalion* (1912, premiéra 1913) a filmu Gabriela Pascala *Pygmalion* (1938), libreto napsal Alan Jay Lerner,

---

¹⁰⁰ Gogol Nikolaj Vasiljevič, Kikinčuková, Jindřiška: *Revizor aneb Gogol v Plutu*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2016.

¹⁰¹ Tamtéž.

keré přeložil Ota Ornest, hudbu zkomponoval Frederick Loewe. V muzikálu, který má divadlo stále na programu, hrají a zpívají Kamila Kikinčuková, Radek Zima, Dalibor Tolaš, Monika Švábová, Miloslav Krejsa, Bronislav Kotiš, Ivana Malatová, Petr Kukla a další.

Jindřiška Kikinčuková u příležitosti premiéry muzikálu uvedla: „*Věřím na náhody a myslím si, že není náhoda, že se nápad uvést v Plutu legendární a nákladný muzikál „My Fair Lady“ vyklubal z mého dávného přání už z dob studií herectví na tehdejší Lidové konzervatoři (nynější „Ježkárně“). Pod vedením pedagogů Ivana Vyskočila, Věry Jordánové a Radoslava Lukavského jsem měla příležitost se seznámit se svéráznou postavou Elizy, která je pro svou mnohotvárnost pro každou herečkou úžasnou výzvou. Když jsem neměla to štěstí, aby mi ji náhoda přihrála v mosteckém či plzeňském angažmá, proč nepomoci náhodě a nepřihrát Elizu své nejmilejší Kamče a Pluťákům.*“¹⁰²

Šílený prachy

Premiéra představení *Šílený prachy* byla uvedena 1. a 8. listopadu 2017. Původní komedii anglického dramatika Raye Cooneyho přeložil Břetislav Hodek. Představení v Divadle Pluto režíroval Pavel Kikinčuk. Dramaturgii, scénu a kostýmy vytvořila Jindřiška Kikinčuková. Komedie pojednává o účetním Henrym Perkinsovi v podání Lukáše Langmajera, který omylem vezme cizí kufřík plný bankovek v hodnotě tři čtvrtě milionu liber. Jak se ukáže, ponechat si „špinavé“ peníze je těžší než je získat. Tato divadelní fraška se s velkým úspěchem hrála po celém světě, a to i na několika scénách v České republice, plzeňské Divadlo J. K. Tyla nevyjímaje.

---

¹⁰² Shaw George, Bernard, Kikinčuková, Jindřiška. *My Fair Lady*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2017.

V představení vystoupil v roli *Henryho Perkinse* Lukáš Langmajer. Dalších úloh se zhostili Pavla Bečková, Petra Horvathová, Michal Košan, Roman Beneš, Miloslav Krejsa a další.¹⁰³

Splašené nůžky

Premiéra představení *Splašené nůžky* byla uvedena 7. a 9. května 2018. Jedná se o detektivní komedii německého dramatika a překladatele Paula Pörtnera (1963). Hru v překladu Petra Novotného režíroval Pavel Kikinčuk. Dramaturgii, scénu a kostýmy vytvořila Jindřiška Kikinčuková. „*Věřím, že diváci, kteří navštěvují představení Divadla Pluto, jistě nebudou zaskočeni touto velmi svéráznou komedií, která se vymyká všemu, co zde zatím bylo ke shlédnutí... Ale pokud by Splašené nůžky nebyly na repertoáru, pak by si Pluto nezasloužilo být divadlem komedie...*“, uvedla principálka.¹⁰⁴

V představení hrají Jindřiška Kikinčuková (Alžběta E. Schubertová), Kamila Kikinčuková v alternaci s Klárou Kovaříkovou (Barbara Marková), Lukáš Langmajer v alternaci s Jiřím Bláhou (Matěj Veverka), Miloslav Krejsa v alternaci s Tomášem Stolaříkem (Eda Lorenc), Bronislav Kotiš v alternaci s Pavlem Kikinčukem (Antonín Řezníček) a další.¹⁰⁵

Původní komedie *Splašené nůžky* se dočkala premiéry v Bostonu v roce 1980, její tři nastudování v USA jsou zapsána v Guinnessově knize rekordů na prvních třech místech nejdéle hraných činoher v historii amerického divadla. *Splašené nůžky* byly přeloženy do mnoha jazyků a hrají se na řadě scén celého světa, několika podob nastudování doznaly také v České republice, včetně Divadla Pluto.

---

¹⁰³ Conney, Raye. *Šílený prachy*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2017.

¹⁰⁴ Pörtner, Paul. *Splašené nůžky*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2018.

¹⁰⁵ Horníček, Miroslav, Kikinčuková, Jindřiška. *Slaměný klobouk aneb Helenka bude ráda*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2018.

Slaměný klobouk aneb Helenka bude ráda

Jedná se o volné zpracování motivů komedie francouzského dramatika Eugena Labiche z roku 1851. Premiéra se konala 10. listopadu 2018 na počest nedožitých 100. narozenin Miroslava Horníčka. Plzeňský rodák, herec, spisovatel a všestranný umělec Miroslav Horníček se v roce 1979 vrátil na místo svých profesionálních začátků a téhož roku v Plzni inscenoval svou úpravu Labichova *Slaměného klobouku*, v níž si sám zahrál postavu sluhy Felixe.¹⁰⁶

V představení hrají: Radek Zima (Ferdinand, soukromník v Paříži), Dominika Karlová (Helenka, dcera zelináře Nonancourta), Bronislav Kotiš (Felix), Miloslav Krejsa (Nonancourt, zelinář z Charentonneau), Jiří Bláha (Emil Tavarnier, poručík), Pavla Bečková (Baronka de Champigny), Pavel Kikinčuk (Beauperthuis, manžel Luisy), Přemysl Kubišta (Generál, bratranec Baronky de Champigny) a další.¹⁰⁷ Jednalo se o dvacátou devátou premiéru Divadla Pluto.

Každý má svého Leona aneb Ve dvou se to hraje líp

Premiéra představení amerického muzikálu *Každý má svého Leona aneb ve dvou se to hraje líp* se konala 3. a 5. února 2020. Hudební komedie pochází z pera amerického dramatika Neila Simona. Inspirací pro její dějovou linii mu byl životní příběh autorových spolupracovníků a přátel, kteří se na díle podíleli, hudebního skladatele Marvinu Hamlishe a Carol Bayer Sagerové. Příběh je jednoduchý, zabývá se seznámením úspěšného hudebního skladatele a začínající textařky, kteří si k sobě

---

¹⁰⁶ Weimann, Mojmir, Hlobil Jiří. Miroslav Horníček – 100 let. s. 43.

¹⁰⁷ Horníček, Miroslav, Kikinčuková, Jindřiška. Slaměný klobouk aneb Helenka bude ráda. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2018.

hledají cestu. V hlavních rolích Vernona Gershe a Sonii Walskové jsou obsazeni Radek Zima a Kamila Kikinčuková.¹⁰⁸

Uvedením komedie *Slaměný klobouk* završilo Divadlo Pluto svoji dvacátou jubilejní sezónu a dalším jmenovaným kusem *Každý má svého Leona* vstoupilo symbolicky do třicáté dekády svého působení na plzeňské scéně. Z uvedeného seznamu představení je patrné, že Divadlo Pluto je divadlo malých scén, které divákům nabízí bohatý repertoár svých komediálních her.

4.5 Další činnost divadla Pluto

Divadlo Pluto v čele s principálkou Jindřiškou Kikinčukovou se mimo svoji hlavní divadelní činnost věnuje také doplňkovým činnostem, jejichž úkolem je jednak přitáhnout nové diváky, udržet vazbu s příznivci Divadla Pluto, získat děti a mládež k zájmu o divadlo a kulturu a také snaha o kultivaci českého jazyka, který k českému divadlu neoddělitelně patří. Jedná se o činnost dramatického studia pro děti *Dramstudia* a *Zpěvstudia*, minifestivalu *Česky hezky* a *Klubu přátel Divadla Pluto*.

4.5.1 Dramatické studio pro děti

Jindřiška Kikinčuková vede od roku 2001 své *Dramstudio*, ve kterém je členem pět desítek talentovaných dětí.¹⁰⁹ V dalších letech vedla *Dramstudio* Kamila Kikinčuková společně s Lukášem Ondrušem. Později vzniklo i pěvecké studio nazvané *Zpěvstudio*, které v současnosti vede herec a zpěvák Roman Krebs¹¹⁰. Obě studia dvakrát ročně pořádají vystoupení před rodiči, kde děti ukazují své pokroky, zahrají představení a

---

¹⁰⁸ Simon, Neil, Kikinčuková Jindřiška. Každý má svého Leona. Horníček, Miroslav. Slaměný klobouk aneb Helenka bude ráda. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2020.

¹⁰⁹ Kačánová, Eva. Odchod z divadla oživil dávný nápad (založení Pluta). In: *Mladá fronta Dnes: Plzeňský kraj*. 2001, roč. 12, č. 157, s. 3.

¹¹⁰ Roman Krebs – vystudoval Státní konzervatoř Teplice, obor sólový zpěv, od roku 1996 působí jako operetní zpěvák v Divadle J. K. Tyla.

představí komponovaný program, na kterém předvedou svoji půlroční práci.

Ještě za působení v plzeňském Divadle J. K. Tyla nabídl Jindřišce Kikinčukové tehdejší ředitel Základní umělecké školy v Přešticích Josef Kadlec, jestli by nechtěla vést literárně-dramatický obor. Posléze vedla dramatické studio, které spadalo pod plzeňský Esprit, a od roku 2001 vede dramatické studio *Dramstudio*. Divadlo dětských herců dostalo název *Rolnička*. Děti jsou v dramatickém studiu rozděleny podle věku a schopností. *Dramstudio* pořádá pro své členy pravidelná soustředění na Šumavě, kde výlety a vycházky střídají zkoušky a představení pro rekreanty. *Dramstudio* od svého počátku pořádalo o letních prázdninách a také o prodloužených víkendech pro své členy pravidelná soustředění na šumavském Brčálníku. Náplní těchto soustředění jsou vycházky, výlety, noční hry, besedy s pozvanými herci a zejména zkoušky a představení. Děti po absolvování soustředění získají pamětní diplom se společnou fotografií.¹¹¹

Jindřiška Kikinčuková uvedla: „...*Vím ovšem, že ze všech dětí z Dramstudia nebudou herci. Rodiče ke mně často vodí potomky zakřiknuté nebo hyperaktivní. Já se snažím získat jejich důvěru, pomáhat jim soustředit se, komunikovat mezi sebou a rozšiřovat jejich schopnosti vyjadřování a sebepoznávání v různých situacích...*“¹¹²

4.5.2 Minifestival Český hezky

Minifestival *Česky hezky* vznikl v roce 2007, kdy se v létě konal poprvé. Hlavním cílem a myšlenkou tohoto minifestivalu bylo působit na mládež verbálním divadelním projevem, rétorikou, poezií, tak aby český jazyk neupadal a mluva na veřejnosti byla stále kvalitní.¹¹³

---

¹¹¹ Viz Příloha č. 9.11.

¹¹² Tamtéž.

¹¹³ Kačmářová, Michaela. *Divadlo Pluto – ojedinělé kabaretní divadlo*. Bakalářská práce. Západočeská univerzita v Plzni. Fakulta pedagogická, 2015, s. 11.

Dalším z cílů tohoto minifestivalu bylo uspořádat zajímavou akci, která měla za úkol přivést nové diváky do divadla, tím způsobem, že si sami budou moci divadlo vyzkoušet i se svými dětmi a večer budou moci shlédnout představení, nebo besedovat se známými osobnostmi, zejména z řad herců z celé České republiky, často na témata týkající se rétoriky, poezie a mluvy na veřejnosti.

Podruhé se minifestival *Česky hezky* konal ve dnech 16. - 20. června 2008. Potřetí Divadlo Pluto uspořádalo tento minifestival na podzim od 28. září do 2. října 2009. Poté se s pořádáním minifestivalu Divadlo Pluto zejména z finančních důvodů odmítčelo.¹¹⁴

Obnovený minifestival *Česky hezky* se konal od 22. do 27. září 2014 v prostorách OD Centrum Doubravka a byl obnoven především za podpory Plzeňského kraje a Úřadu městského obvodu Plzeň 4, kde má divadlo Pluto svoje sídlo. V dopoledních hodinách byla připravena představení pro mateřské školy a žáky prvního stupně základních škol, v odpoledních programech se děti učily tančit a mohly si vyzkoušet i šermování mečem a kordem. Večerní program patřil dospělým divákům. 26. září 2014 vystoupila v programu *Trocha poezie nikoho nezabije* herečka Miriam Kantorková, která divákům vyprávěla o svých recitačních úspěších a o básnících, které má ráda. Dalšími hosty minifestivalu byli například Pavel Kikinčuk, Vanda Hybnerová, Lukáš Langmajer, Ivan Vyskočil, Veronika Nová a Zdeněk Troška.¹¹⁵

Další ročník minifestivalu se konal v týdnu od 22. do 26. června 2015, tzn. v roce, kdy Plzeň získala titul Evropské hlavní město kultury 2015. Celý týden dopoledne probíhala představení pro mateřské, základní a střední školy, která mohly navštívit i maminky s dětmi. Odpoledne se mohli zapojit i dospělí návštěvníci, kteří chtěli blíže poznat činnost Divadla Pluto, konaly se *Divadelní minidílny herectví*, tanec a historický šerm. Večer se

---

¹¹⁴ Tamtéž.

¹¹⁵ Region Plzeň [online] Dostupné z <<http://www.regionplzen.cz/zpravodajstvi/minifestival-cesky-hezky-2014/>> [cit. 2. 4. 2020].

uskutečnila zajímavá představení a klubové večery se známými osobnostmi např. herečkou Danou Morávkovou, hercem Pavlem Soukupem, publicistou a překladatelem Ivo Šmoldasem.

V roce 2016 se minifestival *Česky hezky* konal ve dnech 6.– 10. června. Záštitu nad minifestivalem převzal tehdejší první náměstek primátora pro oblast kultury, cestovního ruchu, památkové péče a projektu Plzeň Evropské hlavní město kultury 2015 Martin Baxa. Minifestival *Česky hezky* byl zahájen v 6. června komedií Miroslava Horníčka *Dva muži v šachu*, 7. června byl večerním hostem herec a bavič Jiří Krampol. Celý minifestival byl zakončen slavnostním večerem, ve kterém vystoupil herec Petr Rychlý.¹¹⁶

V roce 2017 se minifestival *Česky hezky* konal ve dnech 15. až 19. května 2017. Divadlo Pluto v tomto ročníku uvedlo dětská dopolední představení *Hrajeme si s pohádkou* a večerní představení pro dospělé diváky například klubový pořad s Alešem Cibulkou nebo Danielou Šinkorovou.¹¹⁷

V roce 2018 se minifestival *Česky hezky* konal v termínu 14. až 18. května. Divadlo Pluto ve svých dopoledních představeních opět přivítalo děti z mateřských a základních škol pořadem *Hrajeme si s pohádkou*, ve kterém uvedlo například pohádku *O pilné Marušce a líné Barušce* nebo pohádku *O zakletých housličkách*. Večer Divadlo Pluto nabídlo dospělým divákům pořady *Abeceda hvězd Vladimíra Hrona*, *Večer s hostem Marinem Vobrubou*, *Večer s hostem Ivo Šmoldasem*.

V roce 2019 vstoupilo Pluto do své dvacáté divadelní sezóny a připravilo další ročník minifestivalu *Česky hezky* ve dnech 13. května – 17. května. Principálka Jindřiška Kikinčuková uvedla, že se

---

¹¹⁶ Místní kultura [online] Dostupné z <<http://www.mistnikultura.cz/divadlo-pluto-pripravuje-5-rocnik-minifestivalu-cesky-hezky>> [cit. 2. 4. 2020].

¹¹⁷ Kultura GAP [online] <Dostupné z <https://www.qap.cz/kultura/object/kulturni-tipy-na-tyden-od-15-do-21-kvetna-89402/dokument.htm>> [cit. 4. 4. 2020].

jedná o osmý ročník minifestivalu. „*Doslova od rána do noci je pro diváky všech věkových kategorií nachystán bohatý program, který bude každý den vrcholit večerním představením. Hned v pondělí 13. 5. ho zahájí Pluto představením Horníčkova Slaměného klobouku, a odstartuje tak mimořádné večery s populárními osobnostmi – v úterý s Alešem Cibulkou, ve středu s Pavlem Zedníčkem, ve čtvrtek s Ondřejem Hejmou a v pátek s Janem Přeučilem...*“¹¹⁸

4.5.3 Klub přátel Divadla Pluto

Klub přátel Divadla Pluto je sdružení diváků a všech příznivců tohoto ojedinělého divadla malých forem v Plzni. Do klubu se může přihlásit každý, kdo má zájem podpořit činnost divadla včetně jeho kurzů pro děti *Dramstudio* a *Zpěvstudio*. Každý zájemce může vyplnit přihlášku a uhradit roční členský poplatek, díky tomu může poté čerpat různé bonusy – slevy na vstupenky, přednostní výběr vstupenek na klubové večery s hosty či předpremiéry.¹¹⁹

Klub přátel Divadla Pluto pořádá pro své členy klubové večery nazvané *Prokuk Klubu přátel Divadla Pluto*. Na těchto klubových setkáních vystoupila celá řada hostů z řad zajímavých osobností-herců, bavičů, divadelníků apod., například Jitka Molavcová, Petr Nárožný, Zdeněk Troška, Jiří Lábus, Antonín Procházka nebo Ondřej Vetchý.¹²⁰

Jindřiška Kikinčuková pro *Plzeňský deník* na téma Klubu přátel Divadla Pluto v roce 2009 uvedla: „*Rádi bychom totiž klub rozšířili o nové členy. Vstup je za stovku a kdo k tomu zaplatí klubové poplatky, získá na*

---

¹¹⁸ Kikinčuková, Jindřiška. Pluto rozdává smích: už dvacet let. *Týdeník Plzeňsko*. 2019, č. 13, s. 11-12.

¹¹⁹ Divadlo Pluto [online] Dostupné z <<https://www.divadlo-pluto.cz/klub-pratel>> [cit. 4.4.2020].

¹²⁰ Kikinčuková, Jindřiška. Plzeňské Divadlo Pluto láká nové členy do svého klubu přátel. *Plzeňský deník*. 2009, roč. 18, č. 6, s. 22.

*celý rok řadu výhod včetně slev na představení. Navíc ho může hrát, že pomáhá dobré věci.*¹²¹

5 RECEPCE DIVADLA MALÝCH FOREM PLUTO V PERIODICÍCH

Cílem této diplomové práce je analýza recepce divadelních představení Divadla Pluto v regionálních periodických. Rozboru novinových článků se bude věnovat tato kapitola. Pramennou základnou této části práce tvoří novinové články z let 1999 — 2019. Všechny vyhledané články jsou uvedeny v seznamu literatury.

Celkově se podařilo nashromáždit 82 článků, které byly uveřejněny v periodických, konkrétně v *Plzeňském deníku*, *Plzeňském kulturním přehledu*, *Mladé frontě Dnes*, plzeňském vydání a *Týdeníku Plzeňsko*. Jednotlivé články se z hlediska obsahu zabývaly především recenzemi uvedených divadelních představení, dále informacemi o hostech, kteří vystoupili v divadle Pluto, anebo se účastnili premiér divadelních představení. Další články obsahovaly rozhovory s herci a případně hosty divadla Pluto. Část článků se věnovala další činnosti divadla Pluto (minifestival *Česky hezky*, křest kalendáře a časopisu) a také problémům Divadla Pluto, zejména jeho ohrožené existenci z hlediska financování a zajištění sponzorů divadla. Velká řada článků byla rozhovorem s principálkou Divadla Pluto Jindřiškou Kikinčukovou, ve kterých hovořila nejen o činnosti divadla, jeho hereckém souboru, ale také o hledání stálého sponzora a propagaci činnosti Divadla Pluto.

V závěru této kapitoly bude vyhodnoceno, jakým způsobem se Divadlo Pluto do plzeňské divácké veřejnosti, a rovněž bude nastíněno, zda má toto soukromé divadlo šanci konkurovat velkým divadlům, zda má co nabídnout a zda je schopné získat své diváky.

---

¹²¹ Kikinčuková, Jindřiška. Plzeňské Divadlo Pluto láká nové členy do svého klubu přátel. *Plzeňský deník*. 2009, roč. 18, č. 6, s. 22.

5.1 Recenze představení divadla Pluto

Čtyři desítky z celkového počtu 82 publikovaných článků ve výše uvedených periodících byly recenzemi uvedených divadelních představení. Hlavním recenzentem deníku *Plzeňský deník* byl Jiří Šantora¹²², v několika případech byl recenzentem pro deník *Plzeňský deník* Viktor Viktora¹²³. Z dalších významných recenzentů je nutno jmenovat Radko Pytlíka¹²⁴, který mimo publikování recenzí o divadelních představeních byl také hostem divadla Pluto. Recenzentkou deníku *Mladá fronta Dnes*, plzeňského vydání byla nejčastěji Markéta Čekanová.

Hodnocení jednotlivých divadelních představení vychází z individuálního estetického prožitku recenzentů. Recenzenti hlavně vyzdvihují kvalitní netradiční kabaretní divadlo ve spojení s možností konzumace nápojů a občerstvení v průběhu představení. Například Radko Pytlík v této souvislosti v recenzi *Švejk jako kabaret*, která je hodnocením představení *Švejkyjády 1. aneb poslušně hlásím* pro noviny *Kultura: plzeňský kulturní přehled*, zveřejněné v listopadu 2001, píše: „...Nesmíte toporně sledovat Haškův text, mnohý obrat a výrok jde asi stranou. Ale tím spíše z celého pojetí vynikne spontánnost a svěžest Haškova humoru, jenž nechtěl být ničím méně než dobrou a kvalitní lidovou zábavou. A tak se při pivečku a utopencích, jež jsou při představení v plzeňském Lochotínském pavilonku předkládány, pobavíte groteskním výrazem Švejka (Přemysl Kubišta) a paní Müllerové a baronky von Botzenheim (Jindřiška Crhová), jejichž oba představitelé jsou vybaveni pěvecky i hlasově.“¹²⁵

Recenze kladně hodnotí herecké, pěvecké a hudební výkony protagonistů představení. Například Jiří Šantora v recenzi na představení

---

¹²² Jiří Šantora – novinář, redaktor, který spolupracuje s *Plzeňským deníkem* zejména pro kulturní rubriku a je autorem publikací o plzeňském divadle. In: Šantora, Jiří. *Divadelní návraty*. Plzeň, 2000.

¹²³ Viktor Viktora (1942) – vysokoškolský pedagog, jazykovědec.

¹²⁴ Radko Pytlík (1928) – doktor filosofie, český literární historik, spisovatel a editor. Působil v Ústavu pro českou literaturu, je autorem jazykovědných studií, historických studií, monografií o Bohumilu Hrabalovi a Jaroslavu Haškovi. In: Pytlík, Radko. *Fenomenologie humoru*. Praha, 2000.

¹²⁵ Pytlík, Radko. *Švejk jako kabaret!* In: *Kultura: plzeňský kulturní přehled*. 2001, listopad, s. 5.

Královna operety aneb Zlaté stíny Mařenky Zieglerové píše: „Zieglerka vstoupila do života, premiéra sklidila aplaus“ a dále uvádí: ...Životní pouť ze všech stran propírané „celebrity“ minulého století zavede diváky do Prahy, Plzně, Vídně, Chicaga i Mlazic u Mělníka, scénu zaplňují pozapomenutí současníci i „umělecké nebe“ několika generací od legendárních divadelních ředitelů Schmoranze, Švandy a Budíla až po Voskovce a Wericha. Soubor Pluta, opět příjemně osvěžený řadou nových tváří, se může opřít o kvalitní pěvecké výkony Jitky Kubištové v titulní roli i Petra Kukly a Přemysla Kubišty.“¹²⁶

Ne všechny recenze však pouze vyzdvihují jen kvality Divadla Pluto, některé se pozastavují nad ztvárněním klasické komedie, například recenze Viktora Viktory kriticky hodnotí režijní úpravu klasického představení Gogolova *Revizora* v recenzi *Plutovský Revizor: Dokonalé hemžení příživníků*. Autor uvádí: „*Plutovský Revizor se v režii Pavla Kikinčuka neobešel bez úprav. Výrazným zásahem, nikoli nejšťastnějším, bylo vypuštění rámující dvojice statkářů Bobčinského a Dobčinského. Tyto drbálky a všudybudy stáhl do jedné postavy Miloslav Krejsa. Se změnou si poradil, ale neměl protihráče. Také z komparsu vypadlo několik postav.*“¹²⁷

Publicisté oceňují pestrý repertoár divadla, který zahrnuje komedii, muzikál i operetu. Kladně hodnotí nové členy hereckého souboru, například Miroslava Tolarová v recenzi¹²⁸ uveřejněné v *Plzeňském deníku* zmiňuje Radka Zimu¹²⁹, který byl dlouhá leta spojen s pražským Divadlem pod Palmovkou a v Divadle Pluto ztvárnil v muzikálu *My Fair Lady* profesora Higginse.

---

¹²⁶ Šantora, Jiří. Zieglerka vstoupila do života, premiéra sklidila aplaus: Divadlo Pluto představilo divákům novou původní hru o osudech slavné operetní subrety. In: *Plzeňský deník*. 2009, roč. 18, č. 248, s. 21.

¹²⁷ Viktora, Viktor. Plutovský Revizor: dokonalé hemžení příživníků. In: *Kultura: plzeňský kulturní přehled*. 2017, březen, s. 6.

¹²⁸ Kikinčuková, Jindřiška. Zima, Radek, Tolarová, Miroslava. Pluto uvádí *My Fair Lady*, využívá i stínové divadlo. In: *Plzeňský deník*. 2017, roč. 26, č. 72, s. 3.

¹²⁹ Radek Zima (1973) – český herec, od roku 2004 působí v Divadle pod Palmovkou, mimo herectví se věnuje dabingu. In: Československá filmová databáze [online]. Dostupné z <<https://www.csfd.cz/tvurce/33981-radek-zima/>> [cit. 29. 3. 2020].

Většina uvedených představení byla svými recenzenty hodnocena kladně, ale na druhé straně některé recenze kriticky hodnotí například výše uvedené režijní ztvárnění klasické komedie *Revizor*, které se výrazně odchyluje od originálu a směřuje k modernizující volné adaptaci. Z recenzí je patrné, že noví umělci členové Divadla Pluto přispěli k obohacení repertoáru a jeho ztvárnění. Samotný výběr repertoáru Divadla Pluto reagoval na zájem publika o co nejširší spektrum inscenací, některá představení se díky kladnému diváckému ohlasu udržela na jevišti divadla Pluto celých dvacet let. Příkladem takového úspěšného představení je inscenace *Švejkyjády 1. aneb poslušně hlásím*¹³⁰.

5.2 Hosté Divadla Pluto

Divadlo Pluto za své dvacetileté působení na svém jevišti, a i v hledišti přivítalo řadu zajímavých hostů, kteří svojí přítomností zpestřili uváděná představení. Tyto hosty případně i rozhovory s nimi zmiňuje další okruh publikovaných článků. Můžeme zde jmenovat, například: režiséra Zdeňka Trošku, herečku Janu Synkovou, sexuologa Radima Uzla, hudebníka Josefa Pospíšila, vnučku spisovatele Františka Němce Alexandru Bauerovou nebo vnuka malíře Josefa Lady.

Jiří Šantora o návštěvě režiséra Zdeňka Trošky v článku publikovaném v *Plzeňském deníku* ze dne 21. března 2006 napsal: „*Bavit se i pracovat stihl během své návštěvy v plzeňském c.k. Divadle Pluto filmový režisér Zdeněk Troška... Zhlédl představení Švejkyjády a ještě si vyzpovídal a nafotil řadu kandidátů na role pro svůj chystaný film.*“ Zdeněk Troška mimo jiné uvedl: „*Přijel jsem už poněkoli káté a jsem nadšen, protože jsem zde objevil spoustu fantastických lidí. Pokud to vyjde, chtěl bych je obsadit do svého filmu. Mám totiž takový pocit, že pár pražských herců hraje dnes prakticky ve všem, co se u nás natočí. Proto teď nechci*

---

¹³⁰ Viz Příloha č. 9.12.

*tyto známé lidi. Víím, že i na oblastech jsou skvělí herci, jen nedostali stejnou příležitost...*¹³¹

Další články zmiňovaly pozvané hosty především z řad příbuzných již zesnulých autorů původních her, které poté do kabaretní podoby upravila principálka divadla Jindřiška Kikinčuková, a zaměřovaly se na dojmy těchto hostů z uvedených představení. Jak již bylo naznačeno, jednalo se o vnučku Františka Němce Alexandru Bauerovou a vnuka malíře a spisovatele Josefa Lady Josefa Ladu mladšího¹³².

Dále je nutno zmínit sexuologa Radima Uzla, který jako host divadla Pluto vystupuje v samostatném představení nazvaném *Uzloviny*. Radim Uzel v kabaretním představení představuje roli sám sebe. Nadto zpívá, recituje a dokonce i tančí a diváci se „skvěle baví“, píše v článku pro *Plzeňský deník* Jiří Šantora. Radim Uzel v rozhovoru pro *Plzeňský deník* uvedl, že rád vzpomíná na své působení lékaře v západních Čechách, kde v 70. letech minulého století prožil tři a půl roku ve Františkových Lázních. Radim Uzel dále uvedl, že představení *Uzloviny* je zábavné i poučné zároveň: „*Já se bohužel nemohu odpárat od své základní medicínské profese, a tak každý fór je vlastně poučení a každé poučení se dá zahrát i jako fór.*“¹³³

5.3 Rozhovory s herci Divadla Pluto

Řada publikovaných článků se věnovala rozhovorům s členy divadla, celkem šlo o 14 novinových článků. Mimo opakovaně oslovenou principálku Jindřišku Kikinčukovou, byli k rozhovoru přizváni například

---

¹³¹ Šantora, Jiří. Pluto slavilo narozeniny se Švejkem a Troškou. In: *Plzeňský deník*. 2006, roč. 15, č. 68, s. 25.

¹³² Šantora, Jiří. František Němec v šantánu. „dědeček by měl radost“, shodli se potomci slavného soudnickáře na zahájení nové sezony plzeňského šantánového představení Až se trefila aneb Jak se válčí na pavlači. In: *Plzeňský deník*. 1999, roč. 9, č. 222, s. 17.

¹³³ Šantora, Jiří. Nové Uzloviny dávají nahlédnout do ložnic. In: *Plzeňský deník*. 2005, roč. 14, č. 28, s. 25.

herci: Přemysl Kubišta, Jitka Kubištová, Pavel Kikinčuk, Kamila Kikinčuková a Lukáš Langmajer.

Jak již bylo uvedeno, nejčastěji oslovenou byla přirozeně Jindřiška Kikinčuková, jež v rozhovoru pro Český rozhlas Plzeň v roce 2001, který pro *Plzeňský deník* přepsala Eva Kačánová, objasnila vznik Divadla Pluto a uvedla rovněž plány, se kterými nové plzeňské soukromé divadlo zakládala. „*Přála bych si navázat na staročeská kabaretní divadla, jako byla třeba pražská Červená sedma, Kabaret U Fleků nebo zmíněná plzeňská Alfa.*“¹³⁴, uvedla principálka. V rozhovoru rovněž upřesnila, že vede již pět let *Dramstudio*, ve kterém je členem pět desítek talentovaných dětí, a potvrdila, že ji těší úspěchy dětí, které prošly *Dramstudiem*. Zmínila například herečku Kristýnu Leichtovou¹³⁵, která v roce 2001 nastoupila na pražskou konzervatoř.

Jiří Šantora vedl v roce 2001 pro *Plzeňský deník* rozhovor s manželi Kubištovými. Přemysl Kubišta působil jako sólista operety Národního divadla v Brně a Divadla J. K. Tyla v Plzni. Jitka Kubištová vystudovala hru na akordeon a herectví se věnovala v Ústí nad Labem a v Plzni. Manželé uvedli, že mají oba velmi rádi divadlo a vzájemně se podporují. Přemysl Kubišta zmínil, že podobné kabaretní a šantánové divadlo na profesionální úrovni nemá v České republice obdoby. Jitka Kubištová podotkla, že si s nimi zahraje v představení *Toulky světem s kabaretem*, který měl mít premiéru v Lochotínském pavilónku 21. května 2001, zahraje i jejich tehdy sedmiletá dcera Kateřina.¹³⁶ Zde je nutno zmínit, že Kateřina Kubištová, stejně jako její sestra Markéta jsou herečkami Divadla Pluto do současné doby, viz seznam herců uvedený v příloze.

---

¹³⁴ Kačánová, Eva. Odchod z divadla oživil dávný nápad (založení Pluta). In: *Mladá fronta Dnes: Plzeňský kraj*. 2001, roč. 12, č. 157, s. 3.

¹³⁵ Kristýna Leichtová (1985) – česká herečka, která se narodila v Plzni. Vystudovala pražskou konzervatoř. Hrála např. ve filmech – Účastníci zájezdu, Bastardi, Dítě číslo 44. In: *Československá filmová databáze*. [online]. Dostupné z <<https://www.csfd.cz/tvurce/24902-kristyna-leichtova/>>[cit. 4.4.2020].

¹³⁶ Kubištová, Jitka, Kubišta, Přemysl. Kubištův bude v šantánu ještě víc. In: *Plzeňský deník*. 2001, roč. 10, č. 108, s. 17.

Hana Josefová vedla rozhovor s hercem Pavlem Kikinčukem. Interview bylo zveřejněno dne 7. března 2014 v *Plzeňském deníku*.¹³⁷ Pavel Kikinčuk se narodil v Hradci Králové a vystudoval brněnskou JAMU, v roce 1983 získal roli studenta Pláničky v dodnes populární komedii Zdeňka Trošky *Slunce, seno, jahody*, oženil se s herečkou a současnou principálkou Divadla Pluto Jindřiškou Crhovou Kikinčukovou a společně jsou rodiči herečky Kamily Kikinčukové Frumentové. Pavel Kikinčuk v rozhovoru mimo jiné uvedl, že je členem pražského Činoherního klubu, hostuje i v jiných pražských divadlech a zároveň hraje v plzeňském Divadle Pluto. Uvedl, že se také podílí na režii představení tohoto divadla. Zmínil, že v současnosti zkouší muzikál Jindřicha Brabce a Vladimíra Renčina *Nejkrásnější válka*, kde hraje většina herců, kteří se svým účinkováním podíleli na patnáctileté existenci tohoto v Čechách ojedinělého svérázného profesionálního divadélka rozličných žánrů komedie, které diváka baví ve stolové úpravě se symbolickým pohoštěním. Uvedl také, že Divadlo Pluto se stále potýká s finančními problémy a ke své další existenci potřebuje finanční pomoc.¹³⁸

Redaktorka Miroslava Tolarová pro *Kulturu: plzeňský kulturní přehled* v říjnu 2015¹³⁹ při příležitosti uvedení hry Antonína Procházky *Klíče na neděli* vyzpovídala herečku Kamilu Kikinčukovou. Kamila Kikinčuková v komedii ztvárňuje manželskou dvojici s Bronislavem Kotišem nebo Radkem Zimou. Komédie Antonína Procházky pojednává o výměně manželských párů a měla premiéru v divadle Pluto 1. dubna 2015. Kamila Kikinčuková v rozhovoru uvedla, že působí v divadle Pluto díky svým rodičům již sedmnáctou sezónu. V roli ve hře *Klíče na neděli* alternovala herečku Natálii Topinkovou, která se v té době věnovala mateřským povinnostem. Kamila Kikinčuková přiznala, že měla nejdříve z alternace obavy, vzhledem ke kvalitnímu výkonu Natálie Topinkové, ale

---

¹³⁷ Kikinčuk, Pavel. Držte palce Divadlu Pluto. In: *Plzeňský deník*. 2014, roč. 23, č. 56, s 12.

¹³⁸ Tamtéž.

¹³⁹ Kikinčuková, Kamila. V Klíčích na neděli konečně nehrají naivku. In: *Kultura: plzeňský kulturní přehled*. 2015, říjen, s. 3.

nakonec alternaci přivítala, neboť nejde o úlohu „naivky“. Podle slov Kamily Kikinčukové se měla Natálie Topinková vrátit do role Dany Kartouchové v lednu 2016.

Miroslava Tolarová pro *Kulturu: plzeňský kulturní přehled*, v listopadu 2017 zapsala rozhovor s hercem Lukášem Langmajerem, který mimo jiné hovořil o zkoušení nového představení divadla Pluto *Šílený prachy*, kde je obsazen v hlavní roli *Henryho Perkinse*¹⁴⁰. Komédie *Šílený prachy* vykresluje příběh úředníka, který náhodou najde kufr plný peněz. Ty ovšem patří mafii, která je chce zpět. Lukáš Langmajer se narodil v Plzni v roce 1980, vyučil se automechanikem, ale nakonec se stal hercem, podobně jako jeho starší bratr Jiří Langmajer.¹⁴¹ Lukáš Langmajer v rozhovoru uvedl, že si přeje, aby se s lidmi, se kterými se setkává na jevišti vzájemně někam posouvali a měli si co říct, že všichni dělají divadlo proto, že ho mají rádi, a ne pro peníze, aby jim bylo společně dobře a měli se na co těšit. Lukáš Langmajer uvedl, že v Plzni působil i v dřívější době, a to jako elév v opeře v Divadle J. K. Tyla.¹⁴²

Ze všech rozhovorů s herci, kteří byli redaktory osloveni a kteří hrají v Divadle Pluto, je patrné, že je zajímá komediální obor a že jsou v tomto oboru profesionály. Principálka Jindřiška Kikinčuková za dvacet let existence Divadla Pluto obohatila herecký soubor o nové mladší členy, kteří jsou schopni stát po boku starších kolegů a společně tvořit kvalitní divadlo. Redaktoři, kteří rozhovory vedli ve svých článcích vždy na začátku hodnotili hereckou minulost dotazovaných a poté se věnovali otázkám na jejich současné profesní působení, jak v divadle Pluto, tak mimo ně. Rozhovory

---

¹⁴⁰ Langmajer, Lukáš. Lukáš Langmajer zkouší *Šílený prachy*. In: *Kultura: plzeňský kulturní přehled*. 2017, listopad, s. 2.

¹⁴¹ Jiří Langmajer (1966) – český herec, narodil se v Plzni v muzikantské rodině. Vystudoval hudebně-dramatický obor na Konzervatoři Praha. Hrál ve velké řadě filmů například – Copak je to za vojáka (1987), Tichá bolest (1990), Díky za každé nové ráno (1994), Návrat idiota (1999), Pravidla lži (2006), Bezva ženská na krku (2016), Dukla 61 (2018), Chlap na střídačku (2020) aj. In: *Československá filmová databáze*. [online] Dostupné z <<https://www.csfd.cz/tvurce/1528-jiri-langmajer/>>[cit. 5.4.2020].

¹⁴² LANGMAJER, Lukáš. Lukáš Langmajer zkouší *Šílený prachy*. In: *Kultura: plzeňský kulturní přehled*. 2017, listopad, s. 2.

s herci jsou čtenářsky přitažlivé články, které upoutají pozornost a mohou být dobrou reklamou činnosti Divadla Pluto.

5.4 Divadlo Pluto – úspěchy a problémy divadel malých forem

Tato podkapitola bude zaměřena na problémy, se kterými se potýkají ve větší či menší míře všechny soukromé divadelní scény, a která úzce souvisí s tím, zda mají malá divadla šanci konkurovat velkým divadlům. Na závěr bude zodpovězena otázka, zda má zkoumaná regionální soukromá scéna co nabídnout a zda je schopna najít a udržet si své diváky a jakým způsobem se etablovala do plzeňské divácké veřejnosti.

„Dialektika velkého a malého divadla, jež se rozpínala mezi velkolepostí starořecké tragédie a burlestkním¹⁴³ mimem, mezi nádherou barokní opery a dryáčnictvím komediantské boudy, mezi honosností divadla národů vládnoucích a ochotnickou činností národů utiskovaných, mezi měšťáckou uhlazeností melodramatů a provokační kousavostí kabaretů, vyznačovala vývoj divadla ve všech historických údobích...“, tímto způsobem naznačuje rozdíly mezi velkými divadly státními a městskými a komorními divadly malých scén Milan Obst.¹⁴⁴

Jak vystihuje Radko Pytlík: *„V divadle je to jako v životě. To, co je malé může být zároveň i velké a velké, promiňte mi tu smělost, bývá někdy až kupodivu malé.“*¹⁴⁵ Radko Pytlík velmi výstižně pokračuje v popisu hlavních rozdílů mezi velkými kamennými divadly a divadly malých forem. Malé scény, to je především tvůrčí práce, která často přesahuje ostatní svým nástupem, elánem a nadšením, ale také profesionální připraveností, bohatstvím invence a tvůrčí představivosti. Divadla malých scén mají svoji specifickou poetiku, často se jedná o autorské divadlo. V tomto typu divadel vystupuje autor i jako herec, tedy současně dotváří daný nápad,

---

¹⁴³ Burleska je hrubě komický literární nebo divadelní žánr, drsná fraškovitá komika. In Slovník cizích slov [online]. Dostupné z < <http://www.slovník-cizich-slov.net/burleska/> > [cit. 5.4.2020].

¹⁴⁴ Just, Vladimír (ed.). *Z dílny malých scén*. s. 6.

¹⁴⁵ Just, Vladimír (ed.). *Proměny malých scén*, s. 296.

který poté sděluje divákům. Zatímco v kamenném velkém divadle je činnost podrobně specializována a herec reprodukuje text napsaný autorem, stojí autorský herec umělecky i lidsky za každým svým slovem, které zní z divadelní scény. Je změněn i vztah k obecenstvu, není jen divákem a posluchačem, ale je též účastníkem procesu tvorby, se kterým se počítá. Typ malé scény má celou řadu tvůrčích a sociálních aspektů, neboť potřebuje spřízněné publikum. Jedním z hlavních prostředků divadla malých forem je komika, jde především o komiku klaunskou, která pracuje s gestickou a mimickou nadsázkou.¹⁴⁶

Není to jen rozdíl ve velikosti samotné divadelní scény a velikosti divadelního souboru a o komorním prostředí, které se může více soustředit na samotného diváka, ale je to i rozdíl, který provází každodenní život divadla, což je jeho udržení při životě v hlediska nákladů na provoz, tj. financování.

Tomuto tématu bylo v periodických rovněž věnováno nemálo článků, které měly za úkol upozornit na existenci soukromého Divadla Pluto, a pomoci mu zajistit sponzora, který by byl schopen dotovat jeho provoz. Neboť financování a zajištění provozu divadla je největší problém soukromých divadel malých forem.

Principálka Jindřiška Kikinčuková prakticky od samého vzniku Divadla Pluto v roce 1999 hledá stálého sponzora divadla, který by zabezpečil financování provozu. Například již v roce 2004 Jindřiška Kikinčuková pro *Plzeňský deník* uvedla, že převzala plně náklady na provozování divadelního sálu v obchodním domě Centrum v Plzni na Doubravce, kde má divadlo sídlo.¹⁴⁷ Na podporu Divadla Pluto byla zorganizována také v září 2015 petice, kterou podepsalo více než 1500 lidí. Principálka se tak snažila dosáhnout pravidelné finanční podpory divadla. V rozhovoru pro *Plzeňský deník* z 25. listopadu 2015 nazvaném

---

¹⁴⁶ Just, Vladimír (ed.). *Proměny malých scén*. s. 296.

¹⁴⁷ Crhová Kikinčuková, Jindřiška. Pluto se už nechce stěhovat. In: *Plzeňský deník*. 2004, roč. 13, č. 67, s. 28.

Divadlo Pluto se dál pere o existenci uvedla, že chce poslat žádost o pomoc přímo primátorovi města, neboť chce „udržet divadlo nad vodou“¹⁴⁸. Finanční problémy soukromého Divadla Pluto ale pokračovaly i v dalších letech, v roce 2011 napsal pro *Plzeňský deník* Jiří Šantora článek s názvem *Už je nám dvanáct, pro město kultury jsme však neviditelní*, ve kterém Jindřiška Kikinčuková opět žádá město o dotaci na provoz divadla, ale současně sama přiznává, že občasné dotace a dary již její divadlo již dostalo, a to například dotaci vstupného pro seniory a mládež, kterou divadlu Pluto poskytla hejtmanka Milada Emmerová. Jindřiška Kikinčuková dále pokračovala, že podala žádost o další dotaci, ale že ji Divadlo Pluto neobdrželo, neboť žádost nebyla schválena městskou kulturní komisí.¹⁴⁹

V roce 2013 byly uveřejněny tři články na téma finančních problémů Divadla Pluto. Obchodní dům Centrum v Plzni na Doubravce v té době procházel celkovou rekonstrukcí a principálka se z tohoto důvodu oprávněně obávala o chod a existenci netradičního divadla malých forem. Ve zveřejněných článcích uváděla, že stále doufá, že získá trvalou finanční podporu od města Plzně.¹⁵⁰

V roce 2015 díky iniciativě starosty plzeňské čtvrti Doubravka Michala Chalupného vznikla „*Petice na podporu soukromého Divadla Pluto*“. Od května 2015 do konce září 2015 petici podepsalo přibližně 2700 lidí. Doubravecký starosta upozornil, že Pluto nemá jako jedno z mála divadel od magistrátu dlouhodobou podporu. Průvodní text na petičních arších byl velmi obsáhlý a popisoval divadlo i jeho činnost, konkrétní požadavky ale v petici nebyly. Tehdejší náměstek primátora pro kulturu

---

¹⁴⁸ Crhová Kikinčuková, Jindřiška. *Divadlo Pluto se dál pere o existenci*. In: *Plzeňský deník*. 2005, roč. 14, č. 275, s. 27.

¹⁴⁹ Kikinčuková, Jindřiška. *Už je nám dvanáct, pro město kultury jsme však neviditelní*. In: *Plzeňský deník*. 2011, roč. 20, č. 83, s. 9.

¹⁵⁰ Kikinčuková, Jindřiška. *Divadlo Pluto je bez střechy nad hlavou*. In: *Mladá fronta Dnes: plzeňské vydání*. 2013, roč. 24, č. 111, příloha příl. *Plzeňský Dnes*, s. B/5. srov.

Kikinčuková, Jindřiška. *Divadlu Pluto hrozí zánik*. In: *Plzeňský deník*. 2013, roč. 22, č. 81, s. 5. (srov.)

Kikinčuková, Jindřiška. Kikinčuk, Pavel. *Principálka Pluta: pomozte udržet divadlo*. In: *Plzeňský deník*. 2013, roč. 22, č. 90, s. 8.

Martin Baxa v reakci odpověděl, že o divadle samozřejmě ví, a i několikrát ho navštívil a že nemá pocit, že by Pluto ze strany města bylo nějak ostrakizováno, dále ale uvedl, že i další kulturní instituce, které působí na území města Plzně a jsou dokonce městskými organizacemi nemají dotace automaticky, ale musí o ně pravidelně žádat.¹⁵¹

V dubnu 2019 oslavilo Divadlo Pluto své dvacáté výročí založení. Při této příležitosti poskytla principálka rozhovor novinám *Kultura, kulturní přehled Plzeňského kraje*, duben 2019. V tomto rozhovoru mimo jiné uvedla, že je ráda, že ji život naučil přijímat věci tak, jak je přináší a snažit se z nich poučit i získat, co se dá, protože její otec říkal, že vše zlé je k něčemu dobré. „*Možná, že i to je důvod, proč jsem vydržela držet Divadlo Pluto, aby existovalo dvacet let za velmi těžkých podmínek. Děkuji všem, co dělají Divadlo Pluto divadlem, ať už jsou to moji drazí kolegové – od baru a pořadatelské služby až po herce – nebo samotní diváci, kteří projevují uznání vzrůstajícím zájmem. Jako principálka bych si moc přála, aby si Pluto své postavení udrželo, stejně jako bezmála stoprocentní návštěvnost, a konečně tak získalo pozornost a podporu nejen nadřízených kulturních úřadů, ale i mecenáše...*“¹⁵², uvedla na závěr Jindřiška Kikinčuková.

Divadlo Pluto do současné doby žádnou stálou dotaci od města Plzně nezískalo a ani nemá žádného sponzora, o kterého principálka, více než dvacet let, usiluje. Za své existence nicméně získalo za své existence celou řadu drobných dotací a darů, které mu zcela jistě pomohly přežít v nejsložitějším období. Bohužel zůstává pravdou, že finanční stránka je pro soukromá divadla nejpálčivější, tak jako pro každého, kdo se rozhodl pro soukromou podnikatelskou činnost.

---

¹⁵¹ Chalupný, Michal, Kupková, Anna, Baxa Martin. Divadlo Pluto sbírá podpisy: doubravecká scéna na sebe chce upozornit, aby získala stálou finanční podporu. In: *Plzeňský deník*. 2015, roč. 24, č. 227, s 3.

¹⁵² Kikinčuková, Jindřiška. Pluto rozdává smích: už dvacet let. *Týdeník Plzeňsko*. 2019, č. 13, s. 11-12.

Divadlo Pluto má z důvodu svého přitažlivého repertoáru, který se skládá převážně z komedií, doplněných hudebními vystoupeními muzikálového a operetního žánru a zajímavé stolové úpravy hlediště, kde je možná konzumace drobného občerstvení, stálý zájem publika. Představení jsou většinou vyprodaná, divadlo má okruh stálých diváků a fanoušků. Těší se rovněž zájmu ze strany médií, neboť o jeho činnosti vyšlo od doby vzniku v regionálních periodických více než osm desítek článků. Členové divadla měli a stále mají mnoho tvůrčích nápadů, což dokládá dvacet devět premiér za uplynulých dvacet let. Řadu představení zatraktivnili hosté z řad herců a dalších zajímavých profesí. Principálka společně s ostatními členy divadelního souboru pořádá již několik sezon divadelní minifestival Český hezky, který má za úkol jednak vyzdvihnout a zvelebit český jazyk a jednak propagovat činnost samotného divadla. Divadlo Pluto má z těchto výše uvedených důvodů šanci konkurovat velkým zavedeným divadlům a doplnit nabídku o kvalitní kulturní zážitek pro všechny generace obecnstva.

6 ZÁVĚR

Diplomová práce *Recepce divadla malých forem Pluto v periodických* usiluje o vyplnění mezery v uceleném výzkumu plzeňského divadelnictví, o jehož činnosti dosud nebyla vydaná žádná publikace. Zejména se věnovala historii a současnosti Divadla Pluto, které v roce 2019 oslavilo dvacetileté výročí svého působení. Repertoár Divadla Pluto se v současnosti blíží nejvíce formě divadla malých forem, neboť nabízí publiku styl divadla, které navazuje na tradici malých scén, které vznikaly v České republice v 60. letech minulého století. Na repertoáru divadla se nejčastěji objevují komedie, které jsou často doplněny hudebními vystoupeními operetního a muzikálového žánru. Divadlo Pluto svým netradičním uspořádáním hlediště, které je vybaveno stoly s možností konzumace piva a občerstvení v průběhu představení, navazuje na staré pražské kabarety a šantány ze začátku dvacátého století.

Jediné soukromé divadlo v Západních Čechách vzniklo z iniciativy herečky a dramaturgyně Jindřišky Kikinčukové, která se inspirovala Divadlem Alfa, které v Plzni krátce působilo v letech 1961-1966 pod vedením uměleckého ředitele Josefa Koenigsmarka.

Samotný výzkum historie Divadla Pluto od jeho začátku v roce 1999 do roku 2019 byl zaměřen na repertoár a shromáždění informací o všech premiérách představení uvedených ve zkoumaném období. Divadlo za dvacet let existence odehrálo dvacet devět premiér, to znamená, že byla uvedena více než jedna premiéra ročně. V diplomové práci jsou chronologicky vyjmenovány všechny premiéry s uvedením data konání a s informacemi o obsazení. Řada původních představení je na scéně divadla do současnosti. Uvedené informace o premiérách byly čerpány z programů jednotlivých představení.

Jak bylo uvedeno, Divadlo Pluto založila v dubnu roku 1999 Jindřiška Kikinčuková společně se svým manželem Pavlem Kikinčukem a

dále se dvěma dalšími uměleckými páry Jitkou a Přemyslem Kubištovými a Evou a Ivem Pavelkovými. Mimo manžele Pavelkovi, kteří se v současnosti věnují svým hudebním aktivitám, jsou dosud členy divadla všichni jeho spoluzakladatelé. V roce 2019 měl herecký ansámbl Divadla Pluto již bezmála šest desítek členů. Principálka Jindřiška Kikinčuková obohatila divadelní soubor o řadu talentovaných mladých herců, kteří úspěšně hrají po boku svých zkušených kolegů. Divadlo Pluto tvoří i hudebníci a další pracovníci divadla, jmenný seznam herců, hudebníků a ostatních pracovníků divadla je uveden v příloze. Nedílnou součástí divadla je jeho klub Spolek Klubu přátel Divadla Pluto, který založili sami diváci, aby usnadnili existenci divadla a umožnili mu pořádat kurzy pro děti a mládež Dramstudio a Zpěvstudio. Divadlo Pluto získalo dotaci Plzeňského kraje, díky které může pořádat uvedené kurzy a zábavné večery s hosty a tradiční minifestival Český hezky.

Cílem diplomové práce bylo vysledování recepce divadelních představení Divadla Pluto v regionálních periodicích. Pátá kapitola diplomové práce podrobně zmapovala publikované články v dostupných regionálních periodicích. Rešerší článků vydaných v *Plzeňském deníku*, *Plzeňském kulturním přehledu*, *Mladé frontě Dnes*, plzeňském vydání a *Týdeníku Plzeňsko* bylo zjištěno, že bylo zveřejněno 82 článků, které se věnují činnosti Divadla Pluto. Tyto články se zabývají hodnocením divadelních představení, zejména uvedených premiér. Hlavním recenzentem pro *Plzeňský deník* je Jiří Šantora, který rovněž napsal publikaci *Divadelní návraty*. Jiří Šantora hodnotil například představení *Švejkyjády 1. aneb poslušně hlásím*, *Královna operety aneb zlaté stíny Mařenky Zieglerové*, *Revizor* a *My Fair Lady*. Hodnocení premiér představení jsou většinou kladná, vyzdvihující umělecká ztvárnění hlavních úloh zkoumaných inscenací a pozitivně hodnotící zajímavé uspořádání hlediště, které nabízí divákům možnost konzumace drobného občerstvení v průběhu představení.

Další články se zabývaly informacemi o hostech, kteří se některých představení zúčastnili. V diplomové práci byli konkrétně zmíněni následující hosté – vnučka spisovatele Františka Němce Alexandra Bauerová, vnuk malíře Josefa Lady, Josef Lada mladší, režisér Zdeněk Troška a sexuolog Radim Uzel.

Některé články obsahovaly rozhovory s herci Divadla Pluto. Nejčastěji byla požádána o interview principálka Jindřiška Kikinčuková, dále pak manželé Kubištovi, Pavel Kikinčuk, Kamila Kikinčuková a Lukáš Langmajer. Novináři hodnotili hereckou minulost protagonistů a zajímali se o jejich působení v Divadle Pluto.

Dalším důležitým tematickým okruhem jsou úspěchy a problémy Divadla Pluto, které jsou nastíněny v podkapitole věnované existenci Divadla Pluto. Pozornost byla věnována především otázce, zda má soukromé divadlo malých forem šanci konkurovat velkým zavedeným divadlům.

Z analyzovaných novinových článků je patrné, že přinášejí převážně kladné hodnocení repertoáru divadla Pluto a další se zabývají neobvyklou atmosférou šantánového divadla a hodnocením herců při jejich působení na scéně divadla. Žádné z hodnocení nebylo kritické, články jsou „kladnou reklamou“ pro čtenáře periodik, ve kterých byly otištěny. Objektivním hodnocením (finanční či ekonomické) situace divadla, například prostřednictvím srovnání s podobnými divadly v České republice, nebo problémy, se kterými se soukromé divadlo musí potýkat, se žádný z článků nezabýval.

Divadlo Pluto do současnosti žádnou stálou dotaci od města Plzně nezískalo a ani nemá stálého sponzora. Nicméně získalo během své dvacetileté existence mimo výše uvedené dotace z Plzeňského kraje celou řadu drobných dotací a darů, které mu umožnily jeho vést různorodé aktivity. Avšak je pravdou, že finanční stránka, je pro soukromá divadla nejsložitější.

Divadlo Pluto se celých dvacet let těší stálému zájmu publika. Představení jsou většinou vyprodaná, divadlo má okruh svých příznivců. Herci a další protagonisté divadla mají mnoho tvůrčích nápadů po celou dobu existence, což dokládá dvacet devět premiér za uplynulých dvacet let. Řadu představení zatraktivnili zajímaví hosté z řad herců a dalších profesí. Principálka společně s ostatními členy divadelního souboru pořádá již několik sezon po sobě divadelní minifestival Český hezky, který má za úkol jednak vyzdvihnout a zvelebit český jazyk a jednak propagovat činnost samotného divadla. Divadlo Pluto má z těchto výše uvedených důvodů šanci konkurovat velkým zavedeným divadlům a doplnit nabídku o kvalitní kulturní zážitek pro všechny generace obecnstva.

7 SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY A PRAMENŮ

BALBÍN, Josef. *Kniha o kabaretu*. Praha: Mladá fronta, 1988. ISBN neuvedeno.

BÁR, Pavel. *Hudební divadlo Karlín*. Praha: Brána, 2016. ISBN 978-80-7243-896-9.

BÁR, Pavel. *Od operety k muzikálu*. Praha: Kant, 2013. ISBN 978-80-7437-115-8.

BLAŽEK, Bohuslav. *Divadlo v proměně civilizace*. Praha: Pražská scéna, 2018. ISBN 978-80-86102-85-6.

CALTOVÁ, Marie. *Divadlo J. K Tyla v Plzni 1975-1985*. Plzeň : Západočeské nakladatelství, 1991. ISBN 80-7088-042-2.

CRHOVÁ Jindřiška. *Sklenka vína u Jarina aneb nevázně vážně o J. O. Karlovi a plzeňské operetě*. Plzeň: Nava, 1994. ISBN neuvedeno.

JUST, Vladimír. *Proměny malých scén*. Praha: Mladá fronta, 1984. ISBN neuvedeno.

JUST, Vladimír. *Z dílny malých scén*. Praha: Mladá fronta, 1989. ISBN 80-204-0037-0.

KAČMÁROVÁ, Michaela. *Divadlo Pluto – ojedinělé kabaretní divadlo*. Bakalářská práce. Západočeská univerzita v Plzni. Fakulta pedagogická, 2015.

KAZDA, Jaromír, KOTEK, Josef. *Smích červené sedmy*. Praha: Československý spisovatel, 1981. ISBN neuvedeno.

Kolektiv autorů. *100 let Divadla Rokoko. Sborník vydaný u příležitosti 100. výročí založení Divadla Rokoko*. Praha, 2015. ISBN 978-80-260-8562-1.

Kolektiv autorů. *Dějiny města Plzně 2*.

Kolektiv autorů. *Divadlo J. K. Tyla v Plzni (1975-1985)*. Plzeň, 1985. ISBN neuvedeno.

MIŠTEROVÁ, Ivona. *Angloamerické drama na plzeňských scénách*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2013. ISBN 978-80-261-0193-2.

MÜLLER, Jan, PRAJZLER, Petr. *Divadlo v Alfě 1960-1966 aneb nenaplněný sen o „plzeňském Semaforu“*. Plzeň: Ing. Petr Mikota, 2015. ISBN 978-80-87170-39-7.

PAVERA, Libor, VŠETIČKA, František. *Lexikon literárních pojmů*. Olomouc: Olomouc, s.r.o., 2002. ISBN 80-7182-124-1.

PROCHÁZKA, Jan. *Sto let českého divadla v Plzni*. Praha, 1965. ISBN neuvedeno.

PYTLÍK, Radko. *Fenomenologie humoru*. Praha : Emporius, 2000. ISBN 80-86346-04-8.

SMOLJAK, Ladislav, SVĚRÁK, Zdeněk, WEIGEL, Jaroslav. *Divadlo Járy Cimrmana, divadlo, které se proslavilo*. Praha : Albatros, 2014. ISBN 978-80-264-0324-1.

SPALOVÁ, Olga. *Sága rodu Budilova*. Praha, 1978. ISBN neuvedeno.

SUCHÝ, Jiří, BERNÝ, Lukáš. *Semafor. Šedesát let v jednom představení*. Praha: Albatros, 2019. ISBN 987-80-264-2659-2.

ŠANTORA, Jiří. *Divadelní návraty. 111 osobností vzpomíná na plzeňské angažmá*. Plzeň: Nakladatelství Plzeň, 2000. ISBN 80-902908-0-9.

VIKTORA, Viktor. *Divadlo Josefa Kajetána Tyla 1965-2015*. Plzeň: Divadlo J. K. Tyla, 2015. ISBN 978-80-260-8647-5.

WEIMANN, Mojmír. *Plzeň a divadlo. Události – příběhy – osobnosti*. Plzeň: NAVA, 2019. ISBN 978-80-7211-554-9.

WEIMANN, Mojmír, HLOBIL, Jiří. *Miroslav Horníček – 100 let*. Plzeň, 2018. náklad 4000 ks, bez ISBN.

7.1 Seznam článků na téma divadlo Pluto uveřejněných v periodících v období září 1999 —duben 2019

(dav). Pluto oprášilo Dekameron. In: *Plzeňský deník*. 2003, roč. 12, č. 83, s. 19. ISSN 1210-5139.

(gal.) Zieglerka se loučí s Plutem: po osmi letech. In: *Mladá fronta Dnes: Plzeňské vydání*. 2017, roč. 28, č. 30, příl. Plzeňský Dnes, s. 18. ISSN 1210-1168.

(jš.) Horníčková úprava Slaměného klobouku se vrátila do Plzně. In: *Plzeňský deník*. 2018, roč. 27, č. 269, s. 10. ISSN 1210-5139.

(pd). Pluto má premiéru. In: *Plzeňský deník*. 2006, roč. 15, č. 86, s. 29. ISSN 1210-5139.

(tom). Divadlo Pluto během festivalu zopakuje Mafii a city i Šmoldase. In: *Kultura: plzeňský kulturní přehled*. 2015, červen, s. 3, ISSN 2464-7497.

CRHOVÁ-KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Divadlo Pluto se dál pere o existenci. In: *Plzeňský deník*. 2005, roč. 14, č. 275, s. 27. ISSN 1210-5139.

CRHOVÁ-KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Pluto zahájí už pátou sezónu. In: *Kultura: plzeňský kulturní přehled*. 2003, září, s. 3, ISSN 2464-7497.

CRHOVÁ-KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Pluto zahájí už pátou sezónu. In:

CRHOVÁ-KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Švejkyjády aneb Poslušně hlásím. In: *Plzeňský deník*. 2000, roč. 9, č. 121, s. 17. ISSN 1210-5139.

CRHOVÁ-KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Kabaret a šantán Pluto vstupuje do života a rád přivítá i děti. In: *Plzeňský deník*. 2001, roč. 10, č. 121, s. 123. ISSN 1210-5139.

CRHOVÁ-KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Šantánové Pluto se přestěhovalo. In: *Kultura: plzeňský kulturní přehled*. 2002, říjen, s. 4, ISSN 2464-7497.

CRHOVÁ-KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Pluto se už nechce stěhovat. In: *Plzeňský deník*. 2004, roč. 13, č. 67, s. 28. ISSN 1210-5139.

CRHOVÁ-KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. S Plutem se můžete smát, tančit, šermovat i stepoval (sedm let divadla). In: *Plzeňský deník*. 2005, roč. 14, č. 22, s. 25. ISSN 1210-5139.

CRHOVÁ-KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Šantánové Pluto hraje už pět let. In: *Mladá fronta Dnes: plzeňské vydání*. 2004, roč. 15, č. 41, s. 41. ISSN 1210-1168.

CRHOVÁ-KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. V šantánu si výprask slízne Abdonek. *Kultura: plzeňský kulturní přehled*. 2002, červen, s. 4, ISSN 2464-7497.

ČEKANOVÁ, Markéta. Kabaret připomene Hašlera. In: *Mladá fronta Dnes: plzeňské vydání*. 2007, č. 287, s. 3. ISSN 1210-1168.

ČEKANOVÁ, Markéta. Komedie z koupelny ukončila sezonu Pluta a tenře tu příští. In: *Mladá fronta Dnes: plzeňské vydání*. 2005, č. 154, s. 9. ISSN 1210-1168.

ČEKANOVÁ, Markéta. Pluto odhaluje pravdu o Babinském. In: *Mladá fronta Dnes: plzeňské vydání*. 2004, roč. 15, č. 139, s. 11. ISSN 1210-1168.

CHALUPNÝ, Michal, KUPKOVÁ, Anna, BAXA Martin. Divadlo Pluto sbírá podpisy: doubravecká scéna na sebe chce upozornit, aby získala stálou finanční podporu. In: *Plzeňský deník*. 2015, roč. 24, č. 227, s. 3. ISSN 1210-5139.

KAČÁNOVÁ, Eva. Odchod z divadla oživil dávný nápad (založení Pluta). In: *Mladá fronta Dnes: Plzeňský kraj*. 2001, roč. 12, č. 157, s. 3. ISSN 1210-1168.

KIKINČUK, Pavel. Pavel Kikinčuk: Držte palce Divadlu Pluto. In: *Plzeňský deník*. 2014, roč. 23, č. 56, s. 12. ISSN 1210-5139.

KIKINČUK, Pavel. Chceme posouvat laťku stále výš: Jindřiška a Pavel Kikinčukovi o devatenácti letech existence Divadla Pluto. In: *Plzeňský deník*. 2018, roč. 27, č. 76, s. 9. ISSN 1210-5139.

KIKINČUK, Pavel. Pavel Kikinčuk si Reizorem plní svůj sen. In: *Kultura: plzeňský kulturní přehled*. 2016, listopad, s. 2. ISSN 2464-7497.

KIKINČUK, Pavel. Pluto bude učit děti herectví. In: *Plzeňský deník*. 2013, roč. 22, č. 114, s. 6. ISSN 1210-5139.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Divadlo Pluto sáhlo po klasice: uvede Revizora. In: *Mladá fronta Dnes: plzeňské vydání*. 2016, roč. 27, č. 261, příl. Plzeňský Dnes, s. 14. ISSN 1210-1168.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Chceme potěšit milovníky Haška i obdivovatele Edith Piaf (plánované premiéry 12. sezóny). In: *Plzeňský deník*. 2010, roč. 19, s. 9. ISSN 1210-5139.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Do 13. sezony jdeme s novým pivem a spoustou plánů i obav. In: *Plzeňský deník*. 2011, roč. 20, č. 212, s. 8. ISSN 1210-5139.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Divadlo Pluto láká nové členy do svého klubu přátel. In: *Plzeňský deník*. 2009, roč. 18, č. 6, s. 22. ISSN 1210-5139.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Divadlo Pluto chce pomoci nemocnici od Jezera hrochů: v naší nejbližší premiéře si zahraje jedna z hvězd Ordinace

v růžové zahradě a máme role i pro další mladé pražské herce, říká principálka Jindřiška Kikinčuková In: *Plzeňský deník*. 2010, roč. 19, č. 80, s. 9. ISSN 1210-5139.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Divadlo Pluto je bez střechy nad hlavou. In: *Mladá fronta Dnes: plzeňské vydání*. 2013. roč. 24, č. 111, příloha příl. Plzeňský Dnes, s. B/5. ISSN 1210-1168.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Divadlo Pluto připomene Horníčka. In: *Kultura: plzeňský kulturní přehled*. 2018, listopad, s. 4. ISSN 2464-7497.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Divadlo Pluto zahájí rok šampaňským a změnami. In: *Plzeňský deník*. 2008, roč. 17, č. 8, s. 27. ISSN 1210-5139.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Divadlu Pluto hrozí zánik. In: *Plzeňský deník*. 2013, roč. 22, č. 81, s. 5. ISSN 1210-5139.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Hašlerkyjády při premiéře nadchly vyprodaný sál. In: *Plzeňský deník*. 2004, roč. 13, č. 287, s. 27. ISSN 1210-5139.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Jindřiška Kikinčuková slaví jubilea dvě – vlastní a divadelní. In: *Plzeňský kulturní přehled Kultura*. 2014, č. 4, s. 3. ISSN 2464-7497.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Novou sezonu Pluta ozvláští Česky hezky. In: *Plzeňský deník*. 2014, roč. 23, č. 218, s. 2. ISSN 1210-5139.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Pluto bude bavit malé i velké: plzeňské kabaretní a šantánové divadlo připravilo pětidenní akci nazvanou Minifestival hezky česky. In: *Mladá fronta Dnes: plzeňské vydání*. 2007. roč. 18, č. 141, příloha Kraj Plzeňský Dnes, s. D/4. ISSN 1210-1168.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Plutu je sedmnáct, nadělilo si noviny. In: *Kultura: plzeňský kulturní přehled*. 2016, květen, s. 3. ISSN 2464-7497.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Pluto rozdává smích: už dvacet let. *Týdeník Plzeňsko*. 2019, č. 13, s. 11-12. ISSN 2570-4796.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Pluto zahájilo sezonu Kalbou. In: *Plzeňský deník*. 2012, roč. 21, č. 223 s. 6. ISSN 1210-5139.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Pluto zvolilo titul od papá Offenbacha. In: *Plzeňský deník*. 2007, roč. 16, č. 64, s. 27. ISSN 1210-5139.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Pluťácký festival Česky hezky poučí a pobaví. In: *Kultura: plzeňský kulturní přehled*. 2016, červen, s. 3. ISSN 2464-7497.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Plzeňské Divadlo Pluto láká nové členy do svého klubu přátel. *Plzeňský deník*. 2009, roč. 18, č. 6, s. 22. ISSN 1210-5139.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Pozor! Babinský má v Plutu nové obsazení i písničky. In: *Plzeňský deník*. 2008, roč. 17, č. 21, s. 41. ISSN 1210-5139.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Už je nám dvanáct, pro město kultury jsme však neviditelní. In: *Plzeňský deník*. 2011, roč. 20, č. 83, s. 9. ISSN 1210-5139.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Stále se snažíme přežít. In: *Kultura: plzeňský kulturní přehled*. 2013, č. 1, s. 2. ISSN 2464-7497.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. V Plutu vypukne Mejdan manželek šílených. In: *Plzeňský deník*. 2009, roč. 18, č. 65, s. 13. ISSN 1210-5139.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. KIKINČUK, Pavel. Pluto má další mejdan: tentokrát pánský: plzeňské kabaretní divadlo dnes uvádí premiéru nové komedie z autorské dílny Jindřišky Kikinčukové a Oldřicha Dudka. In: *Plzeňský deník*. 2010, roč. 19, č. 133, s. 9. ISSN 1210-5139.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. KIKINČUK, Pavel. Pluto slaví nejkrásnější válkou: doubravecké kabaretní divadélko funguje patnáct let, v nové hře hrají všichni jeho herci. In: *Plzeňský deník*. 2014, roč. 23, č. 84, s. 3. ISSN 1210-5139.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. KIKINČUK, Pavel. Principálka Pluta: pomozte udržet divadlo. In: *Plzeňský deník*. 2013, roč. 22, č. 90, s. 8. ISSN 1210-5139.

KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. ZIMA, Radek. Pluto uvádí My Fair Lady, využívá i stínové divadlo. In: *Plzeňský deník*. 2017, roč. 26, č. 72, s. 3. ISSN 1210-5139.

KIKINČUKOVÁ, Kamila. V Klíčích na neděli konečně nehraji naivku. In: *Kultura: plzeňský kulturní přehled*. 2015, říjen, s. 3. ISSN 2464-7497.

KUBIŠTOVÁ, Jitka, KUBIŠTA, Přemysl. Kubištů bude v šantánu ještě víc. In: *Plzeňský deník*. 2001, roč. 10, č. 108, s. 17. ISSN 1210-5139.

KUPKOVÁ, Anna. Český hezky?: to je minifestival v Plutu. In: *Mladá fronta Dnes: plzeňské vydání*. 2018. roč. 29, č. 102, příloha Plzeňský Dnes, s. 17. ISSN 1210-1168.

LAHODA, Zdeněk, KOTIŠ, Bronislav. Offenbach se vrací na jeviště. In: *Mladá fronta Dnes: plzeňské vydání*. 2007. roč. 18, č. 70, příloha Kraj Plzeňský Dnes, s. D/4. ISSN 1210-1168.

LANGMAJER, Lukáš. Lukáš Langmajer zkouší Šílený prachy. In: *Kultura: plzeňský kulturní přehled*. 2017, listopad, s. 2. ISSN 2464-7497.

MAIXNEROVÁ, Tereza. Ha'apa'akapela zahraje v pavilonku. In: *Plzeňský deník*. 2000, roč. 9, č. 302, s. 17. ISSN 1210-5139.

NÁHLÍKOVÁ, Martina. Pluto hraje tuš pro Nituš. In: *Plzeňský deník*. 2012, roč. 21, č. 68, s. 10. ISSN 1210-5139.

POSPÍŠIL, Josef. Josef Pospíšil skončil v Pekle, přešel do Pluta a chytá komornější pořady. In: *Plzeňský deník*. 2017, roč. 26, č. 214, s. 9. ISSN 1210-5139.

PYTLÍK, Radko. Švejk jako kabaret! In: *Kultura: plzeňský kulturní přehled*. 2001, listopad, s. 5. ISSN 2464-7497.

SLÁDKOVÁ, Lenka. Má bába má ananas (pluto na Minifestivalu Hezky česky). In: *Plzeňský deník*. 2014, roč. 23, č. 230, s. 12. ISSN 1210-5139.

SVĚTLÍKOVÁ, Jaroslava. Poslušně hlásím, že jsem opět zde! : c.k. Divadlo Pluto uvedlo s úspěchem druhou inscenaci na téma Švejkovských osudů. In: *Plzeňský deník*. 2011, roč. 20, č. 26, s. 8. ISSN 1210-5139.

SYNKOVÁ, Jana. Janě Synkové role protivných žen nevadí. (Klub přátel c.k. Divadla Pluto) In: *Plzeňský deník*. 2012, roč. 21, č. 242, s. 6. ISSN 1210-5139.

ŠPALKOVÁ, Gabriela. Do Plzně se vrací My Fair Lady. In: *Mladá fronta Dnes: plzeňské vydání*. 2017. roč. 28, č. 71, příl. Plzeňský Dnes, s. 18. ISSN 1210-1168.

ŠPALKOVÁ, Gabriela. Lochotínský pavilonek se dnes otevírá (domovská scéna Dramstudia Jindřišky Crhové a Pavla Kikinčuka). In: *Plzeňský deník*. 1999, roč. 8 č. 210, s. 10. ISSN 1210-5139.

ŠANTORA, Jiří. František Němec v šantánu. „dědeček by měl radost“, shodli se potomci slavného soudnickáře na zahájení nové sezony plzeňského šantánového představení Až se trefila aneb Jak se válčí na pavlači. In: *Plzeňský deník*. 1999, roč. 9, č. 222, s. 17. ISSN 1210-5139.

ŠANTORA, Jiří. Kubištů bude v šantánu ještě víc. In: *Plzeňský deník*. 2001, roč. 10, č. 108, s. 17. ISSN 1210-5139.

ŠANTORA, Jiří. Mezi kmotry nechyběl Josef Lada, primátor ani dobrý voják Švejk. In: *Plzeňský deník*. 2001, roč. 10, č. 22, s. 17. ISSN 1210-5139.

ŠANTORA, Jiří. Nové Uzloviny dávají nahlédnout do ložnic. In: *Plzeňský deník*. 2005, roč. 14, č. 28, s. 25. ISSN 1210-5139.

ŠANTORA, Jiří. Nituška obohatila repertoár Pluta: slavná Hervého opereta doznala určitých změn, ale milovníky dobré hudby nezklame. In: *Plzeňský deník*. 2011, roč. 20, č. 300, s. 8. ISSN 1210-5139.

ŠANTORA, Jiří. Pluťácké Toulky světem to u diváků vyhrály: návštěvníci kabaretu se mohli posílit utopenci, pivem, ale i dobrým humorem. In: *Plzeňský deník*. 2001, roč. 10, č. 121, s. 19. ISSN 1210-5139.

ŠANTORA, Jiří. Pluto pokřtilo svůj kalendář. In: *Plzeňský deník*. 2013, roč. 22, č. 263, s. 8. ISSN 1210-5139.

ŠANTORA, Jiří. Pluto slavilo narozeniny se Švejkem a Troškou. In: *Plzeňský deník*. 2006, roč. 15, č. 68, s. 25. ISSN 1210-5139.

ŠANTORA, Jiří. Začínající herci předvedli svůj Sensex v Plzni. In: *Plzeňský deník*. 2011, roč. 20, č. 9, s. 7. ISSN 1210-5139.

ŠANTORA, Jiří. Zieglerka vstoupila do života, premiéra sklidila aplaus: Divadlo Pluto představilo divákům novou původní hru o osudech slavné operetní subrety. In: *Plzeňský deník*. 2009, roč. 18, č. 248, s. 21. ISSN 1210-5139.

TOLAROVÁ, Miroslava. Kdo je vrah?: o tom rozhodnou diváci. In: *Plzeňský deník*. 2018, roč. 27, č. 269, s. 10. ISSN 1210-5139.

TOLAROVÁ, Miroslava. Straussovy pletky v Plutu vznikly na objednávku. In: *Kultura: plzeňský kulturní přehled*. 2015, duben, s. 3. ISSN 2464-7497.

TROŠKA, Zdeněk, KIKINČUKOVÁ, Jindřiška. Plutu je devět let, narozeniny slavilo s režisérem Troškou: deváté narozeniny si připomnělo humorným klubovým „prokukem“ plzeňské Kabaretní a šantánové c.k. Divadlo Pluto. In: *Plzeňský deník*. 2008, roč. 17, č. 84, s. 23. ISSN 1210-5139.

ULRYCHOVÁ, Marta. Mejdán je skvělým úspěchem Pluta In: *Plzeňský deník*. 2009, roč. 18, č. 78, s. 25. ISSN 1210-5139.

ULRYCHOVÁ, Marta. Pluto zahájilo nový rok Offenbachovskou parádou: titulní roli v *Návratu Odyssea* ztvárnil jako záskok výborný František Dvořák. In: *Plzeňský deník*. 2008, roč. 17, č. 27, s. 41. ISSN 1210-5139.

VAINDL, Ladislav. Do desáté sezony vstoupilo Divadlo Pluto se Švejkem a primátorem: slavnostní zahájení doplnily Švejkjádý, diváci se však mohou těšit například na parafrázi *Války Roseových*. In: *Plzeňský deník*. 2008, roč. 17, č. 222, s. 6. ISSN 1210-5139.

VIKTORA, Viktor. Pluto nabízí dobrou zábavu: plzeňské kabaretní a šantánové divadlo zahajuje novou sezonu: v Plzni naplňuje citelnou mezeru v žánrovém spektru a dovede udržet míru vkusu. In: *Plzeňský deník*. 2007, roč. 16, č. 202, s. 24. ISSN 1210-5139.

VIKTORA, Viktor. Plutovský Revizor: dokonalé hemžení příživníků. In: *Kultura: plzeňský kulturní přehled*. 2017, březen, s. 6. ISSN 2464-7497.

7.2 Elektronické zdroje

Divadlo Pluto. [online] Dostupné z <www.divadlo-pluto.cz><<https://www.divadlo-pluto.cz/>> [cit. 1.2.2020].

Česká divadelní encyklopedie [online]. Dostupné z <www.encyklopedie.idu.cz> [cit. 6.4.2020].

Československá filmová databáze. [online] Dostupné z

<<https://www.csfd.cz/tvurce/1528-jiri-langmajer/>>[cit. 5.4.2020].

Československá filmová databáze. [online]. Dostupné z <<https://www.csfd.cz/tvurce/24902-kristyna-leichtova/>>[cit. 4.4.2020].

Československá filmová databáze [online]. Dostupné z <<https://www.csfd.cz/tvurce/33981-radek-zima/>> [cit. 29. 3. 2020].

Český hudební slovník osob a institucí [online]. Dostupné z <www.ceskyhudebnislovník.cz> [cit. 6.4.2020].

Divadlo Alfa [online]. Dostupné z <<http://www.divadloalfa.cz/index.php/cz/o-divadle/historie-divadla>> [cit. 15.3.2020].

Divadlo Apollo [online]. Dostupné z <www.divadlo.apollo.com> [cit. 10.2.2020].

Divadlo Dialog [online]. Dostupné z <<https://www.divadlodialog.cz/o-nas/>> [cit. 18.2.2020].

Kultura GAP [online] <Dostupné z <https://www.qap.cz/kultura/object/kulturni-tipy-na-tyden-od-15-do-21-kvetna-89402/dokument.htm>> [cit. 4. 4. 2020].

Místní kultura [online] Dostupné z <<http://www.mistnikultura.cz/divadlo-pluto-pripravuje-5-rocnik-minifestivalu-cesky-hezky>> [cit. 2. 4. 2020].

Region Plzeň [online] Dostupné z <<http://www.regionplzen.cz/zpravodajstvi/minifestival-cesky-hezky-2014/>> [cit. 2. 4. 2020].

Slovník cizích slov [online]. Dostupné z < <http://www.slovník-cizich-slov.net/burleska/>> [cit. 5.4.2020].

7.3 Další zdroje

Čtvrtletník Plutoviny, duben 2019, č. 10, 2019.

Brandald, Adolf, Kikinčuková, Jindřiška. *Královna operety aneb Zlaté stíny Mařenky Zieglerové*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2009.

Conney, Raye. *Šílený prachy*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2017.

Dudek, Oldřich, Kikinčuková, Jindřiška. *Kalba manželů šílených aneb Manželství je kabaret 2*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2010.

Dudek, Oldřich, Kikinčuková, Jindřiška. *Vražda v koupelně aneb Namydlené historky 1*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2005.

Dudek, Oldřich, Kikinčuková, Jindřiška. *Lucerna zeleného Rudolfa aneb Namydlené historky 2*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2006.

Gogol Nikolaj Vasiljevič, Kikinčuková, Jindřiška: *Revizor aneb Gogol v Plutu*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2016.

Horníček, Miroslav. *Dva muži v šachu*. Program představení. Plzeň: Divadlo Pluto, 1999.

Horníček, Miroslav, Kikinčuková, Jindřiška. *Slaměný klobouk aneb Helenka bude ráda*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2018.

Kikinčuková, Jindřiška. *Hašlerkyjády aneb Hašler v kabaretu*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2004.

Kikinčuková, Jindřiška. *Hrajeme tuš! Pro Nituš!* Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2010.

Kikinčuková, Jindřiška. *Hrom do putyk a ženských*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2003.

Kikinčuková, Jindřiška. *Letem světem kabaretem*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2001.

Kikinčuková, Jindřiška. *Mejdan manželek šílených aneb Manželství je kabaret*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2008.

Kikinčuková, Jindřiška. *Muzikál je, když...* Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2008, 2010.

Kikinčuková, Jindřiška. *Návrat Odyssea*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2007.

Kikinčuková, Jindřiška. *Paparazzi aneb Intimní život bulvárního fotografa*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2012.

Kikinčuková, Jindřiška. *Švejkyjády 1. aneb poslušně hlásím*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2000.

Kikinčuková, Jindřiška: *Pletky Sraussovy operetky*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2015.

Kikinčuková, Jindřiška. *Švejkdyjády 2 aneb Poslušně hlásím, že jsem opět zde*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2010.

Kikinčuková, Jindřiška. *Uzloviny aneb Manželské sexyhrátky*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2005.

Koenigsmark, Josef, Kikinčuková, Jindřiška. *Pozor, Babinský! Aneb Václave, ty jsi kanón!* Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2004.

Němec, František. *Až se trefila aneb jak se válčí na pavlači*. Program představení. Plzeň: Divadlo Pluto, 1999.

Němec, František, Kikinčuková, Jindřiška. *Seřezat Abdonka aneb Jak se válčí na pavlači*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2002.

Pörtner, Paul. *Splašené nůžky*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2018.

Procházka, Antonín. *Klíče na neděli*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2015.

Procházka, Antonín. *Vraždy a něžnosti*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2016.

Renčín, Vladimír, Kikinčuková, Jindřiška. *Nejkrásnější válka*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2014.

Shaw George, Bernard, Kikinčuková, Jindřiška. *My Fair Lady*. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2017.

Simon, Neil, Kikinčuková Jindřiška. Každý má svého Leona. Horníček, Miroslav. Slaměný klobouk aneb Helenka bude ráda. Program představení. Plzeň : Divadlo Pluto, 2020.

8 RESUMÉ

In April 2019, Pilsen theatre of small stages Pluto celebrated its twentieth anniversary. The Pluto theatre is the only stable private professional stage in West Bohemian region. Its repertoire is focused on comedy of various genres accompanied by musical performances.

The purpose of the diploma thesis was to go through the history of the Pluto theatre from its very beginning up to the present with regard to its repertoire, spectators and members. Further task of the thesis was to explore and analyse articles published in regional periodicals.

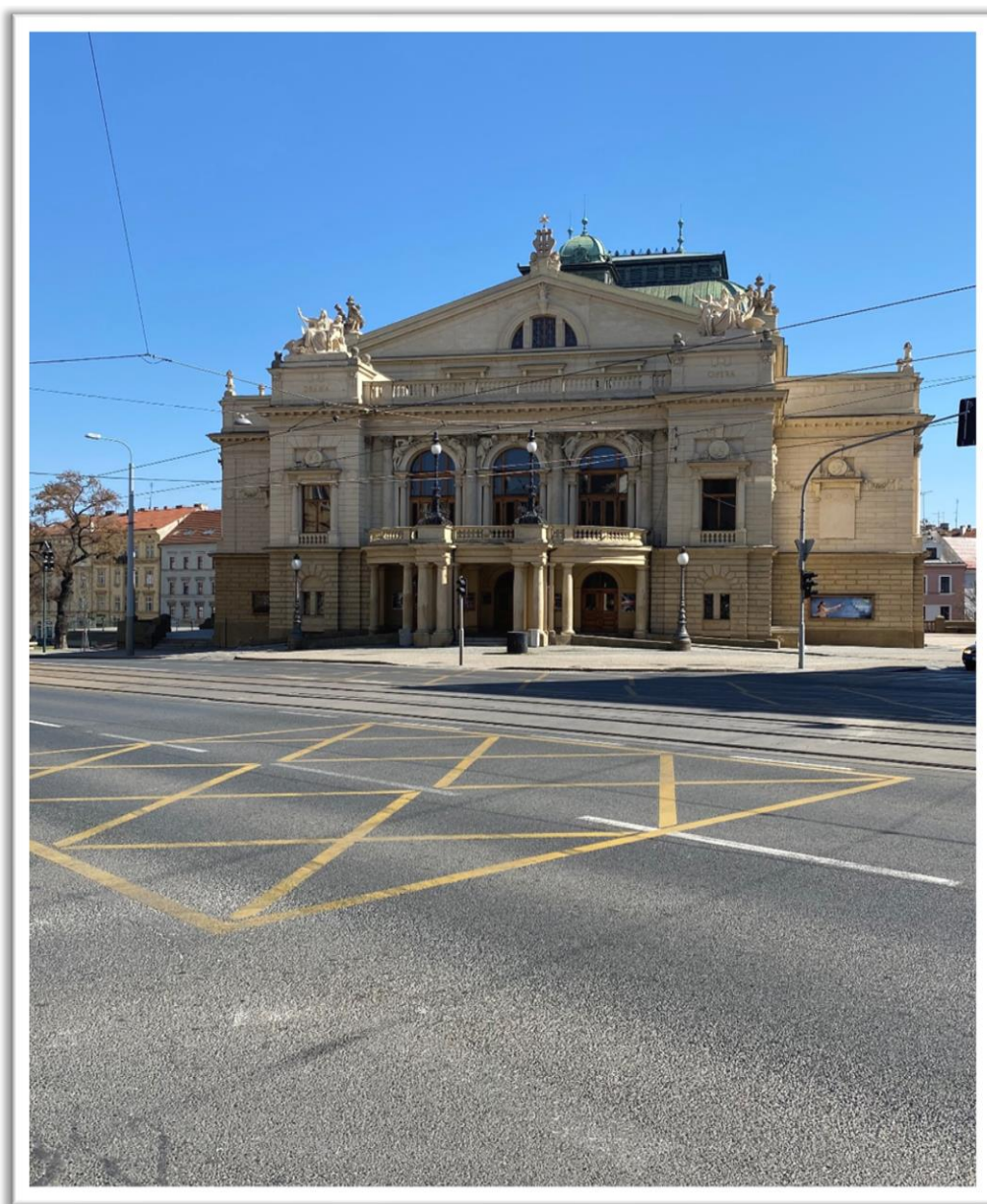
It was discovered that there are 82 articles about the Pluto theatre, which were published in Plzeňský deník, Plzeňský kulturní přehled, Mladá fronta Dnes (Pilsen edition) and Týdeník Plzeňsko. These articles deal with theatre performance reviews, first nights in particular. Reviews of the premieres are mostly positive. They commend for an artistic portrayal of the main parts and also for the auditorium arranged in an interesting way, which allows the audience to consume some refreshments during the theatre performance. In other articles, there can be found the information about special guests who took part in the performance. Some of them contains interviews with the actors. Another important topic in many articles is success but also difficulties the Pluto theatre was faced with. There is paid close attention to the question, whether the private theatre of small stages has a chance to compete with big well-established theatres.

For twenty years, the Pluto theatre has been very popular with audience, it also has its own circle of supporters. Performances are sold out in most cases. The actors and other theatre protagonists still have a lot of creative ideas, they have presented 29 premieres in 20 years of its existence. Many plays were made more appealing by featuring special guests. For several seasons in a row, the manager, together with other theatre members, holds a theater mini-festival called Český hezky. Is

mission is to enhance Czech language and also advertise the activities of the theatre itself. Thanks to that, the Pluto theatre has a chance to compete with the well-established theatres and can enhance the list with worth seeing cultural experience for every age group.

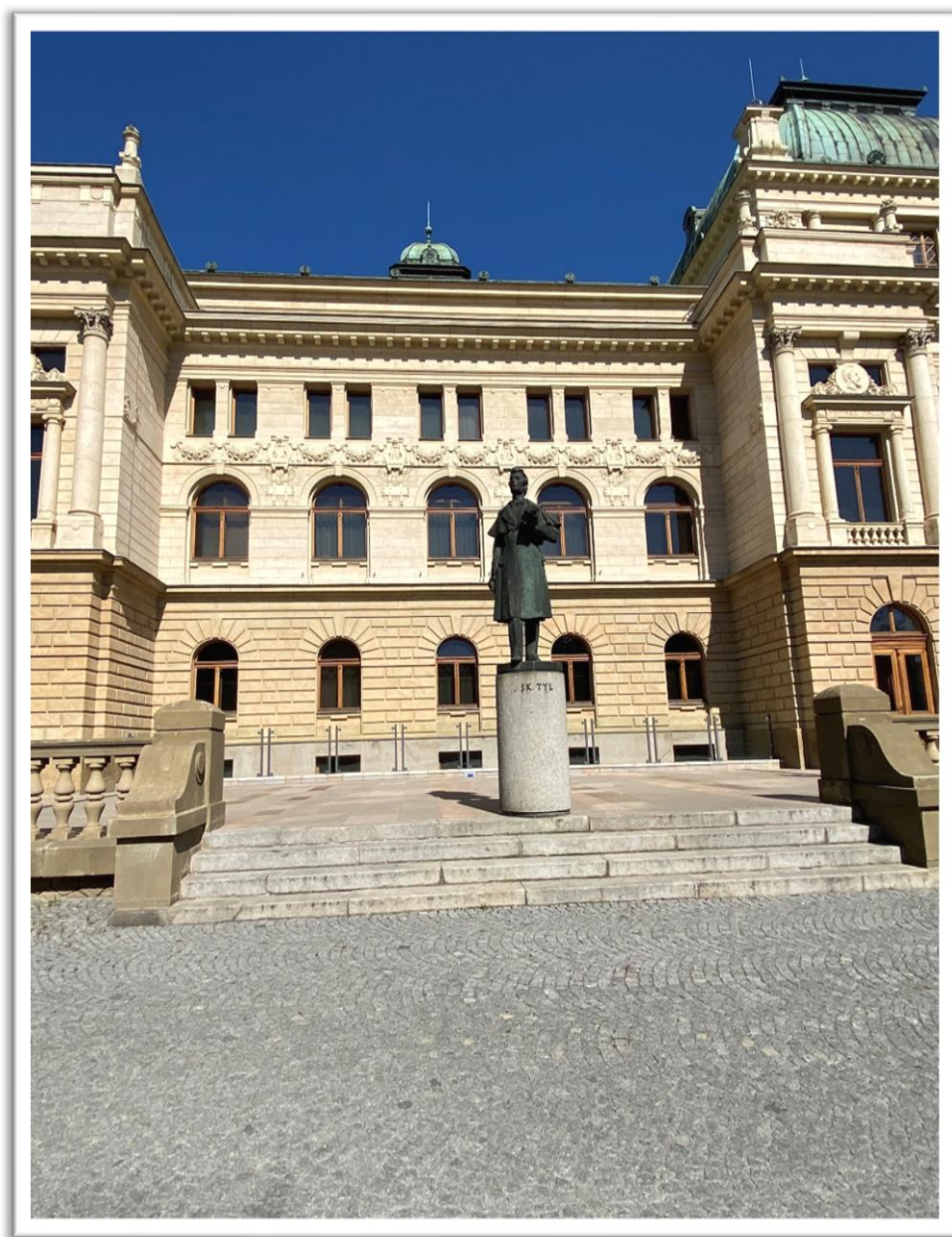
9 PŘÍLOHY

9.1 Příloha č. 1 – Divadlo J. K. Tyla v Plzni¹⁵³

¹⁵³ Fotografie z archivu autorky. [cit. 4. 4. 2020].

9.2 Příloha č. 2 - Socha Josefa Kajetána Tyla z boční strany divadla¹⁵⁴

¹⁵⁴ Fotografie z archivu autorky. [cit. 4. 4. 2020].

9.3 Příloha č. 3 – Divadlo Dialog¹⁵⁵

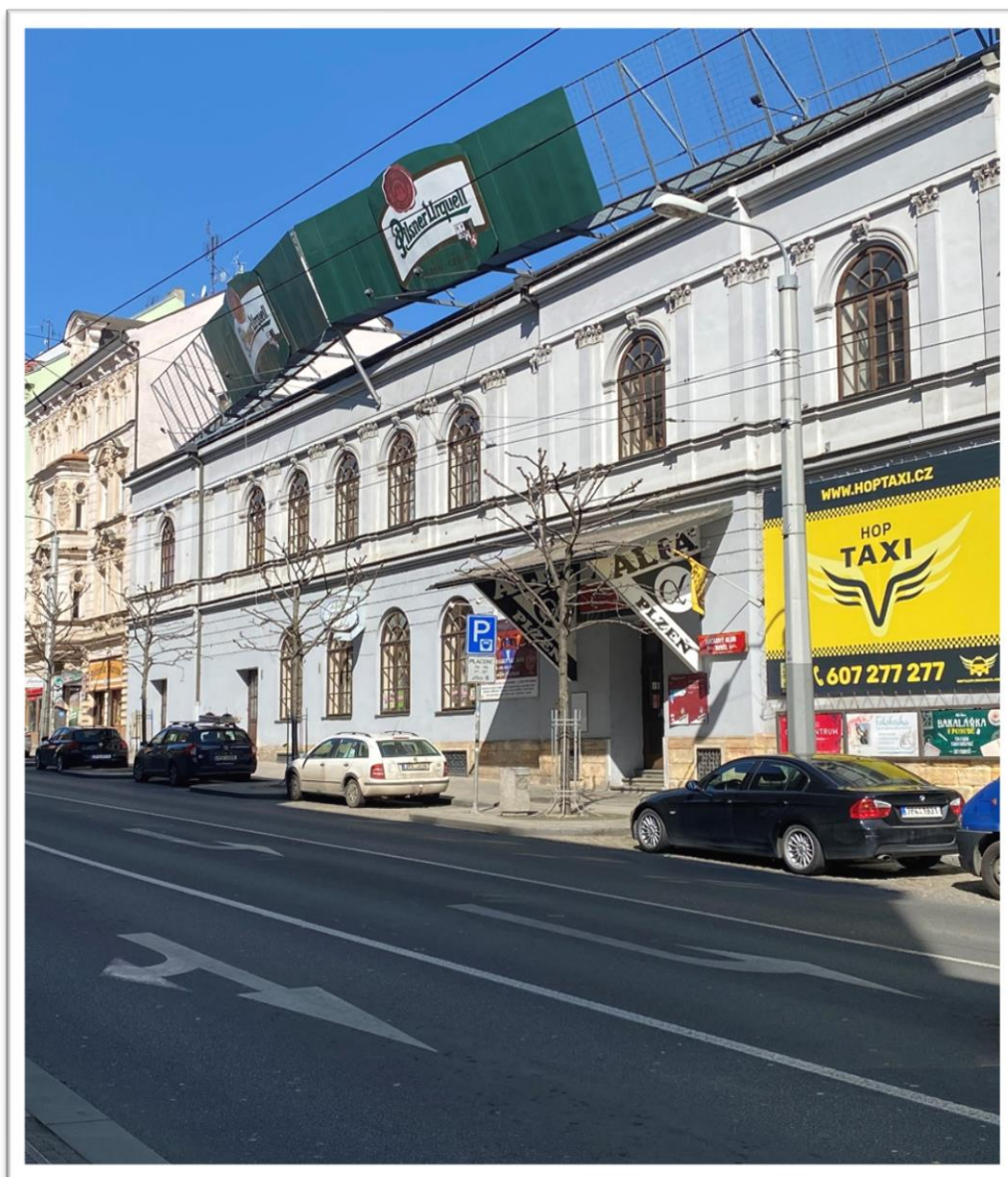
Divadlo Dialog má své sídlo v Plzni ve Smetanových sadech.

¹⁵⁵ Fotografie z archivu autorky. [cit. 4. 4. 2020].

9.4 Příloha č. 4 – Budova bývalého divadla Alfa v Plzni¹⁵⁶

Dnes se v této budově nachází stejnojmenná restaurace a taneční sály.

¹⁵⁶ Fotografie z archivu autorky. [cit. 4. 4. 2020].

9.5 Příloha č. 5 – seznam protagonistů Divadla Pluto v roce 2019¹⁵⁷

Principálka, dramaturgyně, výtvarnice a herečka:

Jindřiška Kikinčuková

Skladatelé a textaři:

Oldřich Dudek, Josef Gruber, Milan Benedikt Karpíšek, Petr Zeman

Choreografové:

Jan Onder, Martin Šinták

Herci a zpěváci:

Pavla Zeman Bečková, Roman Beneš, Veronika Berglová, Jiří Bláha, Tomáš Drobil, Tereza Dubničková, Petra Horváthová, Martin Hucl, David Chyška, Petr Jančařík, Jakub Kardoš, Dominika Karlová, Antonín Kaška, Pavel Kikinčuk, Kamila Kikinčuková, Pavel Kopáček, Michal Košan, Bronislav Kotiš, Čestmír Kouba, Klára Kovaříková, Táňa Krchovová, Roman Krebs, Miloslav Krejsa, Přemysl Kubišta, Jitka Kubištová, Kateřina Kubištová, Markéta Kubištová, Petr Kukla, Jan Kulhánek, Miluše Kupcová, Lukáš Langmajer, Ivana Malatová, Bohumila Mejcharová, Vladka Mlynářová, Lukáš Ondruš, Iva Pastrňáková, Petr Pěknič, Adam Rezner, Radka Sehnoutková, Tomáš Stolařík, Petr Stopka, Radek Suchý, Jarmil Škvrna, Michaela Šrůmová, Lucie Fiona Šternerová, Jitka Štěpánová, Monika Švábová, Andronika Tarkošová, Dalibor Tolaš, Natálie Topinková, Radim Uzel, Jan Večeřa, Zuzka Velichová, Kateřina Vinická, Lucie Zábranová, Dominik Zakl, Karel Zima, Radek Zima, Zuzana Ženíšková

Hudebníci:

Jan Čmelák, Ivana Janečková, Vlastimil Jánský, Jiří Jílek, Stanislav Kajer, Milan Benedikt Karpíšek, Radka Kreuzmannová, Vladimír Mužík, Václav Soubusta, Jiří Stach, Martina Stachová, Táňa Vaněčková

Zvukaři:

Jiří Čechura, Vratislav Krupička

Osvětlení:

Antonín Pfleger

Technika:

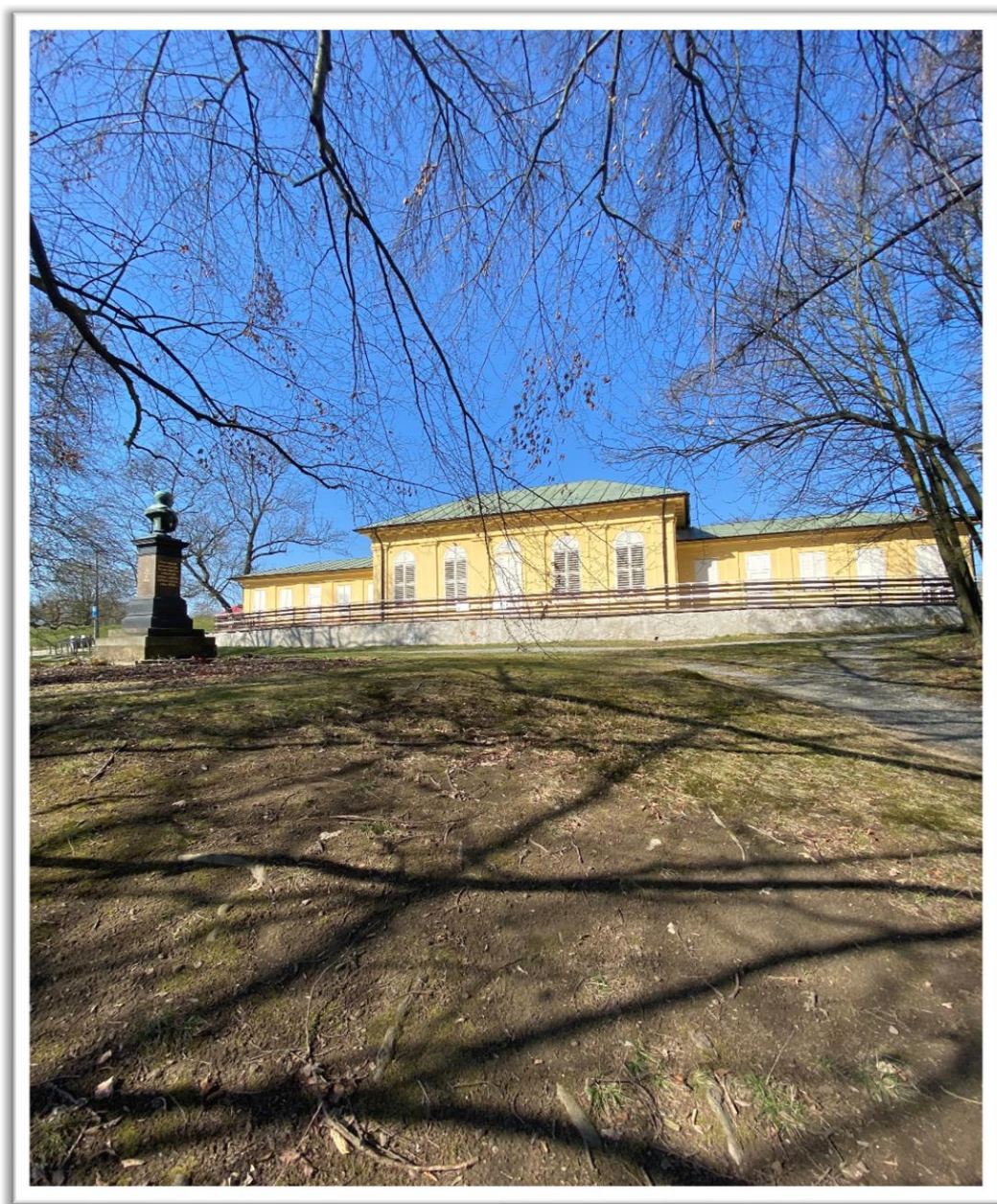
Lubomír Ulč, Roman Beneš

---

¹⁵⁷ Divadlo Pluto [online]. < Dostupné z <https://www.divadlo-pluto.cz/plutaci> > [cit. 8. 4. 2020].

9.6 Příloha č. 6 – Lochotínský pavilón – první působiště divadla Pluto¹⁵⁸

---

¹⁵⁸ Fotografie z archivu autorky. [cit. 4. 4. 2020].

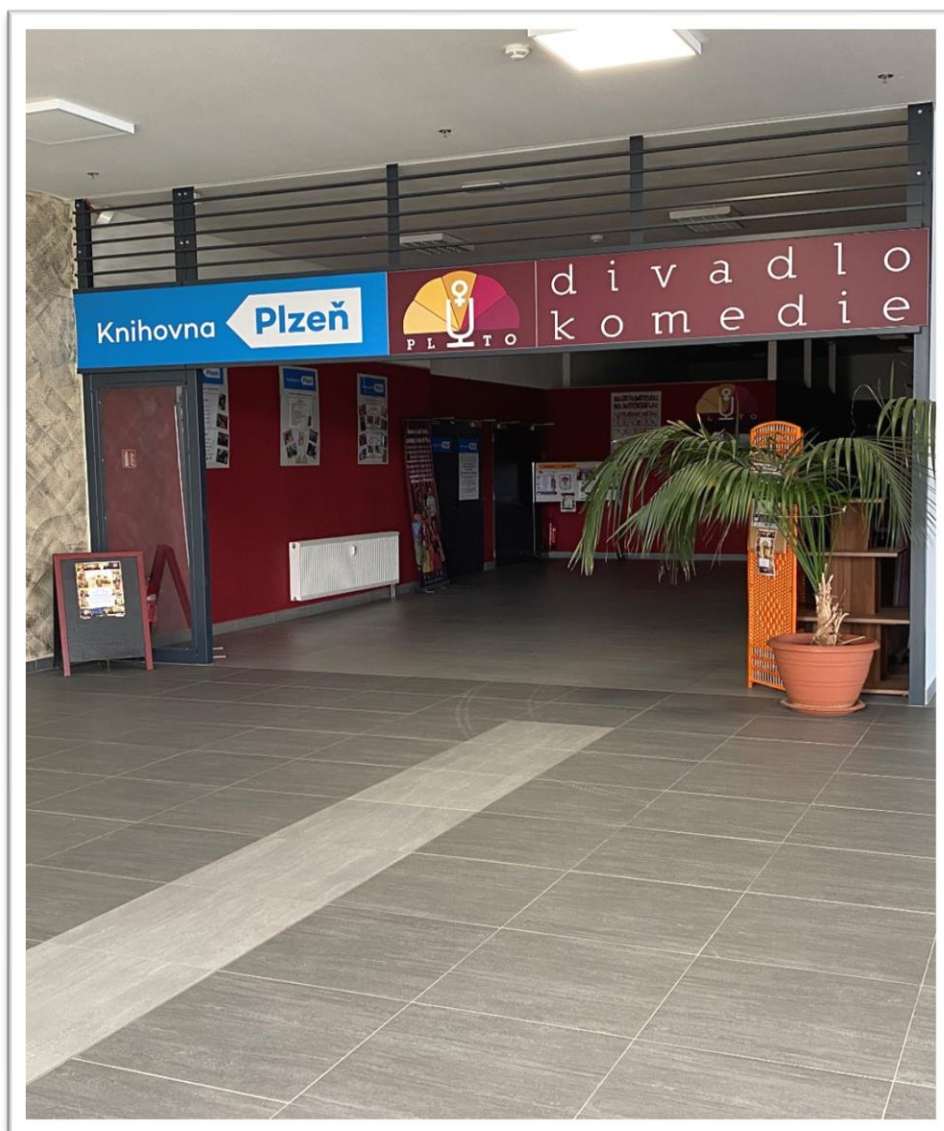
9.7 Příloha č. 7 – Měšťanská Beseda – druhé působiště divadla Pluto¹⁵⁹

¹⁵⁹ Fotografie z archivu autorky. [cit. 4. 4. 2020].

9.8 Příloha č. 8 – OD Centrum Doubravka – současné působiště divadla Pluto¹⁶⁰

¹⁶⁰ Fotografie z archivu autorky. [cit. 4. 4. 2020].

9.9 Příloha č. 9 - Plakát s mottem Divadla Pluto¹⁶¹

Dole uprostřed principálka Jindřiška Kikinčuková,
vlevo dole Pavel Kikinčuk, vpravo dole Přemysl Kubišta.

¹⁶¹ Fotografie z archivu autorky. [cit. 4. 4. 2020].

9.10 Příloha č. 10 – zakladatelka a principálka divadla Pluto Jindřiška Kikinčuková

Zleva: Jindřiška Kikinčuková, Kamila Kikinčuková, Pavel Kikinčuk¹⁶²

Jindřiška Kikinčuková slavila v dubnu 2014 dvě jubilea – vlastní a divadelní. Jako dárek obdržela od svého dlouholetého přítele režiséra Zdeňka Trošky roli ve filmu *Babovřesky III* (postava drbny (sic.) Boženy Němcové). K patnáctému výročí založení uvedlo Divadlo Pluto představení *Nejkrásnější válka*.¹⁶³

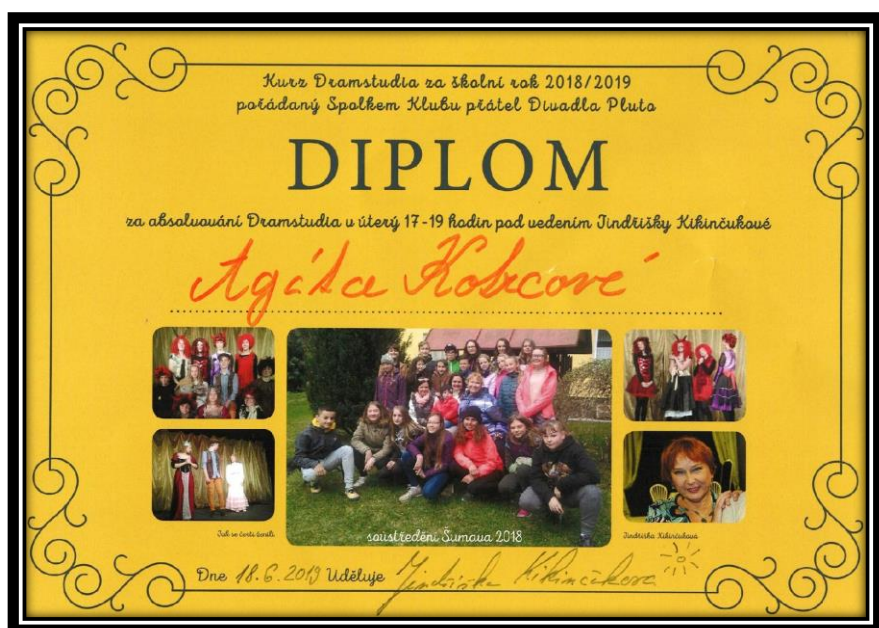
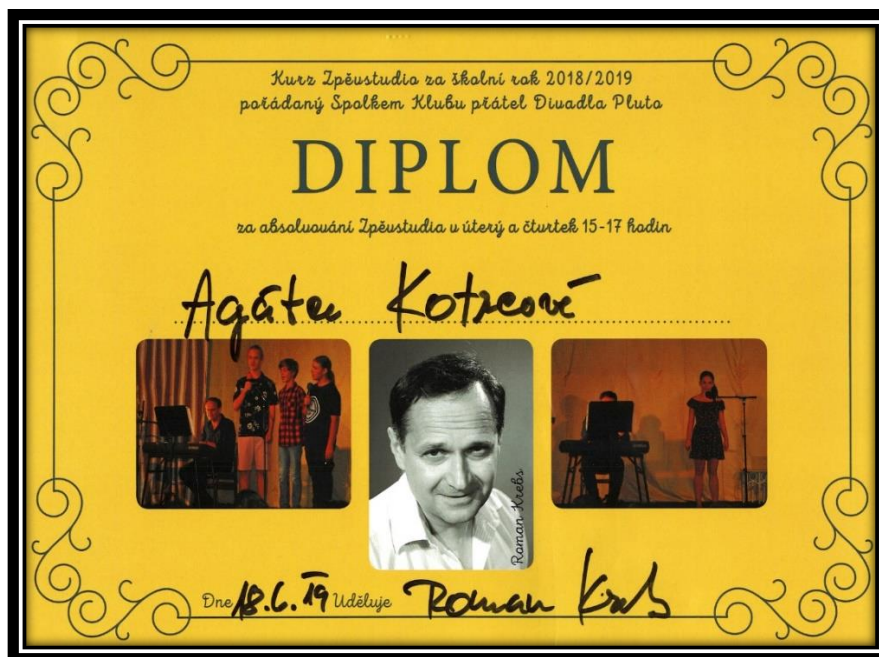

¹⁶² Plzeňský deník [online]. Dostupné z < https://plzensky.denik.cz/kultura_region/jindriska-kikincukova-slavi-jubilea-dve-vlastni-a-divadelni-20140407.html >[cit. 5. 4. 2020].

¹⁶³ Tamtéž.

9.11 Příloha č. 11 – Diplom o absolvování letního soustředění
Dramstudia a diplom o absolvování Zpěvstudia¹⁶⁴

¹⁶⁴ Z archivu autorky. [cit. 10. 4. 2020].

9.12 Příloha č. 12 – Představení Švejkyjády 1. aneb poslušně hlásím¹⁶⁵

Švejkyjády 1. aneb poslušně hlásím je jedno z neúspěšnějších představení, které je v repertoáru divadla Pluto do současnosti.

Zleva: Miroslav Krejsa (Palivec, Nadporučík Lukáš), Jitka Kubištová (Palivcová, služka), Pavel Kikinčuk (Feldkurát Katz), Kamila Kikinčuková (Zpěvandule), Milan Benedikt Karpíšek (Haťapaťa kapela), Táňa Krchovová (Zpěvandule).

---

¹⁶⁵ Divadlo Pluto [online]. Dostupné z <<https://www.divadlo-pluto.cz/files/1553009806-23.jpg>> [cit. 9. 4. 2020].